

பராசரஸ்ம்ருதி.

பிராமண கருத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்

முதலானவர்களுக்குக் கலியுகதர்மத்திதப்பதற்கு

ஜனமூதல் இறுதிவரைக்கும்

ஆசாரம், நித்தியகர்மம், ப்ராயச்சித்தம்,

சூகம், முதலியவற்றை

விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட

பராசர மாதவீய முதலான அநேக வ்யாக்கியானங்களை யனுஸரித்து

உ. வே. வித்வான், ஆரீர்-சச்சம்பாடி,

தேசிகாசாரியரால்,

ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

கெ. அனந்தாசாரியரால்,

சென்னை :

ஸ்ரீ கீகேதன அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

Registered Copy-Right.

விலை ரூ. 1-4-0. நபாஸ்கார்ச் 0-3-0.

R. SUBRAHMANYA VADHYAN
BOOK-SELLER & PUBLISHER
KALPATHI, PALGHAT

வி ள ம் ப ர ம்.

புஸ்தகம் வேண்டுவர்கள் சென்னப்பட்டணம் பைராகிமடம் பின்பக்கம் போலீசு ராகவாசாரியர்தெருவு ௧௧-8, கெ. அனந்தாசாரியரிடத்தில் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

தசோபநிஷத், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 45-பவுன் காகிதம் ரூ. 5-0-0. தபால்கூலி 0 8-0.

50-பவுன் காகிதம் ரூ. 6-0-0. விஜயபுஸ்தகம் ஆய்விட்டது.

வந்தநபாஷ்யம் புருஷஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் பூஸூக்தம் கீனாஸூக்தம் நாராயணஸூக்தம், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0.

பகவத்கீதை கிரந்தசுலோகம் தமிழ்சுலோகம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0.

ஷட ஷட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 0-12-0. 0-2-0.

கல்கிபுராணம், (தசாவதாரத்தில் கடைசி அவதாரம்) ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு கலியுக விசித்திரத்தையும் அக்ரமத்தையும் சொல்லப்பட்டு யிருக்கிறது. படத்துடன் ரூ. 0-12-0. தபால்கூலி 0-2-0.

சந்தரகாண்டம் ப்ரதி சுலோகத்துக்கு தமிழ் அர்த்தமும் ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.

தைத்திரீய உபநிஷத் ப்ரதிபதம் சங்கர, ராமாநுஜ பாஷ்யம் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-4-0, 0-4-0.

ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் } ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.
தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு நல்லகாகிதம்

ஷட மட்டகாகிதம்	1-4-0.	„	0-4-0.
தேசிகப்ரபந்தவ்யாக்கியானம்	3-0-0.	„	0-5-0.
தெங்கலை குருபரம்பராப்ரபாவம்	0-12-0.	„	0-3-0.
பாஞ்சராத்நிரம் பராசரஸம்ஸிதை	1-4-0.	„	0-4-0.
108 உபநிஷத் கிரந்தவிபி மூலம்	4-0-0.	„	0-5-0.
நாலாயிரப்ரபந்தம்	2-0-0.	„	0-5-0.
திருமாலேப்ரதிபத வ்யாக்கியானத்துடன்	0-12-0.	„	0-2-0.
பெரியதிருமொழி வ்யாக்கியானம்	4-0-0.	„	0-14-0.

இந்த புஸ்தகம்தவிர இதரபுஸ்தகம் வேண்டுமானால் வாங்கி அனுப்பப்படும். ப்ரஹ்மஸூத்ரம், அதாவது வேதாந்தசூத்திரம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, நீலகண்டர் முதலான ஸம்ஸ்கிருத பாஷ்யங்களை மதத்ரய வித்வான்களைக் கொண்டு பிரதிபதத்துடன், தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நல்ல காகிதத்தில் ராயல் ஸைஸில் அச்சிட்டுவருகிறது. சந்தாவாய் சேர்ந்தவர்களுக்கு பாரம் 1 க்கு 1 அணு வீதம் மொத்ததிரயம் ரூ. 3-0-0. தபால்கூலி 0-6-0. அட்வான்சு அனுப்பவேண்டும்.

அக்டோபர்மீக்குப் பிறகு வாங்குவோர்களுக்கு ரூ. 4-8-0. தபால்கூலி 0-6-0.

4-மாசத்துக்குள் பூர்தியாய்விடும் ப்ரதிமீசம் அச்சுபோட்டவரைக்கும் அனுப்பப்படும்.

கெ. அனந்தாசாரியர்.

ஸ்ரீரஸு. முகவுரை.

பரமகாருணிகனாய் ஸ்ரீமஃவதியான வரலிபுர-ஷன் “ஐர
வலிபுர ஸுதஸுவே-ஹ்யாதூநஃ வரலிபுர-ஷன்” என்கிறபடியே
வலிபுர-ஷாக்களும் தனக்குச்சேஷமாய் தானிட்டவழக்காயிருக்கிற
படியை சுநாஜிபாயயாஸுவஃ என்கிறகணக்கிலே உறக்கந்
கொண்டு உணராதொழியவே, அறியாதன அறிவிக்கும் அத்தன
தன் ஸஹஜ ஸம்பந்தங்கொண்டு ரக்ஷிக்க விரகுபார்த்து “ஸாஸநா
வாஸ”மென்கிறபடியே தன் ஞானஞான வேதத்தைக் கொடுக்க
ஹித்ரு

அவைதான் ஐரலிபுரமாயும் சுநாஜமாய் மிருந்தமை கொண்டு
சுலஜாய் சுல காலஜீவிகளான வேதநர் திறத்தில் பயன்படாததை
வகு
யறிந்து கடிவ ஸுஹணரலிபங்குளான ஸுபுதிகளை ஐரலிகளி
டத்தில் தானும் சுநாபுவிஷ்டனாய் வலிபுரமுகமாக வலிபுதிப்பித்
தான். அவைகளில் வரலிபுர-ஷன் வரலிபுர-ஷன் வரலிபுர-ஷன்
ரலிபுரவான் அருளிச்செய்த வரலிபுர-ஷன் திறமற்றஸ்மருதிகள்போ
லன்றிக்கே சுலவரலிபுர-ஷன் ஸுபுதாஃ என்கிறபடியே கலியுகத்தி
லுபயோகப்படத் தகுந்ததாகையால் அத்தஸுதி கீர்வாணபாஷையி
விருப்பதால் ததஜீர்களுக்கு மெளிதிலறிவுண்டாகும்பொருட்டு தமிழ்
ழில் மொழிபெயர்த்துத் தாத்பரியம் எழுதப்படுகிறது, இதில் புத்தி
மாந்தியத்தாலே தேனும்பிழையுளவேனும் பெரியோர்கள் பொறுப்
பது கடனையென்று கூடுவெனவென வலிபுர-ஷன்கின்றனன்.

பராசரர் சரித்திரம்.

தாவிப்புலனங்கள் தாளிணைகுட்டிய தந்தையுந்திப்பூவிற்பிறந்த
சதுமுகனுக்கு ஜயேஷ்டபுத்திரான வலிஷ்மகாரிஷிக்குப் புத்திர
ரானசக்தியென்பவரிடத்திலுதித்ததவோநிகியான பராசரபகவான்
தன்னுடைய பிதாவை யோரரக்கன்கொன்றநிமித்தியமாகக்கோபங்
கொண்டு ராக்ஷஸரையெல்லா மொழிக்கும் யாகம்செய்கிறவரையில்
புலஸ்தியரோடுகூட வலிஷ்டர் அவ்விடம்வந்து தத்வங்களைச்சொல்
லியவர் கோபத்தை சமிப்பித்து அவ்விருவரும் இவருக்கு ஸுபுதிபு
ராணங்களைச் செய்யும் திறமையையும் வரலிபுர-ஷன் தாரணம் பண்
னும் சக்தியையும்வரமளித்தவுடனிறத்தஸுதியையும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுரா

ணம் முதலிய மற்ற அனைக்காரந்தங்களையும் செய்து தமது புத்திராரயும் பரம்புருஷ வைதாரூபமாயுமிருக்கிற வ்யாஸரைமுன்னிலையாகக்கொண்டு பூவதிட்டித்தார். இன்ன மிவருடைய பெருமைகளை விஷ்ணுபுராணம் முதலிய விடங்களில் பாக்கக்காணலாம்.

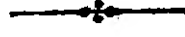
அவதாரிகை.

வேதங்கள்ஒருபுருஷனுல்செய்யப்படாததாகையாலும்,சப்தங்களுக்கு ஸ்வபாவத்தில் தோஷங்களில்லையே யாகிலும் புருஷ ஸ்வஸ்யபுயுத்தமாக டேரஷஸஹாவநையுண்டாகையா விவைகளுக்கு தகஸ்வஸ்யாய் நமான டேரஷங்களில்லையாகையாலும், அவைகள் சுயீயரோநங்களேயன்றி சுநயீயரோநவாமங்க ளயிகமாயிருப்பதானும் அவ்விருபாகங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து எளிதில் மூலமாகச்செய்த சூவவாகுங்களை பூரோணமாகக் கொள்ளவேண்டுகையாலும், ஸாக்ஷாதிமூலங்களுக்கு “யவெதுகிஹிதாநவடிசுதகஸேஷஜ” என்றும் “ஸதேஹாவவ்யாஸஃபாராஸாஸு” என்றும் வெவெடிகபுலிபியில்லாமையாலும் இவைகளே பூரோணகரி மென்பது ஸுலூரிம் இந்தஸூதியில் சூவாரகாணமென்றும்பூயஸூதிதகாணமென்றும் இரண்டுகாண்டங்களும் பன்னிரண்டு சுயூயங்களும் ஐந்துற்றியெழுபத்துமூன்று ஸ்லோகங்களு மடங்கியிருக்கின்றன. இவற்றில் முற்பட சூவாரங்களைச் செய்யவேண்டியபடியால் கூறுமிடத்தில் அவைகள் மூன்று அத்தியாயங்களால் முற்படக்கூறப்பட்டு அவ்வாசாரந்தவறுதலால் பூயஸூதி மாவஸூகமாகையால் லது பிற்பட ஒன்பது அத்தியாயத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ர ஸ் து.

ப ரா ச ர ஸ் ம் ரு தி யி ன்

அ ட் ட வ ணை.



பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

- க ருஷிகள் வ்யாஸரிடம்சென்று கலியுகதர்மத்தைக்கேட்
டது க
- க ருஷிகளைக்குறித்து எனக்கு ஸம்பூர்ணமாகத்தெரியா
து: என் தகப்பனாகக்கேட்கவேணுமென்று வ்யா
ஸர் சொன்னது க
- உ ருஷிகளும் வ்யாஸரும்சேர்ந்து போய்பதரிகர்ப்ரமத்
தில் பராசராப்பார்த்து வணங்கிஸ்துதித்தது ௫
- க ருசலப்ரஸ்ரம்செய்து கொண்டது ௧௦
- வ்யாஸர், எனக்குதர்மோபதேசம்செய்யுமென்று பரா
சராக் கேட்டது ௧௧
- ச இதுவரையில்தான்கேட்ட தர்மசாஸ்த்ரத்தை யநுவதித்
தது ௧௨
- இதுவரையில்கேட்ட தர்மங்கள் யுகாந்தரவிஷயமென்
னுதல் ௧௫
- அந்த தர்மங்கள் கலியுகத்தில் அழிந்துபோனபடியால்
இப்போததுஷ்டிக்க யோக்யமானதர்மங்களைச் சொல்
லுமென்று கேட்டது. ௧௬
- ௫ நீர்கேட்ட தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேனென்று பராசரர்
ப்ரதிஜ்ஞை செய்தது ௧௮
- தர்மநீர்ணயம்செய்கிற ஸ்ம்ருதி கர்த்தாக்கள் யுகங்கள்
தோறும் அவதரிக்கிறார்களென்பது ௨௦
- ௬ வேதம்நித்யமென்றும், அதிற்சொல்லிய தர்மங்களை கல்
பங்கள்தோறும் மதுஉபதேசிக்கிறாரென்னுதல் ௨௧
- யுகங்கள்தோறும் அவ்வவ யுகங்களுக்குத்தக்கபடி தர்ம
ங்கள் வெவ்வேறென்னுதல் ௨௨
- யுகாநுஸாரியான தர்மக் களின்னதென்னுதல் ௨௩
- அந்தந்த யுகங்களிலதுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மசாஸ்திரங்க
ளின் விவரம் ௨௪
- ௭ யுகபேதத்தினால் தோஷியுடன் ஸம்பந்தித்தவைகளை
விடின் விவரம் ௨௫
- யுகபேதத்தினால் தோஷஸம்பர்கத்தின் விவரம் ௨௬
- யுகபேதத்தினால் சாபங்கள் பலிக்கும்காலம். ௨௭
- மல்லவாயுகங்களிலுள்ளவர் தானம் செய்துகொண்டிருக்

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

அ	அந்தந்த தானங்களுக்கு உத்தமமத்யமாதமவ்யவத்ஸதை கலியில் தர்மம் முதலியவை நஷ்டமாய்ப்போனவிதம் யுகங்கள் தோறும் சரீரவலிவின்விதம்	உக கஉ கஉ
க	கலியுகத்தில் தர்மங்கள் அற்பமாயினும் பிராமணர்கள் ஆசாரஹீனர்களாயினும் அவர்களை நீத்திக்கக்கூடாதெ ன்பது யுகாதுஸாரமாகப்பூர்விகர்ச்சன் சொன்ன தர்மங்களை யா லோசித்து இந்த யுகத்திற்குப் போகியாகவ்ருத்தபரா சரர்மொழிந்த தர்மங்களைச் சொல்லுகிறேனென்று ப்ரதிஞ்ஞை செய்தல்	கக கச கரு
கஉ	எல்லோருக்கும் ஆசாரம் முக்கியமென்பது ஆசாரமுள்ளவன் துன்பமுருனென்பது ஷட்கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் அதிதிஸ்வரூபந்ரூபணம்	கரு கௌ கக ச௦
கக	அதிதிபூஜாவிதி அதிதியைப் பூஜியாவிடில் தோஷமென்பது	சச சரு
கஉ	ஸத்பாத்ரத்தில்தானம்செய்யவேணுமென்பது அதிதியைப்பரீக்ஷைசெய்யக்கூடாதென்பது. ஸதாசாரமுள்ளவன் அதிதிவேதாத்யயனம் செய்கிறவன் இம்மூவரும் நித்யம்பூஜிக்கத்தக்கவர்களென்பது.	சௌ சஅ சக
கக	வைஸ்வதேவத்திற்கு முன் ஸந்நியாவி பிகைக்கு வந் தால் அவனுக்கு பிகையிடும் விதம் பிகையின் பரிமாணம். பிகையிடும் விதம். ஸம்பத்துள்ளவனு மதிதியாவாளென்பது.	ரு௦ ருக ருஉ ருங
கச	வைஸ்வதேவத்திற்குமுன் வந்த ஸந்நியாவிக்கு பிகை யிடாமை தோஷமென்பது. வைஸ்வதேவம்செய்யாவிடில் தோஷமென்பது.	ருச ருரு
கரு	அதிதி பூஜையின் பலம். போஜநகாலத்திலுள்ள சில நியமங்கள். எல்லோரும் பிகையெடுக்கக்கூடாதென்பது. கூத்திரியன் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும் விதம்.	ருஅ ருக ரு௦ கரு
கக	கப்பம்வாங்குகிற விதம். வைஸ்யவ்ருத்தி. சூத்ரவ்ருத்தி. சூத்ரிமன்விற்கவேண்டியவஸ்துக்கள். சூத்ரன் செய்யத்தகாத கார்யங்கள்.	கஉ கக கச கரு கக

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கௌ	இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லப்போகிற தர்மங்களின்ன தென்பது. இந்தயுகத்திலட்ராற்றமணன் தன் தர்மங்களை முடித்துக் கொண்டுவ்யவஸாயம் செய்யலாமென்பது.	க உ
----	--	--------

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

௧௮	வ்யவஸாயம் செய்யும் ப்ராமணன் க்ருஷபங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விதம்.	௩
	பின்பவன் செய்யவேண்டிய க்ருத்யம்.	௫
	பயிரிடும்பிராமணன் களத்தில் வந்தவர்களுக்குப் பிச்சையிடவேண்டுமென்பது.	௬
௧௯	பிராமணன் விற்பனைசெய்யத்தக்கவஸ்துக்கள்.	௭
	உழவினால் நேரிடும்பாபம்.	௮
௨௦	அதைதாருத்தினால் போக்கிக்கொள்ள வேணுமென்பது.	௧௦
	தனக்கு வந்த தானியத்தை விபாகம் செய்யவேண்டும் விதம்.	௧௨
	கூத்திரியன் பயிரிடலாமென்பது	
	வைசியனும் சூத்திரனும் பயிரிடுதல் வியாபாரம் செய்தல் முதலியவைகளைச் செய்யலாமென்பது	௧௩
	சூத்திரனுக்குத்விஜயிஸ்ருஷைமுக்கியமென்பது.	௧௪

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

௨௧	நான்குவர்ணஸ்தர்களுக்கும் ஆசௌசக்ரமம்	௧
௨௨	தூர்மரணதேசாந்தரமரணங்களில்	௧௦
௨௩	பல்முனைப்பதற்கு முன்னம்மரித்தால்	௧௨
	ஸ்ராவபாதங்களில்	௧௩
	ஸ்ராவபாதப்ரஸவங்களின் விவரம்	௧௪
	ஸம்ஸ்காரபேதத்தினாலாசௌசபேதம்	௧௫
௨௫	வயதைப்பற்றின ஆசௌசம்	௧௬
	பிரம்மசாரிக்கும் அக்நேஹாதரிக்கும் தீட்டில்லை யென்பது	௧௭
௨௬	ப்ரஸவாசௌசவிஷயம்	௨௨
௨௭	தீட்டுக்கு முன்னெடுத்துவைத்த த்ரவ்யத்துக்குத் தீட்டில்லை யென்பது	௨௫
	தீட்டுக்குள் தீட்டுவந்தால்வேறு தீட்டில்லையென்பது	௨௭
	யுத்தத்தில் மரித்தவனுக்குத் தீட்டில்லையென்பது	௨௮
௩௦	யுத்தத்தில் மரித்தவனுடைய ப்ரசம்ஸை	௨௯
	அநாதப்ரேதத்தைவகித்தால் தீட்டில்லையென்பது	௩௦
	ப்ராம்மணபிதேதத்தை அனுக்மனம்செய்தவனுக்குவிதி	௩௧
௩௨	கூத்திரிய பிரேதத்தைப் பின்சென்றவனுக்கு	௪௧
	வைச்யபிரேதத்தைப் பின் சென்றவனுக்கு	௪௨
	சூத்ரப்ரேதத்தைப் பின்சென்றவனுக்கு	௪௩
௩௩	சூத்திரனுக்கு உபசாரம்சொல்லவேண்டியகாலம்	௪௫

ஆசாரஸங்க்ரகம்.

௩௪	பல்தேய்தல்
௩௫	ஸ்நானம்செய்தல்

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்

- கக வஸ்திரம் தரித்தல்
 ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்தல்
 ஸந்தியாவந்தனவிதி
 கூஅ தர்பணம்செய்யும்கிரமம்
 ச௦ மானயசிராத்தவிதி
 சிராத்தத்தில் பிராமணர்களின் நியமம்

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

நாலாவது அத்தியாயம்.

- சக தூக்குபோட்டுக்கொண்டிறந்தவனுடைய தூர்கதி க
 அவனுக்குத் தீட்டும்கிரியைகளுமில்லையென்பது க
 அவனைத் தூக்கினவர்களுக்கும் தகநம் செய்தவர்களுக்
 கும் பிராயச்சித்தம் கூஅ
 சஉ கோபிராமணர்களால் மரித்தவனைத் தூக்கிக் கொளுத்
 தினவர்களின் பிராயச்சித்தம் ச
 ஸம்பர்க பிராயச்சித்தம். எ
 சக பெண்டிகள் ருதுஸ்நாநம் செய்தபிறகு பர்தாவுடன் சே
 ரவேணுமென்பது கஉ
 சச பர்தாபிழைத்திருக்கும்போது ஸ்திரீ உபவாஸம்முதலிய
 வீரதங்கள் செய்யக்கூடாதென்பது கச
 கர்பத்தை யழித்தவளைப்பற்றி கக
 சரு ஷேத்திரம் பிரதானமென்பது ௨௦
 சக பள்ளைகளின் விவரம் ௨௨
 பரிவித்தி பரிவேத்தாக்களின் பிராயச்சித்தம் ௨௩
 பெரியவன் பிரயோஜனமற்றவனானால்பரிவித்தி தோஷ
 மில்லை யென்பது ௨௫
 சஎ தமயனுக்குக் கலியாணமாகாமல் தம்பிக்குக் கலியாணம்
 கூடாதென்பது ௨௭
 பெண்களுக்குப் புநர்விவாகம் ௨௮
 விதவையான ஸ்திரீபதிவ்ரதையாயிருந்தால் அநந்தபுண்
 ணியமென்பது ௨௯

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

- சஅ நாய்கடித்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் க
 ௫௦ சண்டாளாதிகளினால் தூர்மரணமடைந்தவனை ஸம்ஸ்கா
 ரம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம் க௦
 ௫க புநர்தாகவிதி க௨
 ௫உ அக்கிணை ரத்ரியின் புநர்தாக பிரகாரம் சக

பக்கம்.

விஷயம்.

சுவாகம்.

ஆரவது அத்தியாயம்.

௩௪	பகழிகளைக் கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩
௩௪	எலி பூனை முதலியவைகளைக் கொன்றவனுக்குப் பிராயச் சித்தம்	௩௬
௩௫	நாற்கால் ஜந்துக்களைக் கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩௭
௩௫	சில்பிசுத்திரன் முதலியவர்களைக் கொன்றவனுக்கு பிரா யச்சித்தம்	௩௯
௩௮	வைச்யவதபிராயச்சித்தம், சூத்திரவதபிராயச்சித்தம் சண்டாளவதபிராயச்சித்தம்	௪௦
௩௯	சண்டாளனுடன் பேசினதற்கு பிராயச்சித்தம்	௪௨
	சண்டாளனுடன் தூங்கினதற்கும் வழிநடந்ததற்கும் பிராயச்சித்தம்	௪௩
	சண்டாளனைப் பார்த்ததற்கும் தொட்டதற்கும் பிராயச் சித்தம்	௪௪
௪௦	சண்டாளன் கிணற்றில் நீர்குடித்ததற்கு பிராயச்சித்தம்	௪௫
௪௦	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த நீர் குடித்ததற்கு பிரா யச்சித்தம்	௪௬
௪௧	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் நெய் முதலியவை குடித்ததற்கு பிராயச்சித்தம்	௪௭
	சண்டாளன் என்னத்தைப் புசித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௪௮
	சண்டாளன் தெரியாமல் வீட்டிலொளித்திருந்தால் அத ற்கு பிராயச்சித்தம்	௪௯
௪௯	சண்டாளனோடு ஸகவாஸம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித் சித்தம்	௫௦
	வீட்டிற்குள் சண்டாளன் நுழைந்தால் அதற்கு பிராயச் சித்தம்	௫௧
௫௦	விருணத்தில் புழு வைத்தால் அவ்னுக்குப் பிராயச்சித் தம்	௫௨
௫௧	மரணகாலத்தில் நீர்பந்திக்கக்கூடாதென்பது	௫௩
௫௧	மயிர், புழு இவைகளுள்ள அன்னத்தைச் சுத்திசெய்யும் விதம்	௫௪
	நாய் முதலியவை பார்த்து போஜனம் செய்யக்கூடா தென்பது	௫௫
௫௦	அதிகமான அன்னத்தைக் காகம் முதலியவை தொட் டால் அதற்கு சுத்திசெய்யும் விதம்	௫௬
௫௧	காகம் தீண்டினநெய்பால் முதலியவைகளை சுத்திசெய் யும் விதம்.	௫௭

௭ - வது அத்தியாயம்.

௫௨	பாத்திரங்களின் சுத்தி கிரமம்.	௬
	குளம் கிணறுமுதலியவைகளின் சுத்தி கிரமம்.	௭

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்

௭௩	கன்யகாதிஸகூணம்.	௪௭
௭௪	ரஜஸ்வலைகள் ஒருவர்க்கொருவர் தொட்டுக்கொண்டால் பிராயச்சித்தம்.	௧௦
௭௫	ரஜஸ்வலைகளின் சுத்திக்ரமம்.	௧௬
௭௬	பாத்ரசுத்திக்ரமம்.	௨௪
௮௦	ஆபத்காலத்தில் தர்மாநுஷ்டாநக்ரமம்.	௩௬

எட்டாவது அத்தியாயம்.

௧	கோவதம் செய்தவன் பின்பு செய்யவேண்டும் விதம்.	௧
	மூர்க்கணாப் பரிஷத்தில் சேர்க்கக்கூடாதென்பது	௩
௨	பரிஷத்தின் ஸ்வரூபம்.	௭
௪	மூர்க்கர்கள் பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கூடாதென்பது.	௧௬
௭	ராஜாவினதுமதியினால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்பது.	௨௮
௮	பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டிய இடம்.	௩௦
	கோவதபிராயச்சித்தம்.	௩௬

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

௧௧	பசுக்களைத்தொழுவத்தி லடைப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லையென்பது.	௧
	கோவதத்தில் அவாந்தரபேதம்.	௨௭
௧௨	வதபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்.	௩௭
	வதபேதங்களின் விவரம்.	௪
௧௩	தண்டபிரமாணம்.	௧௦
	அடித்தபின்வழுந்து புல்தின்றால் பிராயச்சித்தமில்லைமென்பது.	௧௧
௧௪	கர்ப்பம்தரித்தபசுவைக்கொன்றவனுக்குப்பிராயச்சித்தம்.	௧௩
௧௫	சிபாதநமென்கிற கோவதத்தில் அவாந்திரபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்.	௧௭
௧௬	அடிக்கப்பட்டபசு ஆறுமாசம் பிழைத்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லையென்பது.	௧௮
௧௭	தடிமுதலியவைகளினால் அடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௨௫
௧௮	கோவதத்தில் நிமித்தபேதம்.	௩௦
௧௯	ஸ்தலபேதத்தினாலும் மரணபேதத்தினாலும் பிராயச்சித்தபேதம்.	௩௫
௨௨	கோவதத்தைப்பார்த்தவர்களுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௪௬
௨௩	ஒருகோவை அனேகர் சேர்ந்துகொன்றால் அதற்கு பிராயச்சித்தம்.	௪௮
௨௫	கோவதத்தை மறைக்கக்கூடாதென்பது.	௫௮

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

க0 - வது அத்தியாயம்.

உக	அகம்யாசமநபிராயச்சித்தம்.	க
	சாந்த்ராயணவிதி.	உ
உ௭	சண்டாளஸ்திரீயைப்புணர்ந்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௫
உ௮	தாய் உடன்பிறந்தாள் முதலியவர்களைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	க
உக	தாசி, பசு முதலியவற்றைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	கச
க0	சண்டாளனைப்புணர்ந்தஸ்திரீக்குப் பிராயச்சித்தம்.	க௭
க௨	பலாத்காரத்தினால் புணரப்பட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	உச
க௩	ஸாந்தபநவிதி.	உ௭
க௪	வியபிசாரம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	உ௮
க௫	பரபுருஷனுடன் சேர்ந்து ஒடிப்போனவள் திரும்பிவீட்டிற்கு வந்தால் பிராயச்சித்தம்.	க௬

கக - வது அத்தியாயம்.

க௬	அமேத்தியம் தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க
க௭	நிஷித்தாந்நபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	ச
க௮	பூனைமுதலியவை மோந்த அன்னத்திற்கு சுத்திசெய்யும்விதம் ஒரு பந்தியில் சாப்பிடுப்போது ஒருவன் ஆபோசனம் செய்தபின் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க
	லெங்காயம் முதலியவை தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க
சக	ஆபத்காலத்தில் சூத்ராந்நபோஜனத்தில் பிராயச்சித்தம்.	உ0
	தாஸாதிகளிடத்தில் தயிர் பால் வாங்கலாமென்பது.	உக
	தாஸாதிகளின் விவரம்.	உ௨
ச௨	நீசஜாதியின் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் பால் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	உ௫
ச௩	பஞ்சகவ்யவிதி.	உ௮
ச௫	எச்சில் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	ச0
	சலம் சிடங்க கிணற்றின் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	சக
ச௭	பரபாகரதன் முதலியவர்களின் வீட்டில் சாப்பிடக் கூடாதென்பது.	ச௫
ச௭	அவர்களின் விவரம்.	ச௭
ச௮	பிராமணனையவமானம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௫க
ச௯	ஸங்கரப்பிராயச்சித்தம்	௫௫

கஉ-வது அத்தியாயம்.

சக	வாந்தி, மைதுநம், கௌரம், துஸ்வநம், இவைகளில் பிராயச்சித்தம்.	க
	மலமூத்ராதிபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	உ
கௌ	அக்ரி, ஜலம் இவைகளில் விழுந்துமீண்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கௌ	ஐந்துவிதமான ஸ்நானம்.	கௌ
கௌ	தும்பினால் வலக்காதைத்தொடவேணுமென்பது.	கக
கௌ	குத்ராந்தபக்ஷணதிகள் பிராயச்சித்தம்.	கக
	ஸூத்ராந்தபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	கக
கௌ	சாப்பிடும்போது பேசக்கூடாதென்பது.	கக
	பந்தியில் சாப்பிடும்போது தான் முன்னே எழுந்திருக்கக்கூடாதென்பது.	சக
கௌ	கிரகஸ்தன் செய்யவேண்டும் கிருத்தியம்.	சச
கௌ	கோசர்மலக்ஷணம்.	சௌ
கக	பூமியைஅபகரித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கக	ரஜஸ்வலை ஒருங்கவேண்டும் தினம்	கௌ
	சண்டானன் முதலியவர்களுக்கு இவ்வளவுதூரம் ஒருங்கவேணுமென்பது	கௌ
கௌ	பெண்டாட்டிபைப்பார்த்து மாதாவென்று சொன்னவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கக	தூர்பிராமணன் அன்னத்தை புசித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கச	கிரகஸ்தன் ரேதஸ்கவநம் செய்துகொண்டால் பிராயச்சித்தம்	ககௌ
கௌ	பிரம்மஹத்தி செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	கன் குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	எௌ
	பொன் திருடினவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	எௌ
கௌ	இந்த தர்மசாஸ்திரத்தை நியமமாக எல்லோரும் அத்தியயநம் செய்யவேண்டுமென்பது.	அக

பராசரஸ்ம்ருதியின்

அட்டவணை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீராமஜயம்.

பராசரஸ்ம்ருதி.

முதல் அத்தியாயம்.

ஆசாரகாண்டம்.

கயா தொஹிஃஸௌயாஸ்ய ஜெவஹாராவநாயயே |
வ்யாஸஜெகாஹுஜீவீநஃபுஹுநஃபுஷ்யஃபுரா ||
ஜாநஃஷாணாஹிதஃபுஷ்யம் வதஃஜாநகௌயாஸ்ய |
ஸௌவாஹாராயயாவஹுவஹிதஃபுஷ்யம் ||

அதாதோஹிமஸௌலாக்ரே தேவதாருவநாலயே
வ்யாஸமேகாக்ரமாஸீந மப்ருச்சந்ருஷ்யஃபுரா.

மாநுஷாணம்ஹிதம் தர்மம் வர்த்தமானேகௌயுகே
ஸௌசாசாரம்யதாவச்ச வதஸத்யவதீஸுத. உ.

(இதன்பொருள்.) முன்னொருகாலத்தில் மகரிஷிகளெல்லாம்
தேவதாரு மரங்களால் நிறைந்த இமயமலையில் ஒரேமனதாய் உட்
கார்ந்துகொண்டிருக்கும் வியாஸரைப்பார்த்து ஒ ஸத்யவதீ குமா
ரே ! இந்தக்கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்கு ஹிதமான தர்மத்தையு
ம் சுத்தமான வாசாரத்தையும் கிரமப்படி சொல்லுவீரென்று
கேட்டார்கள்.

தஹுஃக்யாஜஃநிவாக்யௌ ஸஸிஷௌஜாஹுஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃ ||
புஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃ ||

நவாஹஸ்வதஃக்யௌ கயஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃ ||
கஸுக்ஷிதௌவஹுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃபுஷ்யஃ ||
தச்ச்ருத்வாமுநிவாக்யந்து ஸஸிஷ்யோக்யந்யர்கஸந்நிபஃ
ப்ரத்யுவாசமஹாதேஜாஸ்ம்ருதிஸ்ம்ருதிவிஸாரதஃ ட.

நசாஹம்ஸர்வதத்யஜஃகதம் தர்மம்வதாம்யஹம்
ஆஸ்மத்பிதௌவப்ரஷ்டவ்யஇதிவ்யாஸஸுதோப்ரவித். ச.

(இ-ஸ்.) சிவபார்களைவிட கூடியும் அந்நிக்கும் சூரியனுக்கும் சமா
னமானவராயும் அதிக தேவதூதரானாயும் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இவை
களை முணர்ந்தவராயும் மனாசா நுக்கும் புத்திரராயுமிருக்கிற வியா
ஸர் அந்த விஷயவரின் வாக்யத்தைக்கேட்டு நான் எல்லாத்தத்வக்
களை முணர்ந்தவனல்லேன். எவ்வண்ணம் தர்மமுனாக்கக் கட
வேன் வன் பிதாவைமீய தேவருங்களுள் என்று பதில்சொன்னார்.

ததெஸுஷயஸெர யஜ-தகூய-காங்குணி!

ஜெய் ஹிந்த் ராஜஸ்தான் ராஜ்யம் துமகூபாவேநிகாஸ்யம்॥

ததஸ் ிது ருஷ பஸ்ஸர் ிவ தர் மதத்வ ித காங்குண :

ருஷிம்ஸ்பாஸம்புரஸ்க்ருத்ய கத்வாபதரி கார்பம்.

(இ - ள்) பிறகு அம்முனிவர்க ளெல்லாரும் தர்மத்தினுண் டை மப்பொருளை வறிபவிரும்பினவர்களாய் வியாஸமகரிஷியை முன் னிட்டிட்டுக் கொண்டு பதரி காச்ரமத்தை நோக்கிச் சென்று.

நா நாவும் ஷுப தாகிணம் வயவமென்கூறுதல்

நதீபுஸுவணோபேதம் உபணுதீதே-காவஸோனிதம்॥

ஸ்ரீமவக்ஷிநிநாஜாயும் ஷெவகாபதநாவயுகம்!

யகந்மாயவ-ஃஸி_௨ஜெஸ் நயதழீ_௧ஜெ தரன்குப்தம்||

நாநாபுஷ்பலதா கீர்ணம் பலபுஷ்பைபரலங்க்ருதம்

நதிப்ரஸ்ரவணோபேதம் புண்யதீர்தோபஸோபிதம். கா.

மஞ்சபகூழிநிராதாப்யம் தேவதாயதநாஷ்ருதம்

யசுதந் தர்வஸித் தைஸ் சந்ருக்தகி தரலங்க்ருதம். ௭.

(இ - ள்) (அந்தபதரிதாஸ்ரமம்)அநேகம் புஷ்பக்கொடிகளால் நிறைந்தும் பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலு மலங்கரிக்கப் பட்டதாயும் ஆறுகளோடும் மலையருவிகளோடும் கூடினதாயும் பரிசுத்த தீர்த்தங்களால் விளங்குகிறதாயும், மான்களுடையவும் பகழிகளுடையவும் சப்தங்களால் பூர்ணமாகவும் கோயில்களால் சூழப் பட்டதாயும் யகூர்கள் கந்தருவர் சித்தர்கள் இவர்களுடைய ஆடல்பாடல்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் விளங்குகிறது.

தமிழ்நாடு விவசாயப் பெருக்கிவந்தும் உறாபாரம்

• ஸுபாஷ் நஜ்ஹாடு தஜாஜ் மிஜ்ஜாவு மணாவு த:

ஸ்ரீவேதர்ம்மா:க்ருதேஜாதா ஸ்ரீவேநஷ்டா:கலெளயுகே
சாதூர்வர்ணயஸமாஸாரம் கிஞ்சித்ஸாதாரணம்வத ககூ.௨.

(இ - ள்.) பிரமன் விஷ்ணு ருத்திர னிம்மூவரும் ச்ருதி வம் ருதிகளி னார்த்தங்களை நிச்சயிக்குற மதுமுதலியவர்களும் கல்பங் கள்தோறும் நாசம் உத்பத்திகளோடு கூடியிருக்கிறார்கள்.

கடுஜெஜெஸங்குதயுமெ தெதுதாயாம்புரஜெதுஜெக
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராதுகுகளயுமெ||

தயஜெத்தேதஸம்க்ருதயுகே த்ரேதாயாம்ப்ராமமுத்ஸ்ருஜெத்
த்வாபரேகுலமேகந்து கர்தாரந்துகுகளையுகே உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் பாபிஷ்டனிருக்கும் தேசத்தையும்
திரேதாயுகத்தில் அவனிருக்கும் கிராமத்தையும் துவாபரயுகத்தில்
அவனுடைய குலத்தையும் கலியுகத்தில் பாபம் செய்தவனையும்
விடவேண்டும்.

கடுதெஸம்ஹாஷணாடிவெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராதுகுகளையுகே||

க்ருதெஸம்பாஷணாதேவத்ரேதாயாம்ப்ராமநரச
த்வாபரேத்வந்நமாதாய குகளபததிகர்மண உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்திற் பாபியோடு வார்த்தை சொல்வதா
லும், திரேதாயுகத்தில் அவன் மேல் படுவதாலும், துவாபரத்தில்
அவனின்னம் வாங்குவதாலும், கலியில் பாபம் செய்தாலும் பதித
னாகிறான்.

கடுதெதாதுகுகளையெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுகுமெகெது கடுதாராதுகுகளையெது||

க்ருதேதாத்குணிகஸ்பாப ஸ்த்ரேதாயாம்ப்ராமநரச
த்வாபரேசைகமாஸை குகளஸம்வத்ஸரேணது உரு.

(இ - ள்.) பெரியோர்கள் சபித்தால் க்ருதயுகத்தில் தகூ
ணத்திலும், திரேதாயுகத்தில் பத்து நாளிலும், துவாபரயுகத்தில்
ஒரு மாஸத்திலும், கலியுகத்தில் ஒருவருவத்திலும் பலிக்கும்.

குகுமெகுகுகுதெதுதாது தெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுகுமெகெது கடுதாராதுகுகளையெது||

அபிகம்யக்ருதேதாத்ரேதாஸ்வாஹுபதீயதே
த்வாபரேயாசமாநாயஸையாதீயதேகுகுகள உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் கொடுப்பவன் யாசகனிருக்குமிடத்
திற்சென்றும், திரேதாயுகத்தில் யாசகனை வரவழைத்தும், துவா

疏 歷。

五、

FL 15

底面。

(இ - ள்.) புண்ணியமானதும் பரிசுத்தமானதும் பாபங்களைப் போக்கவல்லதுமான இந்த பராசரஞ்ஞைய சாஸ்திரமானது பிரா

உருராயுவமதஸ்யாஹம் வெஸுவெவவஸிதா
கதியிந்தவிஜாநீயா நாதியிவெருஜாமதஃ

தூரார்த்வேபகதம்ஸ்ரார்தம் வைஸ்வதேவபஸ்திதம்
அதிதிம்தம்விஜாநீயா ந்நாதிதி:பூர்வமாகத:

சக.

(இ - ள்.) வெகுதூரம் வழிநடந்து வருந்திவைச்வதேவ கா
லத்தில் எவன் வருகிறானோ அவனே அதிதியென்றறிய வேண்டும்
முன்வந்த வனதிதியாகான்.

நெகமுரீணிகியிம்ஸம் மூஹீ தகஷாஹந
கதிகுஜாமதோயஸா தஸாதிபிராஹுதெ

நைகக்ரமீணமதிதிம்ஸம் ருஹ்ணீதகதாசந
அநித்யமாகதோயஸ்மா த்தஸ்மாததிதிருச்யதே

சஉ.

(இ - ள்.) ஒரேகிராமத்திலிருப்பவனை யொருபேராதமதிதியாக
வெண்ணக்கூடாது. தினந்தோறும் வருகிறதில்லையாதலால் அவ
னுக்கு அதிதி என்று பெயர் வந்தது. திதியென்றால் தினம்.

கதியிந்தசூஸ்ப்ராவம் வகுஜயெஸஸாமதாநா
கவயுஸாஸநபுஷாமெந வாடிபுஷாஸநெநவ

ஸூக்யாஹநாநெந வியபுஸா தரெணவ
மஹ்ணவாநயாநெநவ்யுதிஜுதாடியெஸமூஹீ

அதிதிம்தத்ரஸம்ப்ராப்தம் பூஜயேதஸ்வாகதாதிநா
அர்க்யாஸநப்ரதானேந பாதப்ரகூடாளநேநச

ஸ்ரத்தயாசாந்நதானேந ப்ரியப்ரஸோத்தரேணச
கச்சந்தம்சாறுயானேந ப்ரீதிமுத்பாதயேத்தக்ஹீ

சச.

(இ - ள்.) அந்த வைஸ்வதேவகாலத்தில் வந்த அதிதியை குச
லப்பிரசனம் முதலியதுகளாலும் அர்க்யம் அந்நம் இவைகளை
கொடுப்பதினாலும். கால் கழுவுகிறதினாலும் சிரத்தையோடு அன்
னமிடுவதாலும் பிரியமாகக்கேட்டுபதில்சொல்வதாலும், பேசுகிற
வனைப்பின் செல்வதினாலும் கிரகஸ்தன் பிரீதியுண்டு பண்ணி பூசிக்
கக்கடவன்.

கதியியஸூஹாஸா மூஹாக்ஷுதிநிவகதெ
விதாஸஸூநாஸூகி டிஸாவடி-ராணிவஹவ

காஷ்டஹாரஸஹஸ்ரேண வ்யதகூஹஸாதேநவா
கூதியிய-ஸ்யஹஸா ஸஸ்யஹொரொநிரய-கூஃ॥

அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸோ க்ருஹாத்ப்ரதிநிவர்த்ததே
பிதரஸ்தஸ்யநாஸ்தந்தி தஸவரஷாணிபஞ்சச
காஷ்டபாரஸஹஸ்ரேண க்ருதகும்பஸாதேநச
அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸஸ்தஸ்யஹோமோநிரர்தகஃ சக:

(இ - ள்.) எவனுடைய வீட்டில் அதிதி தன்னாசை நிறைவேறு
மல் திரும்பிப்போகிறானே. அவனுடைய வீட்டில்பதினைந்து வரு
ஷம் பித்ருதேவதைகள் அன்னம் வாங்குகிறதில்லை. எவன் வீட்
டில் வந்த அதிதியின் ஆசை நிறைவேறவில்லையோ, அவன் ஆயி
ரம்பாரம் கட்டைகளைக்கொண்டும் நூறுகுடம் நெய்யைக்கொ
ண்டும் ஓமம் செய்தபோதிலும் அது பயன்படாது.

ஸுக்ஷெத்ருவாவயெஜீஜம் ஸுபாவெத்ருநிக்ஷிவெஶநா
ஸுக்ஷெத்ருவஸுபாவெத்ருவஹுஷுத்ருநவிநஸூகி॥
ஸுக்ஷெத்ரேவாபயேத்பீஜம் ஸுபாத்ரேநிக்ஷிபேத்தநம்
ஸுக்ஷெத்ரேசஸுபாத்ரே சஹ்யுப்தம்தந்நவிநஸ்யதி சள

(இ - ள்.) நல்ல பூமியில் விதைகளை விதைக்கவேண்டும்; நல்ல
பாத்திரத்தில் தானம் செய்யவேண்டும்; நல்ல பூமியிலும் நல்ல
பாத்திரத்திலும் செய்யப்பட்டது கெட்டுப்போகிறதில்லை.

நவ்யெஹெஜாத்ருவாரணநஸூய்யாயஸூயுததயா
ஹ்யுஜ்யெஶ்யுயெஹெவஸவ-ஹெஹெயொஹிஸஃ॥

நப்ருச்சேத்கோத்ரசரணே நஸ்வாத்யாயம்ஸ்ருதம்ததா
ஹ்ருதயேகல்பயேதேவம் ஸர்வதேவமயோஹிஸஃ சஅ.

(இ - ள்.) அதிதியாக வந்தவனுடைய கோத்திரத்தையும்
ஆசாரத்தையும் வேதத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் கேட்கவேண்
டியதில்லை. அதிதி - எல்லாதேவதைகளுடைய ஸ்வரூபர் என்ப
தொன்றையுமே மனதில் வைக்கவேண்டியது.

கவ-ஹஸுபூகீவி ப்ரொஹு-ஹஸூகியிஸ்யா
வெஹாஹுஸாரதொநித்யுத்ருயஃபஹுஜாஹிநெ॥

அபூர்வஸஸுவ்ரதீவி ப்ரோஹ்யபூர்வச்சாதிநிஸ்ததா
வேதாப்யாஸாதோநித்யம் த்ரயஃபூஜ்யாதிகேநிகே சக

யஸ்யசத்ரம்ஹயச்சைவ குஞ்சராரோஹம்ருத்திமத்
 ஐந்த்ரம்ஸ்தாநமுபாஸீத தஸ்மாத்தந்நவிசாரயேத்

(இ - ள்.) எவன் குடை குதிரை இதுகளுடன் அதிதியாக வந் தானே-அவனையாதரித்தவன்-யானையிலேறி சம்பத்தோடு கூடிய விந்திரபதத்தை யடைவன். ஆதலாலதையவன் விசாரிக்கவேண் டியதில்லை.

வெஸுபெவக்யுதவ்வாவம் ஸகோலிக்ஷுவய்வொஹிதம் |
நஹிலிக்ஷுக்யுதவ்வொஷ்வெஸுபெவ்வொஹிதம் ||

வைஸ்வதேவக்ருதம்பாபம்ஸக்தேதாபிக்ஷுவ்வய்வொஹிதம்
நஹிலிக்ஷுக்ருதம்தோஷம் வைஸ்வதேவோவ்வய்வொஹிதம் சூச.

(இ - ள்.) வைஸ்வதேவம் செய்யாததாலுண்டான பாவத்தை பிக்ஷுகர் போக்கடிப்பார்கள்-பிச்சையிடாததாலுண்டானதோஷ த்தை-வைஸ்வதேவம் போக்காது.

கக்யுக்ஷாவெஸுபெவ்வாதம் ஹம்ஜதெயெஹிஜாதயஃ |

தெஷாஜநநஹம்ஜத காக்யொநிஹ்ஜநிதெ ||

கக்யுக்ஷாவெஸுபெவ்வாதம் ஹம்ஜதெயெஹிஜாதயஃ |

ஸவெவ்வெதநிஷ்வொஹிஜயாவதநிநாகெஸுவஸ ||

அக்ருத்வாவைஸ்வதேவந்து புஞ்சதேயேத்விஜாதயஃ

தேஷாமந்நம்நபுஞ்ஜீத காக்யொநிம்பஜந்திதே

அக்ருத்வாவைஸ்வதேவம்து புஞ்ஜதேயேத்விஜாதயஃ

ஸர்வேதேநிஷ்வொஹிஜயாவதநிநாகெஸுவஸ || சூச.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணர்கள் வைஸ்வதேவம் செய்யாமல் போஜனம் செய்கிறார்களோ. அவர்களுடைய அன்னத்தை புஜித் தக்கடாது. அப்படி புசித்தவர்கள் காக்கையாக பிறப்பார்கள். எந்த கெட்ட பிராமணர்கள் வைக்ஷதேவம் செய்யாமல் போஜ னம் செய்கிறார்களோ. அவர்கள் பயனற்றவர்களாய் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகிறார்கள்.

வெஸுபெவவிஹீநாயெசுதியெஷநவஹிஷ்யுதாஃ |

ஸவெவ்வெதநாக்யொநி காக்யொநிவ்ஜநிவ |

வைஸ்வதேவவிஹீநாயே ஆதித்யேநபஹிஷ்க்ருதாஃ

ஸர்வேதேநரகம்யாந்தி காக்யொநிம்வ்ஜந்திச || சூச.

(இ - ள்.) எவன் வைக்ஷதேவத்தை விட்டும் அதிதிபூஜை செய்யாமலுமிருக்கிறானோ, அவர்களெல்லாரும் நரகத்தையடை கிறார்கள்; காக்கையின் சன்மத்தையும் அடைகிறார்கள்.

வாவொவாயபிவணாவொ விபுஷ்வீவிதபுவாதாகுஃ
வெவொவெவெதாஸம் பூவ ஸோதியிஸம-ஸங்குஃ||

பாபோவாயதிசண்டாளோவிப்ரக்ந:பித்ருகாதாகு:
வைஷ்வதேவேதுஸம்ப்ராப்தஸ்ஸோதிதிஸ்வர்க்கஸங்க்ரம: ௫௮.

(இ - ள்.) பாபிஷ்டனாக விருந்தாலும் கர்மசண்டாளனாயிருந்
தாலும் பிராமணர்களைக்கொன்றவனாயிருந்தாலும் தகப்பனைக்கொ
ன்றவனானாலும் வைச்வதேவகாலத்தில் வந்தவன் சுவர்க்கத்தை
படைவிக்கும் அதிகதியாவன்.

யொவெஷிதஸிராஹுஜெயொஹுஜெஷிணாஹுஃ||
வாஹாஷிணாவிக்ஷாநெஷிணாஷிணாஹுஜெத||

யோவேஷ்டிதஸிராபுந்தேயோபுந்தேதகதினாமுக:
வாமபாதகரஸ்தித்வாதத்வைரகூடாம்ஸிபஞ்சதே ௫௯.

(இ - ள்.) எவன் தலையில் துணிகற்றிக்கொண்டு போஜனம்
செய்கிறானே-எவன் தெற்குமுகமாக புஜிக்கிறானே, எவன் இடது
கையையுமிடதுகாலையு முன்றிக்கொண்டு புஜிக்கிறானே-அப்படிப்
பட்ட போஜனத்தைராகூஸர்கள் செய்கிறார்கள்.

கவ்யதாஹுநய்யாநா யத்ருவெஷிணாஹுஜாஃ||
தம்ப்ராஹுஷிணயெஷா ஜாவொஹுஷிணயெஷாஹிஸம்||

அவ்ரதாஹ்யநதீயாநா யத்ரபைக்ஷசமாத்விஜா:
தம்க்ராமத்தண்டயேத்ரா ஜாசோரபக்தப்ரதேதாஹிஸ: ௬௦.

(இ - ள்.) எந்தக்கிராமத்தில் பிராமணர்கள் விரதங்களை பனு
ஷ்டிக்காமலும் வேதமோதாமலுமிருக்கிறார்களோ - திருடர்களு
க்கு அன்னமளித்தவந்த கிராமத்து ஜனங்களை ராஜா தண்டிக்க
வேண்டும்.

கூதிபொஹிபுஜாரம் ஜநுஸஸவாணிபுஷிணவாஹு||

நிஜிதபுரவெநுநாநி கதிதிபுஷிணவாஹுயெசு||

கூத்ரியோஹிப்ரஜாரஞ்ஜநஸ்த்ரபாணி:ப்ரதண்டவாந்
நிர்ஜித்யபரஸையாநிக்ஷிதிம்தர்மேணபாலயேத் ௬௧.

(இ - ள்.) கூத்திரியன் பிரஜைகளிடத்தில் அன்புள்ளவனாய்
ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டு சத்துருக்களையடித்து ஜயித்து, பூமி
யை தர்மத்தால் ரகதிக்கவேண்டும்.

(இ - ள்.) யஜனம்முதலிய ஆறுதொழிலுடன் கூடிய பிராமணன் பயிரிடுவதையும் செய்துவைத்துக்கொள்ளலாம்.

கூடிய தக்கூளி தாழ்நான் ஸ்வீ வடி-ம் நயொஜயெசு।
ஹ்நா-ம் வராயி தக்கீ ஸ்வவடி-ம் வியொ நவாஹயெசு॥

கூடாதிதம்க்ருஸிதம்ஸ்ராந்தம்பலீவர்தநம்யோஜயேத்
ஹீநாங்கம்வ்யாதிதம்க்லீபம்வ்ருஷம்விப்ரோநவாஹயேத் ௩.

(இ - ள்.) பசித்தும் க்ருசித்தும் சிரமப்பட்டு மிருக்கிற எருதை உழக்கடாது. மேலும் குறைந்த அங்கங்களுடையதும் வியாதி யுடன் கூடினதும் விரையடித்ததுமான எருதை பிராமணன் கட் டக்கடாது.

ஸ்ரீராமம்நீரம்ஜெயம்ஸம்நதம்ஷம்வஜித்ம்।
வாஹமெயிவஸஸ்யாயம்வஸூதாநம்ஸஜாஹரெசு॥

ஸ்திராங்கம்நீருஜம்த்ருப்தம்ஸுநர்தம்ஷண்டவர்ஜிதம்
வாஹயேத்திவஸஸ்யார்தம்பச்சாத்ஸ்நாநம்ஸமாசரேத்

(இ - ள்.) அங்கம்பழுதில்லாமலும் ரோகமற்றதும் பசிதாக
மற்றதும் கொழுப்புடையதும் விரையடியாததுமிருக்கிற எருதை
மத்தியானத்தின் பாதியையிலுழவேண்டியது - பிறகு அதற்கு
ஸ்நானம் செய்துவைக்கவேண்டியது.

ஐயம்பெரிவாறு-நன்மொழிவாய்யாய்மெவ்வழியென்கு
வனகலித்ருவதவி-பொருளையெதாதகாங்கிலிஜெ||

ஜபம்தேவார்ச்சநம் ஹோமம்ஸ்வாத்யாயம்சைவமப்யஸத்,
ஏகத்வத்ரிசதுர்விப்ராந் போஜயேத்ஸ்நாதகாந்த்விஜஃ ௫.

(இ - ள்.) அப்படியோ பூட்டினதற்கு பிராமணன், ஐயம்செய்தல் தேவதை பூசித்தல் ஹோமம்செய்தல் வேதமோதல் இவைகளைச் செய்யவேண்டியது பிறகு. ஒன்று-இரண்டு-மூன்று நான்கு ஸ்நாதகப்பிராமணர்களுக்கு ஆன்னம் போடவேண்டும்.

வாய்க்குஷ்டதயாக்கெடுதயாநெருசுஸ்யஜாஜி-கெடுதல்!
நிவ-கெடுவதும்பயஜாஸ்கு-த-ஹீக்ஷா-மகார-யெசு||

ஸ்வயம் க்ருஷ்டே ததா க்ஷேத்ரே தாந்யைச் சஸ்வயமார்ஜிதஃ
நிர்வபேதப்ஞ்சயஜ்ஞா ம்ஸ்சக்ரதுதிக்ஷாஞ்சகாரயேத்

(இ - ள்.) பிராமணன் தானே உழுது பயிர் செய்தாலும் அல்லது வேறொருவர் பயிர் செய்து தான் சம்பாதித்து வந்தாலும். அந்ததானியங்களால் பஞ்சமகாயக்யங்களைச் செய்யக்கடவன் அல்லது வேறொருவருக்குக்கொடுத்து செய்விக்கக்கடவன்.

திவாரஸாநவிக்ரேயாவிக்ரேயாதாந்யதஸ்ஸமா:
விபுரஸபவம்விதாவ்ருத்திஸ்த்ருணகாஷ்டாதிவிக்ரயம்॥

திலாரஸாநவிக்ரேயாவிக்ரேயாதாந்யதஸ்ஸமா:
விபுரஸபவம்விதாவ்ருத்திஸ்த்ருணகாஷ்டாதிவிக்ரயம் எ.

(இ - ள்.) பிராமணன் - எள்ளு-ரஸவர்க்கங்க ளிவைகளை விற்
கக்கூடாது-அப்படி அவசியம் விற்கவேண்டுமானால் தானியங்களு
க்குத் துல்யமாகில் விற்கலாம் இந்த விருத்தி பிராமணனுக்கு உரி
யது. புல் கட்டைமுதலியவற்றை விக்கிரயம் செய்யலாம்.

புரஹ்ணஸ்துஷ்டிங்குரபாநஹாஜோஷமவாப்துயாத் ஏத
புரஹ்ணஸ்சேத்க்ருஷிம்குர்யாந்மஹாதோஷமவாப்துயாத் ஏத.

(இ - ள்.) பிராமணன் தானேயுழுவு செய்து பயிரிட்டால்மஹா
தோஷத்தைதயடைவன்.

ஸாவதரெணயதாவஜ்ஜுவாநீஸஜாவாயாசு:
சுயொஜ்வெநகாஷ்டநததெகாஷெநநாஹமலீ॥

ஸம்வத்ஸரேணயத்பாபம்மத்ஸ்யகாதீஸமாப்துயாத்
அயோமுகேநகாஷ்டேநததேகாஷேநலாங்கலீ அ.

(இ - ள்.) ஒரு வருஷகாலமாய் மத்ஸ்யங்களைக்கொன்ற சூத்தி
ரன் எவ்வளவு பாபத்தைதயடைவனோ அந்த பாபத்தை கலப்பை
யெடுத்த பிராமணன் இலும்பை முளையிற்கொண்ட கட்டையால்
ஒரே தினத்தில் அடைகிறான்.

பாஸகோஜ்ஜுவாநீஸவ்யாஸாசுநிகஸ்யா:
சுஜாதாகஷ்டகஸெவ வஸெஜெதஸஜாமிநா:

பாஸகோமத்ஸ்யகாதீசவ்யாதச்சாகுநிகஸ்ததா
அதாதாகர்ஷகச்சைவ பஞ்சைதேஸமபாகிந: க.

(இ - ள்.) வலைவீசுகிறவன் - மத்ஸ்யங்களைக்கொல்லுகிறவன்-
வேடன் - பசுநிகளைக்கொல்லுகிறவன் தானம் செய்யாமற்பயிரிடு
பவன்-இவர்களைவரும் சமமானபாவமுள்ளவர்கள்.

வ்யக்ஷாஸ்கிவாஹம் லிக்வாமக்வாதூத்ரிசீடகாநு|
கஷ்ட-க்வபஜெ நஸவ-வாவெஃவ்யூ-வ்யுதெ||

வ்ருக்ஷாம்ச்சித்வாமஹிம்பித்வாஹத்வாதுக்ரிமிகீடகாக்
கர்ஷக: கலயஜேஞ்ஞஸர்வபாபைப் ப்ரமுச்சயதே

௧௦.

(இ - ள்.) விருக்ஷங்களை வெட்டியும் பூமிபைப்பிளந்தும் புழு
பூச்சிகளைக்கொண்டும் பயிரிடுகிறவன் களப்பிச்சையிடுவதால் எவ்
லாப்பாவத்தையும் போக்கடிக்கிறான்.

யொநடிஷாஸூதிஜாதிலொராஸிஜ-குஷ-வாமத:|
ஸவொராஸூவாவிலொஸூ-ஹவம் தவிநிதி-ஸெக||

யோநதத்யாதத்திஜாதிப்யோராஸிமூலமுபாகத:
ஸசோரஸ்ஸபாபிஷ்டேடாப்ரஹ்மக்நம்தம்விநிர்திஸேத்

௧௧.

(இ - ள்.) யாதொருவன் தானியாசியினருகிலுடகார்த்து பிரா
மணர்களுக்கு தானம் செய்யவில்லையோ அவன், திருடன்-அவனை
பாவி-அவனை பிரம்மஹத்தி செய்தவனாகச்சொல்ல வேண்டும்.

நாஹெஜக்ஷாதூஷ-வாம-ஹெவாநாஹெகவிஸக||
திஸூதாமஸூ-ஹணாநாஹ்விஸ்குவ-நஹெஷ-ஹாக்||

ராஜேஞ்ஞதத்வாதுஷ்ட்பாகம்தேவாநாம்சைகவிம்சகம்
தரிம்ஸத்பாகம்ப்ரஹ்மணாநாம்க்ருஷிம்குர்வந்நதோஷபாக் ௧௨.

(இ - ள்.) ஆறில் ஒருபாகம் அரசர்களுக்கிடும் தேவதைக
ளுக்கு இருபத்தொன்றிலொருபாகமிடும் முப்பதில் ஒருபாகம்
பிராமணர்களுக்குக்கொடுத்தும் பயிர் செய்பவன் தோஷமடைய
மாட்டான்.

க்ஷத்ரிபொவிக்ருஷிஸ்குவாஹெவாநிபூ-ஸூவ-குஜபெக||
ஹெஸூ-ஸூ-குஜ-ஸூ-பாகாநா-தூஷிவாணிஜூஸிவக||

க்ஷத்திரியோபிக்ருஷிம்க்ருத்வாதேவாந்விப்ராம்ச்சபூஜயேத்
வைஸ்யஸூ-தரஸ்ததாருர்பாத்க்ருஷிவாணிஜ்யஸிஸ்பகம் ௧௩.

(இ - ள்.) க்ஷத்திரியனும் பயிர்செய்து. பிராமணர்-தேவதைக
னிலைகளைப் பூசிக்கக்கடவன் வைசியனும் குத்திரனும் பயிர்வர்த்
தகம் சித்திரவேலைகளைச்செய்து தேவாதிகளுக்கு பூஜைசெய்யக்
கடவர்கள்.

விக்ஷ-கூ-தஸ-குஜ-அஜஸூ-ஸூ-குஷ-பொஜி-தாஃ|
ஹவ-ஸூ-ய-ஷ-ஹெ-ஹெ-நிரய-யா-ஜ-ஸூ-ய-||

விகர்மகுர்வதேஸுஞ் சாத்விஜஸுஞ்ஞஷயோச்சிதாஃ
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தேவைநிரயம்யாந்யஸம்ஸயம்

கச.

(இ - ள்.) பிராமணசக்ஞஷயைவிட்டு சூத்திரன் தனக்கடை
த்த கருமத்தைச்செய்யாமல் விட்டால் ஆயுள்குறைந்தவனாகிறான்
பிறகு நரகத்தையுமடைவான் இதில் ஸம்சயமில்லை.

உதஸுண-பாஷவிவண-பாநாஜெஷயஜ-ஹநா தநஃ

சதர்ணாமபிவர்ணநாமேஷதர்மஸ்ஸநாதநஃ

(இ - ள்.) நான்கு வர்ணங்களுக்குமிந்த தர்மமேய நாதியா
னது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மு ன் னி ன் னு.

முன்னாவது அத்தியாயம்.

சுதஸு-ஹிவ்ருவக்ஷுஜிஜநநெநஜாணெதயா

அதஸு-தத்திம்ப்ரவக்ஷயாமிஜநநேநமாணெததா

க.

(இ - ள்.) இனி பிறப்பிலும் இறப்பிலுமுண்டாகும் ஆசைசத்
திற்கு சுத்தி சொல்லுகிறேன்.

ஹநத்யுயெணஸு-ஹிவ்ருவக்ஷுஜிஜநநெநஜாணெதயா

சுத்யுயெணஸு-ஹிவ்ருவக்ஷுஜிஜநநெநஜாணெதயா

ஸு-ஹிவ்ருவக்ஷுஜிஜநநெநஜாணெதயா

திநத்யுயெணஸு-தயந்திப்ராஹ்மணாஃப்ரேதஸு-ததே

க்ஷத்ரியோத்வாதஸாஹேநவைஸ்யஃபஞ்சதஸாஹகைஃ

ஸு-தத்யுயெணஸு-தயந்திம்ப்ரவக்ஷயாமிஜநநேநமாணெததா

உ.

(இ - ள்.) மரணத்தீட்டில் சமாஞாதகனான பிராமணன்முன்று
தினத்திலும் க்ஷத்திரியன் பனிரெண்டு தினத்திலும் வைச்யன்
பதினைந்து தினத்திலும் சூத்திரன் ஒரு மாதத்திலும் வருத்தபரா
சரர்வாக்கின்படி சுத்தியாகிறான்.

உபாஸு-நத்யுயெணஸு-ஹிவ்ருவக்ஷுஜிஜநநெநஜாணெதயா

உபாஸு-நத்யுயெணஸு-ஹிவ்ருவக்ஷுஜிஜநநெநஜாணெதயா

உ.உ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சந்தியாவந்தனம் முதலியவற்றை
யனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் சரீரசுத்தியுண்டாகிறது.



(இ - ள்.) மாதாவின் வர்ணம் வெவ்வேறாக விருந்தாலும் (தகப்பன்) அதாவது மூலபுருஷனுடைய சமான பிண்டர்களான தாயாதிகள் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் மூலபுருஷ வர்ணத்துக்குரிய தீட்டையே யனுஷ்டிக்கக்கடவார்கள்.

காவதததிதகம்மொதுவதய-பொருஷணதா|

தாவத்ததஸுஓதகம்கோத்ரேசதுர்த்தபுருஷேணது ௭௨.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொல்லிய அன்னிய வர்ண ஸ்திரீயின் சந்த
திக்கு முன்று புருஷன் வரையில் தீட்டிருந்து நான்காம் புருஷ
னில் விடப்படும்.

[illegible]

தாயாத்விச்சேதமாப்நோதிபஞ்சமோவாத்மவம்ஸஜ: ௮.

(இ - ள்.) தன் வம்சத்தில் பிறந்த ஐந்தாம் தலைமுறைப் புருஷனும் பிண்டத்தில் நின்றும் நீக்கப்படுகிறான்.

உதயெ-ஃசுரா துஸா தணிசாஃவஃஸிவஃவெ|

ஷெஷுவதாராவாஹபிஸவஜெதாதிநகுயாக்||

சதுர்தேததபுரா த்ரம்ஸ்யா த்ஷண்ணிஸா :பும்ஸிபஞ்சமே

ஷஷ்டேச துரஹாச்சுத்திஸ்ஸப்தமேதுதிநத்ரயாத் கூ.

(இ - ள்.) புருஷ சந்ததியில் நாலாந்தலைமுறையில் பத்துநா ளா செளசமும் ஐந்தாந்தலைமுறையில் ஆறுநாளும் ஆறாவது தலை முறையில் நாலுநாளும் ஏழாவது தலைமுறையில் மூன்றுநாளும் ஆசெளசம்.

ஹுமூரிஜாணெனெவெடிஸாஜாஜுதெதயா।

வாஞ்செய்தவநுலெவநுலுளவாய்தெ||

பிருக்வக்நிமரணைசவதேதஸாந்தரம்ருதேதததா

பாலேப்ரேதேசஸந்யஸ்தேதஸத்யஸ்டௌசம்வீதீயதே க0.

(இ - ள்.) மலையிலிருந்துவிழுந்தும் நெருப்புப்பட்டிமிறந்தாலும் தேசாந்தரத்திலிறந்தாலும் அதிகபாலனிறந்தாலும் சந்நியாசியாபிறந்தாலும் ஸ்நானமாத்நிரத்தால் சுத்தி.

செய்நாளுபு தக்கெளிதெமா துய்யுடுயதெயடி

நகிரா துஜெஹாரா துஸஜ்ஜஸாஹெ நகஸுபுதி||

தேஸாந்தரம்ருத:கச்சிதஸ்கோதரஸ்ருயதேயதி
நதிராத்ரமஹோராத்ரம்ஸத்யஸ்நானேநஸுத்யதி கக.

(இ - ள்.) சமான கோத்திரன் தேசாந்திரத்தி லிறந்ததாகக்
கேள்விப்பட்டால் அதாவது ஒருவருஷமானபிறகு கேள்விப்பட்
டால் மூன்றுநாளாயில்லை. ஒருதினமுமில்லை. அப்பொழுது ஸ்நாந
மாத்திரத்தால்சுத்தி.

சுஜாதஜ்ஞாயெஸாஸாயெவமஹ-பாஜிநிஸ்யுதாஃ|
நதெஷாஜ்ஞமிஸுஸாரொநாநாஸௌவநொநாஜககியா||

அஜாததந்தாயேபாலாயேசகர்ப்பாத்விநிஸ்ருதா:
நதேஷாமக்நிஸம்ஸ்காரோநாஸௌசம்நோதகக்ரியா கஉ.

(இ - ள்.) பல்முளைக்காத குழந்தைகளுக்கும் கர்ப்பத்திலிருந்
து நமுவிபிறந்த சிசுக்களுக்கும் அக்நி ஸமஸ்காரம்கிடையாது தீட்
டுமில்லை. தர்ப்பணமுமில்லை.

யஜிமஹ-பாவிவஜெதஸுவதெவாவியொஷித:|
யாவநாஸுஸ்யிதொமஹ-பாஜிநந்தாவதஸுஸுதகம்||

யதிகர்ப்போபிபத்யேதஸ்ரவதேசாபியோஷித:
யாவந்மாஸம்ஸத்திதோகர்ப்போதிநம்தாவத்துஸுதகம் கங.

(இ - ள்.) கர்ப்பம் கலைந்தாலும் ஸ்ரவித்தாலும் அந்தகர்ப்பம்
எத்தனைமாஸமிருந்ததோ அத்தனைநாள் அதின்மாதாவுக்கு ஆ
செளசம்.

சுஷதஸு-பாஜிவஜெதஸுவதெவாவியொஷித:
சுதஸு-பாஜிவஜெதஸுவதெவாவியொஷித:
சுதஸு-பாஜிவஜெதஸுவதெவாவியொஷித:

ஆசுதர்தாத்பவேதஸ்ரவ:பாத:பஞ்சமஷஷ்டயோ:
அதணர்த்வம்ப்ரஸுதிஸ்யாத்நாஹம்ஸுதகம்பவேத கச.

(இ - ள்.) நாலுமாதத்தில் கர்ப்பமழிந்தால் ஸ்ராவமென்றும்
ஐந்து ஆறில் பாதமென்றும்பெயர் அதின்பிறகு பிரஸவமென்
னப்படும் அப்பிரஸவத்தில் பத்துநாள் ஆசெளசம்.

உஜாதெதநுஜாதெவக்யதவகுதெவஸுஸ்யிதொ|
சுமிஸுஸுரணெதஷாந்திராசுஸுஸுமிஸுஸு||

தந்தஜாதேதஜாதேசக்ருதகூடேசஸம்ஸத்திதே
அக்நிஸம்ஸ்கரணேதேஷாந்திராத்ரமஸுசிர்பவேத கடு.

(இ - ள்.) பல்முனைத்தவனா யிருந்தாலும் அவனுக்குப் பின் பிறத்தவன். (அதாவது) பல்முனையாதவனா யிருந்தாலும் செள ளம் செய்யப்பட்டவனா யிருந்தாலும் அவன் மரணமடைந்தால், அவனுக்கு அக்ரிஸம்ஸ்காரம்செய்தால் ஞாதிகளுக்கு முன்றுநாள் ஆசௌசம்.

சூடிஹஜநநஸூஷுசுவடுவாடுதஸிக்ரியா|
திராதுராவூதாடுஸாஷுஸராதுரதஃவரஃ||

ஆதந்தஜந்மநஸ்ஸத்யஆசூடாந்நைஸிக்ரியா
திராத்ரமாவ்ரதாதேஸாதத்தஸாத்ரமதஃபரம்

ககூ.

(இ - ள்.) ஜனனம்முதல் பல் முனைக்கும்வரையில் ஸத்ய சுத்தி. அதுமுதல் செளளம்வரையில் ஒருதினம் ஆசௌசம். அது முதல் உபநயனம் செய்யும்வரையில் முன்றுநாள் தீட்டு. பிறகு பத்துநாள் தீட்டு.

ஸூஹஜாஸூஷுஹெயெஷாஹடுயடுதஹுதாஸநஃ|
ஸவகடஃவநகூரநிநதெஷாஹடுதகஹவெசு||

ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹேயேஷாஹடுயடுதசஹுதாஸநஃ
ஸம்பர்க்கஞ்சநகூர்வந்திநதேஷாஹடுதகம்பவேத

கஎ.

(இ - ள்.) பிரமசாரியும் - எவன் அக்னிஹோத்ரம் செய்கிறா னோ, அவனும் தீட்டுக்காரரிடத்தில் சேராமலிருந்தால் அவர்களுக் குத் தீட்டில்லை.

ஸவகடஃஷுடுஷுடுதவிஷுராஜநடுநூரணெதயா|
ஸவகடஃஷுநிவூதஸூநடுஷுதடுநெவஸடுதகஃ||

ஸம்பர்க்காத்நூஷ்யதேவிப்ரோஜநநேமரணேததா
ஸம்பர்க்காச்சநிவ்ருத்தஸ்யநப்ரோதம்நைவஸடுதகம்

கஅ.

(இ - ள்.) தீட்டுக்காரர்களோடு சேர்வதனால் பிராமணன் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் தீட்டுடையவனாகிறான். சேர்க்கையை விட் டவனுக்கு ஜனனமாணு செளசங்கள் கிடையா.

ஸிஹீநகோரூகாடுவெஷுராஜாலீஷாலாஸூநாவிதாஃ|
நாஜாநஸூரூபாடுஷுவஸூஷுஸூளவாஃஷுகீகி-டதாஃ||

ஸவூதஸூதவடுதஸூசூஹிதாமிஸூயொசிஜஃ|
நாஜஸூஸடுதகம்நாஸூயஸூஷுவூதிவாடி-வஃ||

உடிபுதொகியநெடிநெருதொவிபொநிழிதிசு|
தயெவஜிவிடிபுஷ்யயாகாநெருயுதி||

ஸிப்பிந:கருகாவையதயாதாஸீதாஸாச்சநாபிதா:
ராஜாநஸ்ரேராத்ரியாச்சைவஸத்யஸ்சௌசா:ப்ரகீர்த்திதா: ௧௧.
ஸவ்ரதஸ்ஸதரபூதச்ச ஆஹிதாந்ச்சயோதவ்ஜ:
ராஜஞ்சஸுருதகம்நாஸ்தியஸ்யசேச்சதிபார்த்திவ: ௨௦.
உத்யதேதாநிதநேதாநேஆர்தோவிப்ரோநிமந்தரித:
ததைவருஷிபிர்த்ருஷ்டம்யதாகாலேநஸுத்யதி ௨௧.

(இ - ள்.) சித்திரவேலை செய்கிறவன் சமயல்காரன் வைத்தி யர்கள் தாஸிகள் வேலைக்காரர்கள் ராஜாக்கள் சுரோத்ரியர்களிவர் கள் தந்தந்தொழிலைச் செய்யுங்காலத்தில் சுத்தர்கள். பின்னும் யக்யத்தில் சங்கல்பித்தவனும் யக்யம்செய்கிறவனும் அக்ந்யா தானம் செய்தவனும் அரசன் தன் கருமம்முடியக் கேட்கின்வனும் ஆசௌசிகளல்ல. யுத்தத்தில்சென்ற அரசனும் தானங்களில் பிர வேசித்தவனும் ஆபத்தையடைந்தவனும்நிமந்திரணம் சொல்லப் பட்டவனும் அப்பொழுது சுத்தர்கள். பிறகு அவரவர்களுக்கு விதித்தகாலத்தில் தீட்டுநீங்கும்.

புஸவெமுஹரெயீதாநகூரூதாநகூரூயதி|
ஊராஹாஹுயுதொதாநகூரூயதிதாஸுவி||

ப்ரஸவேக்ருஹமேதீதுநகூரூயாத்ஸங்கரம்யதி
தஸாஹாச்சத்யதேமாதாத்வவகாஹ்யபிதாஸுதி: ௨௨.

(இ - ள்.) ஜனனசௌசத்தில் கிரகஸ்தனான பிதாவானவன் பிரஸவித்தவனோடுசேராமலிருந்தால்ஸநானத்தாற்சுத்தனாகிறான் மாதாவானவள் பத்துநாளில் சுத்தியடைகிறாள்.

ஸவெ-ஷாஸாவஜாஸளஹாநாவிதொஸுஸுருதகா|
ஸுருதகாநகூரூதாநகூரூயதிதாஸுவி||

ஸர்வேஷாஸாவமாஸௌசம்மாதாபித்ரேஸ்துஸுருதகம்
ஸுருதகம்மாதாரேவஸ்யாத்ஸபஸ்ப்ருஸ்யபிதாஸுதி:

(இ - ள்.) மரணநிமித்தமானவாசௌசத்தில்ஜ்ஞாதிகளுக்கும் மாதாபிதாக்களுக்கும் கர்மாதிகாரமற்ற தீட்டுஉண்டு ஜனன

24.

2. 5.

ஸ்ரீஹ்ணாமே-கவிவ-நா நான்ஸந்தீமொழிஹ்ணைகயா।
 சூஹ்வெஷ-கவிவ-நா நானெகராதுஜெஸளவகம்॥

ப்ராஹ்மணுர்தேவிபந்நாநாம்பந்தீகோக்ரஹணேததா
ஆஹவேஷுவிபந்நாநாமேகராத்ரமஸௌசகம்

२७.

(இ - ள்.) பிராமணன் நிமித்தமா யிறந்தவனுக்கும் காராகிரு கத்திலும் மாட்டினாலு மிறந்தவனுக்கும் யுத்தத்தி லிறந்தவனுக் கும் ஒருதினம் தீட்டு.

3. விஜயவாசுதேவராயன் கௌரவம் உடைய பிள்ளைகளாகிய
 வரீசுவரபெரமயங்குண்டி மெனவாசிராமராயன்
 தலைவர்.

த்வானிமௌபுருஷஸீலாகேஸுஞர்யமண்டலபேதிநௌ
பரிவ்ராட்யோகயுக்தச்சரணேசாபிமுமிகாஹத:

(இ - ள்.) உலகத்தில் யோகத்தினால் சித்தியடைந்தவனும் யுத்தத்தில் திரும்பாம லிறந்தவனுமாகிய இருவருமே சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்துசெல்லுகிறவர்கள்.

யத்யத்யஹதஸூரஸூத்ருனிவரிவெஷ்டிதம்।
குக்யபாநஸுமேதஸௌகாந்நஜிகீஸம் நஸாஷுமேத॥

யத்யத்யதஹதஸ்ய-ஓரஸ்யத்ருபி:பரிவேஷ்டித:

அகூய்யாந்லபதேலோகாந்யதிக்ஸீபம்நபாஷதே

K.O.

(இ - ள்.) சத்துருக்களால் சூழப்பட்டு பயந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லாமல் சூரனானவன் எந்தெந்தவிடத்திலிறப்பினும் அவன் குறைவற்ற மேலுலகங்களை யடைகிறான்.

யஸௌமெழஷௌமெஸெந்ஷௌவிபுலதஸதத்!
வாரித்ராதும்பஜாமெவதவக்ருதமமௌயுமெஹ||

யஸ்துபக்நேஷுஸைந்யேஷுவிப்ரவத்ஸுஸமந்தத:

பரித்ரா தும்பா கச்சேத்ஸகக்ரதுபலமலபேத்

உக.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் சைன்யங்களடிபட்டு நாலுபக்கமும் ஒடுங்
காலத்தில் எந்தச்சூரன் அவைகளை ரகழிக்கச்செல்கிறானோ அவன்
யாகஞ்செய்தபலனையடைவான்.

யலுயெடிகுத் தமா துமுரமுரயவிலிஃ
 டெவகநுரஸுத் தவீரஹரந்திரமுதிவ||

யஸ்யசேதக்ஷதங்காத்ரம்ஸாரமுத்கரயஷ்டி பி:

தேவகந்யாஸ்துதம்வீரம்ஹரந்திசரமந்திச

A.R.

(இ - ள்.) எவனுடைய சரீரம் யுத்தத்தில் பாணம் எறிதடிவளைதடிகளால் வெட்டுண்டதோ அந்தச் சூரனைத் தேவகன்னிகைகள் கொண்டுபோய் ரயிக்கிறார்கள்.

ஜெவாஹநாஸஹஸூரணிஸூரஜாயொயநஹதஃ|
கூரஜாணாஃபூயாவநிஜஹதஃபூஜெதிவ||

தேவாங்கநாஸஹஸ்ரணிஸூரமாயோதநேஹதம்
த்வரமாணாஃப்ரதாபந்திமமபர்தாமமேதிச

௩௩.

(இ - ள்.) யுத்தத்திலிறந்த சூரனைக்குறித்து அனேகம் தேவகன்னிகைகள் இவ்வினைக்கு நாயகன் எனக்கு நாயகனென்று பரபரப்புடன் ஓடுகிறார்கள்.

யம்யஜ்ஞஸம்வெஸவஸாவவிபூ|
ஸுமெஃஷிணோவாத்யயெயவயாதீ||
கூணெநயாஃஷுவஹிததூவீராஃ|
பூரணாநுயம்வெஷுபரிதஜ்ஜஃ||

யம்யஜ்ஞஸங்கைஸ்தபஸாசவிப்ரா
ஸ்வர்க்கைஷிணோவாத்ரயதைவயாந்தி
கூணெநயாந்த்யேவஹிதத்ரவீராஃ
ப்ராணாநுயுத்வேஷுபரித்யஜந்தஃ

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சுவர்க்கத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் அனேகம் யாகங்களாலும் எவ்வண்ணமாக எந்த விலகத்தையடைகிறார்களோ? அவ்வண்ணமாகவே கூணப்பொழுதில் சூரர்கள் நல்ல யுத்தங்களில் பிராணன்களைவிட்டு அவ்விலகங்களை யடைகிறார்கள்.

ஜிதேநஹுதேவகூஜீஃபூதேநாவிஸூராமநா|
கூணயுஸிநிகாயெஸிநாவினாஜரணெரணெ||

ஜிதேநலப்யதேவகூஜீம்ருதேநாபிஸூரங்கநா
கூணத்வம்ஸிநிகாயேஸ்மிந்காசிந்தாமரணேரணே

௩௪.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் ஜயித்தவன் சம்பத்தடைகிறான்; இறந்தவன் தேவகன்னிகையை யடைகிறான்; கூணப்பொழுதில் நாசமடைகிற விந்தச் சரீரத்தில் மரிக்கிறதிலும் யுத்தம் செய்வதிலும் என்னசந்தேகம்.

ஐவா^தட^தசெ^தர^தய^தர^தஸ^தவ^தத^தக^த |
 ய^தடி^தர^தஹ^தவெ^தது^தவ^தவி^தஸ^தவ^தக^த ||
 த^தத^தத^தவா^தத^தந^தத^தக^தர^தவ^தத^தத^த ||
 ஸ^தம^தர^தய^தத^தஜ^தவ^தய^தவ^தத^த ||

லலாடதேஸேருதிரம்ஸ்ரவத்யத்
 யத்யாஹவேதுப்ரவிஸேச்சவக்த்ரம்
 தத்ஸோமபாநேநகிலாஸ்யதுல்பம்
 ஸம்க்ராமயஜேஞவிதிவச்சத்ருஷ்டம்

௩௧.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் நெற்றியிலடிபட்டு ரக்தம்வாயில் பெரு
 கினால் யுத்தமாகிற யாகத்தில் விதிக்கப்பட்ட சோமபானத்தேநா
 டி இவன்திறத்திலொக்கும்.

க^தத^தய^தஸ^தவ^தர^தண^தவ^தத^தய^தவ^தஹ^தநி^தஜ^தத^தய^த |
 வ^தடி^தவ^தடி^தய^தஜ^தஹ^தர^தத^தவ^தர^தய^தவ^தத^த ||
 த^தத^தத^தவ^தர^தண^தகி^தவி^தத^தவ^தவ^தர^தண^த ||
 ஜ^தவ^தர^தண^தத^தத^தவ^தர^தண^த ||

அநாதம்ப்ராஹ்மணம்ப்ரேதம்யேவஹந்தித்விஜாதயஃ
 பதேபதேயஜ்ஞபலமாநுபூர்வ்யால்லபக்திதே
 நதேஷாமஸுபம்கிஞ்சித்பாபம்வாஸுபகர்மணாம்
 ஜலரவகாஹநாத் தேஷாம்ஸத்யஸ்யஸௌசம்விதீயதே

௩௨.

(இ - ள்.) யாதொரு பிராமணன் அனாதரவாயிருக்கிற பிரா
 மணப்பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுபோகிறானே அவன் வரிசை
 யாக அடிகள்தோறும் யாகபலத்தையடைகிறான். அவர்களுக்கு
 நல்ல காரியத்தைச் செய்தமையால் அசுபமும் பாவமுமில்லை.
 ஸ்நானம்செய்த மாத்நிரத்தில் அப்பொழுதே யவர்களுக்குச் சுத்தி
 யுண்டாய்விடும்.

க^தத^தய^தஸ^தவ^தர^தண^தவ^தத^தய^தவ^தஹ^தநி^தஜ^தத^தய^த |
 வ^தடி^தவ^தடி^தய^தஜ^தஹ^தர^தத^தவ^தர^தய^தவ^தத^த ||

அஸகோத்ரமபந்தும்சப்ரேதீபூதம்த்விஜோத்தமம்
 வஹித்வாசதஹித்வாசப்ராணயாமேநஸுத்யதி

௩௩.

(இ - ள்.) தனக்கு ஞாதியில்லாதவனாயும் பந்துவில்லாதவனா
 யும் இறந்துபோன பிராமண சிரேஷ்டனை எடுத்தும் கொளுத்தி
 யும் பிராணயாமஞ்செய்து சுத்தனாகிறான்.

சுநமஜெஜயாபெபுதஜாதிஜஜாதிஜெவவா|
ஸாக்ஷாஸவெமஸுபுஷாதிவபுதபுராஸுவிஸுயுதி||

அதுகமயேச்சயாப்ரேதம்ஜ்ஞாதிமஜ்ஞாதிமேவவா
ஸ்நாத்வாஸசேலம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாக்நிம்க்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

(இ - ள்.) ஞாதியாயினும் அல்லாதவனாயினும் இறந்தவனைப்
புத்திபூர்வமாய்ப் பின்சென்றால் துணியுடன் ஸ்நானம்செய்து அக்
னியை ஸ்பர்சித்தும் நெய்யைக்குடித்தும் சுத்தனாகிறான்.

க்ஷத்ரியம்ம்ருதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
ஏகாஹமஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

க்ஷத்திரியம்ம்ருதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
ஏகாஹமஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணனாயினும் இறந்த க்ஷத்திரியனை அறி
யாமல் அனுகமனம் செய்தால் ஒருதினம்தீட்டிநுந்து பஞ்சகவ்
யத்தைப் சாப்பிட்டுச் சுத்தியடைகிறான்.

ஸவ்வாவெஸுஜாநாஜாஹணொயொநுமஹதி|
கூகாஸளவ்ஜிராதுவபுரணாயாஜாநுஷவாவரௌ||

ஸவம்வாவைஸ்யமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
க்ருத்வாஸளசம்த்விராத்ரஞ்சப்ராணாயாமாந்ஷடாசரேத்

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணன் தெரியாமல் வைசிய பிரேதத்தை
ப்பின்செல்கிறானோ; அவனிரண்டுநாள் தீட்டிவிருந்து பிராணயா
மஞ் செய்யவேண்டும்.

பெபுதீஹதததயஸுதபுபுராஹணொஜாநுபஸுபு|
சுநமஜெஜயாநுதிபுராதுஸுவிஸுயுதி||
திபுராநெதுதததீவநெண்க்ஷம்மக்ஷாஸுஸுமா|
புராணாயாஸுதகூகாவபுதபுராஸுவிஸுயுதி||

ப்ரேதிபூதந்நுயஸுததரம்ப்ராஹ்மணோஜ்ஞாநதூர்பலஃ
அதுகச்சேந்நீயமாநம்த்ரிராத்ரமஸுசிர்யூதேவத்
த்ரிராத்ரேதுததீபூர்ணேநதிங்கத்வாஸமுத்ரகாம்
ப்ராணாயாமஸுதம்க்ருத்வாக்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

(இ - ள்) எந்தப்பிராமணன் அறிவற்றவனாய் சூத்திரப் பிரேதத்தைப் பின்செல்கிறானே; முன்றுநாள் தீட்டிருந்து அம்முன்றுநாளும் நிறைந்தபின் சமுத்திரம் சேர்கிறநதியையடைந்து நூறு பிராணபாமம் செய்து நெய்யைச்சாப்பிட்டுச் சத்தனாகிறான்.

விநிவத-ப்யபாஸ-புஷ்ட-உஷகாஜ-உவபூ-தா:|

அபிஷேக-பாஸ-புஷ்ட-உஷகாஜ-உவபூ-தா:|

விநிவர்த-பயதாஸ-புஷ்ட-உஷகாஜ-உவபூ-தா:|

தனிஜஸ்ததாநுகந்தவ்யாஹ்யேஷதர்மஸ்ஸநாதந: சரு.

(இ - ள்.) சூத்திரனுக்குத் தீட்டுக் கழிந்தபின் அவனைப் பின் செல்லலாம். இது அனாதியான தர்மம்.

முன்னுபது அத்தியாயம்

மு ந் தி ர் ம ம்.

ஆசாரகாண்டம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆசார ஸங்கிரகம்.

இங்கு பராசரபகவான், ப்ராஹ்மண சூத்திரிய வைஸ்ய சூத் திரர்களுக்கிற நான்கு ஜாதிகளுக்கும், மது, யாக்யவல்கியர், கௌதமர், சங்கர், முதலிய பூர்விகர்கள் கூறிய ஆசாரங்களை இக் கலியுகத்தில் அநுஷ்டானம்செய்வது அரிதென்று விசாரித்து, கடினமான அக்கர்மாசாரங்களைச்செய்யச் சக்தியற்றவர்களாய், ஆகையாலவைகளைவிட்டு வேறு ஸுலபதர்மங்களை யறியாமல் அக்கியான கூபத்தில்விழுந்து ஜாதிப்ரஷ்டர்களாய்ப் போகிற இந் நான்குவர்ணஸ்தர்களிடம் பரமகிருபையினால், இவர்களை நல்வழி யடைவிப்பிக்கக்கருதி, இக்காலானுகுணமாகவும் இவர்கள் சக்திக் கனுகுணமாகவும், மேலுலகங்களை யடைவிப்பிக்கத் தக்கவைகளு மானவர்களுள் பராசரங்களை இந்த பராசரஸ்மிருதியையிட்டு வெளி யிட்டருளினார். அந்த ஆசாரங்களில் மதுமுதலிய முன்னோர் கூறி யதாய், இக்காலத்திலும் ஸுலபமாகச் செய்யத் தக்கவைகளான ஆரங்களை அந்தந்த தர்மசாஸ்திரங்களினால் கண்டுகொள்வார்களெ ன்று அவ்வாசாரங்களை விட்டுவிட்டு, இக்காலத்தில் செய்யமுடி

யாததாக பெரியோருரைத்த சில ஆசாரங்களுக்கு மாத்திரம் பதிலாக சில ஆசாரங்களை மொழிந்தனர். ஆகையாலிங்குமநுமுதலியவர்களின் தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறிய ஆசாரங்களையும் அனைவரும் ஸுகமாக வறிந்துகொள்ளும்படி ஸங்கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

பிராதஃகாலத்தில்செய்யவேண்டிய கிருத்திபங்கள்—ஸூர்யோதயத்திற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முந்தினகாலம் உஷஃ காலமென்றும் பிராம்மமுகூர்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். அப்போது ரஜோகுணமும் தமோகுணமும் கீழ்ப்பட்டு ஸத்வகுணம் தலையெடுத்திருக்கும். ஆகையால், மனம் நிர்மலமாய்த் தத்வத்தை யுள்ளபடி யறிகைக்கும் தியானிக்கைக்கும் யோக்யமான அக்காலத்தில் படுக்கையில் நின்றுமெழுந்திருந்து ஸ்ரீஹரிஃ என்று மூன்றுதரம் பகவந்நாமத்தை அநுஸந்தித்து, பின்பு வலதுகாலை முந்துற பூமிமேல்வைத்து படுக்கையைவிட்டெழுந்திருந்து ஜலபாதையை நின்றுத்திசெய்துகொண்டு கைகால்களை முழங்கை முழங்கால்வரையில் சுத்திசெய்துகொண்டு வாயில் நாற்றம்போமளவும் வாயைத் தேய்த்துக்கொப்பளித்து கண்களிலும் மூக்கிலுமுள்ள மலங்களைப் போக்கிக்கொண்டு ஆசமனம்செய்து, பின்பொரு சுத்தமான இடத்திலாஸநமிட்டு அதில் கிழக்குமுகமாயுட்கார்ந்து, தன்னுடைய ஆசாரியன்முதலாக ஸ்ரீமந்நாராயணன்வரையிலுள்ள குருபரம்பரையை யநுஸந்தித்துப் பிறகு மாம்ஸம், இரத்தம், மஜ்ஜை, எலும்பு, நரம்பு முதலிய நிஹீநவஸ்துக்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும், மல மூத்திரங்களினால் நிறைந்தும் அதிஹேயமாயிருக்கிற இச்சரீரத்திலுடைய தூர்க்குணத்தையும், இதுவரையில் வினாடிக்கழிந்து போன காலத்தையும் நினைத்து ஜுகுப்ஸையையடைந்து ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும். அவன் தசாவதாரங்களெடுத்து சேதனோஜ்ஜீவனார்த்தமாகச் செய்தருளிய அதிமானுஷ்சேஷ்டிதங்களையும், அவன் விஷயமான ஸ்தோத்திர பாடங்களையும் மநுஸந்தித்து நிர்மலாந்தக்கரணாய் அநந்தரமெழுந்திருந்து, கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம் பூ, சித்திரம், தேவாலயம், ஸுமங்கலி, நல்லமாளிகைகள்முதலியரம்ணியமான வஸ்துக்களைப்பார்க்கக்கடவன். அசுத்தமாய், விகாரமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைப் பார்க்கக்கூடாது. அதன்பின், ஊருக்கு வாயுமுலையில் நூறுகஜம் தூரம் அப்புறம்போய்த் தலையில் துனியைச்சுற்றிக்கொண்டு பூனாலைக் கண்

வஸ்திரம் தரித்தல்—பிராமணன் வெண்வஸ்திரமும், கூத்திரியன் சிவப்புவஸ்திரமும், வைசியன் மஞ்சள்வர்ண்: மானவஸ்திரமும், சூத்திரன்குறுப்பு வஸ்திரமும் தரிக்கவேண்டும். பிரம்மசாரியும் சன்னியாசியும் சச்சமில்லாமலும், கிரகஸ்தனுந் வாநப்பிரஸ்தனும் கச்சத்தோடும் அஸ்திரம் தரித்து மேல் உத்தரீயம் தரிக்கவேண்டும். கௌபீனமல்லாது ஒரு கர்மத்திற்கும் உபயோகிக்கமாட்டான். வஸ்திர மில்லாவிட்டால் வெண்கம்பளம் பட்டு, நார்மடி இவைகளைத் தரிக்கலாம். அனந்தரம் ஊர்த்வபுண்டரம் தரிக்கவேண்டும்.

ஊர்த்வபுண்டரம் தரித்தல்—வெண்மிருத்திகையினால் ஹரிபாதாக்ருதியாகவும் இடையுள்ளதாகவும் பாதமுள்ளதாகவும் ஊர்த்வபுண்டரத்தைத் தரிக்கக்கடவன். அதின் நடுவில் ஹரித்ராசூர்ணத்தினால் தீபரேகைபோல ஸ்ரீசூர்ணமும் தரிக்கவேண்டும். முகத்தில் நாஸிகாமூலம் முதல் நெற்றிக்கட்டுவரையிலும், வயிற்றின் மத்தியத்திலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் பத்து அங்குலமும், மார்பிலும் இரண்டு புஜங்களிலும் எட்டு அங்குலமும் கண்டத்தின் மத்தியிலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் நாலு அங்குலமும், முதுகிலும் பிடரியிலும் நாலு அங்குலமும் பிரமாணம் இருக்கவேண்டும். மிகுந்ததை சிரஸில் துடைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதின் மந்திரங்களை ஆர்ஹிகங்களில் கண்டுகொள்க. அதன்பின் துளஸீ நளிநாகூடமாலையையும் பவித்ரங்களையும் நாபியளவாகக் கழுத்தில் தரிக்கவேண்டும். ஊர்த்வபுண்டரமில்லாதவன் ஒரு வைதிககர்மத்திற்கும் யோக்கியனாக மாட்டான். பின்பு ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும்.

ஸந்தியாவந்தன விதி—எந்த வைதிககாரியங்க ளாரம்பித்த போதிலும் அதற்காதியிலு மந்தத்திலும் ஆசமனம் இரண்டாவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். அது ச்ரௌதமென்றும் ஸ்மார்த்தமென்றும் இரண்டுவகை. த்வாதசநாமங்களினால் செய்கிறது ச்ரௌதம். இருபத்துநாலு நாமங்களினால் செய்கிறது ஸ்மார்த்தம். ஸ்ரோத்ராசமனமென்றும் நேத்ராசமனமென்றும் வேறுவிதமான ஆசமனங்களும் உண்டு. அவைகள் யோக்யமான ஜலமில்லாதகாலத்தில் செய்யவேண்டியவைகள் கௌணங்கள் பிரணவத்தைச் சொல்லி வலதுகாதைத்தொடுதல் ச்ரோத்ராசமன மென்றும். ஜலத்தினால் கண்களைத் துடைத்துக்கொள்ளல் நேத்ராசமனமென்றும்

பெயர். பிராணயாமமென்பது ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகாயத்திரி சிரஸ்ஸுக்களோடு கூடிய மந்திரங்களை மனஸ்ஸில் மனனம் செய்து கொண்டு ஒருதரத்தினால் ரேசகம் (இடதுமுக்கில் நின்று மூச்சை வெளியில்விடுதல்) மற்றொருதரத்தினால் பூரகம் வலது முக்கினால் (மூச்சை இழுத்தல்) மற்றொருதரத்தினால் கும்பகம் (மூச்சையடக்கல்) செய்து பகவானை தியானித்தல், இதுமுதலாக ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும், உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்திற்கு முன்னும், ஸாயங்காலம் அர்த்தாஸ்தமயமாகிற ஸமயத்திலும், மத்தியான்னத்தில் ஸூரியன் உச்சியிலிருக்கும்போதும் செய்துபின்பு, உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்தில் உபஸ்தானத்தையும், ஸாயங்காலத்தில் நக்ஷத்திரம் தெரியும்போது உபஸ்தானத்தையும் செய்யவேண்டும்—ஆசமன மென்பது பசுவில்காதுபோல் கையைவைத்துக்கொண்டு (அதாவது - நடுவிரலின் இரண்டாவது கணுவில் கட்டைவிரலின் நுனியை அமர்த்தி) அதில் உளுந்து அமருமளவான தீர்த்தத்தை எடுத்து, அச்யுதாயநமः, அநந்தாயநமः கோவிந்தாயநமः என்கிறமுன்று மந்திரங்களைச் சொல்லி முன்றுதரம் அந்த தீர்த்தத்தை சாப்பிட்டு இரண்டுதரம் முகத்தைத்துடைத்து கையையலம்பி கேசவாதித்வாதச நாமங்களினால் இரண்டு தாடைகள் இரண்டு கண்கள் இரண்டு மூக்குகள் இரண்டு காதுகள் இரண்டு புஜங்களை, கட்டைவிரல் பலித்திரவிரல் சுட்டிக்காட்டும்விரல் சுண்டு விரல் நடுவிரல்களால் தொண்டு ஐந்து விரல்களினாலும் நாபியையும் சிரஸ்ஸையும் தொடவேண்டியது.

ஸந்தியாவந்தனம், ஈரவஸ்திரத்தோடிருந்தால் முழங்கால ளவு ஜலத்தில் நின்றுகொண்டுமீ உலர்ந்த வஸ்திரத்தோடிருந்தால் ஜலக்கனாயில் உட்கார்ந்தும் செய்யவேண்டும். அர்க்கியபிரதானம் செய்யும்போது இரண்டு கட்டைவிரல்களையும் கையிலுள்ள ஜலத்தில் படாமற்படி வேறாகத்தூக்கி வைத்துக்கொண்டு காயத்திரியைச் சொல்லி அந்த ஜலத்தை ஜலத்திலே தூக்கிவிடவேண்டும். நடுவேகைகளை வெவ்வேறாக விடக்கூடாது, ஜபம்செய்யும்போது நாய்முதலிய அசுத்த வஸ்துக்களைப் பார்க்கக்கூடாது. பார்த்தால் ஸூரியன் அக்கினிமுதலியவைகளைப் பார்த்துசுத்தனாகவேண்டும். காலையில் நின்றுகொண்டும் ஸாயங்காலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டும் ஜபம் செய்யவேண்டும். மத்தியான்னத்தில் எப்படியாகிலும் செய்யலாம், காலையில் முகத்தளவாகக்கைகளை வைத்துக்கொண்

மும் மத்தியான்னத்தில் நாபியளவாகவும், ஸாயங்காலத்தில் துடைகள் மேலும் கைகளைவைத்துக்கொண்டும் ஜபம்செய்யவேண்டும். காலையிலும் ஸாயங்காலத்திலும் நூற்றெட்டும் மத்தியான்னம் இருபத்தெட்டும் காயத்திரியை ஜபம் செய்யவேண்டும், ஆயிரத்தெட்டு செய்தால் உத்தமம். நூற்றெட்டு செய்தால் மத்திமம். இருபத்தெட்டு செய்தால் அதமம், பத்துக்குக்குறையக்கூடாது. பக்கத்திலிருப்பவர்களுக்குக் கைக்கும்படியாகச் செய்தால் அதமம். அப்படியன்றி உதடு அசையும்படி மெதுவாகச் செய்தால் மத்திமம், அப்படியுமன்றி மனதிலேயே காயத்திரியின் மந்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு செய்தால் உத்தமம். கணக்கில்லாமல் ஜபம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் அது இராக்கதர்களை யடையும். விரற்களினால் எண்ணினால் அதமம். விரற்களின் கணுக்களினாலெண்ணினால் மத்திமம் ; சங்கமணி பொன்முத்து நவரத்நங்கள் கமலமணிகளினால் எண்ணினால் உத்தமம் நூற்றெட்டு, அல்லது, ஐம்பத்துநாலு, அல்லது இருபத்தேழு மணிகள் கோத்து ஜபமாவை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஜபம்செய்தபிறகு காலையில் ஸூரியன் உதித்து ஒருமுழம் உயரவருவதற்குள்ளாகவும், மாலையில் செம்மானம் மறைவதற்குமுன்னாகவும் ஹோமம்செய்ய வேண்டும். எரிச்சலின்றி புகைந்துகொண்டிருக்கிற அக்கினியில் செய்யக்கூடாது. தான் ஊரிலில்லாவிட்டாலும் ரோகியாயிருந்தாலும் தீட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் தன்புத்திரர் சிஷ்யர்களைக்கொண்டு செய்விக்கலாம். இதுக்கு தேவயக்கியம் என்று பெயர்.

பின்பு ப்ரஹ்மயக்கியம் செய்யவேண்டியது. அதாவது தன்னுடையசாகையில் சிலருக்குக் களையாவது சில யஜுஸ்ஸுக்களையாவது சில ஸாமங்களையாவது ஒதுகை. இதுக்கு ப்ரஹ்மயக்கியம் என்று பெயர்.

தர்ப்பணம் செய்யும் விதம்—தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் ஒவ்வொருதரமும் பித்ருக்களுக்கு முன்றுதரமும் ஜலத்தினால் தர்பிக்கவேண்டும். பூனூலைஉப விதமாகச்செய்து கொண்டு தேவர்களுக்கும், தாவடமாக (மாலையாக) ப்போட்டுக்கொண்டு ருஷிகளுக்கும், பிராசீனாவிதமாகப் போட்டுக்கொண்டு பித்ருக்களுக்கும் செய்யவேண்டும், தேவர்களுக்கு விரற்களின் நுனிகளினாலும் ருஷிகளுக்

குகைகளின் நடுவினாலும் (சுண்டுவிரலின் அடிக்கணுக்களின் நின்றும்), பித்ருக்களுக்குக் கட்டை விரலுக்கும் சுட்டுக்காட்டி விரலுக்கும் நடுபாகத்தினாலும் ஜலம் விடவேண்டும். தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கிழக்கு முகமாகவும் பித்ருக்களுக்குத்தெற்கு முகமாகவும் நின்று செய்யவேண்டியது. பித்ருக்களை உத்தேசித்து ஸ்வதா என்கிற மந்திரத்தைக் கடைசில் சேர்த்து ஜலத்தை விட்டால் இதுக்கு பித்ருயக்கியமென்று பெயர்.

பின்பு பகவதாராதனத்துக்கு யோக்யமான ஸாமக்கிரிகளை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பிறகு மாத்தியான்னிகஸ்நாநம் செய்து பகவதாராதனம் செய்து அநந்தரம் காகை என்றும்பு முதலிய பிராணிகளுக்கு அன்னமிடவேண்டும். இதுக்கு பூதயக்கியமென்று பெயர்.

பிறகு - பித்ருக்களுக்காகப்பிரதிதினம். ஒன்று இரண்டு மூன்று பேர்களைத்தன் சக்திக்கனுருணமாக போஜனம் செய்வித்தும், அதிதிகளையும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டியது. அதிதிகளென்பது, வைச்வதேவத்திற்கு முன்னடியாக வெகுதூரத்திலிருந்து நடந்து வந்து இளைத்தவனாய் கால்களில் தூள்களோடு காண்கிறவன். அவன் இரண்டாவது நாள் இருந்தால் அதிதியாகமாட்டான் ப்ரம்மத்தையறிந்தவன் எப்போதும் அதிதியாயிருப்பன். அவர்களுக்கு அன்னமிடச் சக்தியில்லாவிட்டால் கைகால்களை அலம்பு கைக்கு ஜலம் கொடுத்து ஆஸநத்திலுட்காரவைத்து நல்வார்த்தைகளைச்சொல்லி இரண்டு மூன்று கபளத்துக்காரம்படியாவது அன்னமளிக்கவேண்டும். இதுக்கு மனுஷ்யயக்கியமென்று பெயர். இந்த ஐந்து யக்கியங்களும் பிரதிதினம் செய்யக்கடவன், பிறகு மாதாபிதாக்களையும் பந்துக்களையும் போஜனம் செய்வித்துத்தானும் புஜிக்கக்கடவன்.

அதன்பின்பு ஸாயங்காலம் வரையில் வேதம் சாஸ்திரம் முதலியவைகளை யோதுதல் தேகயாத்திரைக்குவேண்டிய வியாபாரங்களைச்செய்தல் இவைகளை லௌகிகவைதிக காரியங்களில் ஜாக்கிரதையுள்ள வனாயிருந்து செய்யக்கடவன்.

ஸாயங்காலமானமவாறே முன்சொல்லிய விதிப்படி ஸந்தியாவந்தனம் ஹோமங்களைச் செய்துமுடித்து ஸஹஸ்ரநாமம் முதலியவைகளைப்பாடம் செய்துஇராத்திரி பத்துநாழிகைவரையில்பகவா

ஊடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்பு சபனிக்கக்கடவன். இவ்விதமாக சித்தியம்நடந்து கொண்டிருக்கிறவன் இந்தலோகத்தில் இருக்குமளவும் நல்லசுகத்தையும் பின்பு பரலோகம் போய் அங்கும்மேலான சுகத்தையும் அனுபவிப்பான்.

மஹாளயசிராத்தவிதி—வருஷருதுவில் புரட்டாசிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் பதினைந்து திதிகளும் மஹாளய மஹாபுண்ணியகாலமாகையால் சிராத்தஞ்செய்தால் அக்ஷயமான திருப்தியுண்டாகும். மஹாளயகாலத்தில் பிதுர்களுக்கு நெய் பாயசம் அன்னம் பந்தார்த்தம் பழம் முதலானதுகளை திருப்தியாக கொடுத்தால் பிதுர்கள் சந்தேதாஷிப்பார்கள், மாதந்தோறும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பெரும்பாலும் சக்தியில்லாதவனு யிருந்தால் ஸ்நானஞ்செய்து ஜலத்தில் பிதுர்க்களைக்குறித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தானால் நித்தியசிராத்தஞ் செய்தபலனையடைகிறான் பிதுர்க்களை வசுதேவதைகளாகவும், பிதாமஹர்களை ருத்திரதேவதைகளாகவும், பிரபிதாமஹர்களை ஆதித்தியதேவதைகளாகவும், பழமைபான வேதஞ்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் அவர்களை, அத்தேவதைகளாகவே தியானிக்கவேண்டியது.

சிரார்த்தத்திய பிராமணரை நிமந்திரணம் சொல்லும் வகை—வேதங்கள் முழுதுமே மாதினவர்களும் வ்யாதியில்லாருமாக அவர்களுடைய மூன்றாவது பாட்டன்மார்தொடங்கிப் பரிசுஷ்செய்து மூன்றுநாள் முன்நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். தாய் தந்தையுடையதாயிருக்கிற பிராமணனை நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். அந்த பிராமணன் 1008 - ஜபம் மூன்றுநாள் செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் பாபமுண்டு.

ஆசார ஸங்கிரகம்

முற்றிற்று.

நாலாவது அத்தியாயம்.

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

சுதிஜாநாடித்ஞாபா^வத^வஹாஜாயஜிவாஹயாக்|

உஜயியாக்ஷீ^வபு^வஜாநாமதி^வரெஷாவிய்யதெ||

அதிமாநாததிக்ரோதாத்ஸ்நேஹாத்வாயதிவாபயாத்
உத்பத்தியாத்ஸ்தீ^வபுமாந்வாக்^வதி^வரேஷாவிதீயதே

க.

(இ - ள்.) மானக்கேட்டினாலாவது அதிக கோபத்தினாலாவது
பயத்தினாலாவது ஸ்திரீயாவது புருஷனாவது கயிற்றினால் சுருக்
கிட்டு இறந்தால் மேலே சொல்லுகிறபடி அவருக்கு நரகபாதனை
கள் விதிக்கப்படுகின்றன.

வ^வஞயஸோணிதஸ்வ^வஞணை^வக்ஷயெ^வதஜவிஜ்ஜதி|
ஷ^வஷிவ^வக்ஷ^வஸஹஸ்யாணிநாகவ்ய^வதிவடி^வதெ||

பூயஸோணிதஸம்பூர்ணத்தவந்தேததமஸிமஜ்ஜதி
ஷஷ்டிர்வர்ஷஸஹஸ்ராணிநாகம்ப்ரதிபத்யதே

உ.

(இ - ள்.) மேலே சொன்னபடி மரித்தவன் சீயினாலும் ரக்
தத்தினாலும் நிறைந்த அந்த தாமிஸ்ரமென்று பெயருள்ள நரகத்
தில் அறுபதினாயிரமாண்டு முழங்கிடக்கிறான்.

நாஸளவ^வநாடி^வக^வநா^வயி^வநா^வயு^வவா^வத^வவகாரயெக்|

நாஸளசம்நோதகம்நாக்நிம்நாஸ்ருபாதம்சகாரயேத்

உ.ற.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லியபடி யிறந்தவனைப்பற்றி தீட்டில்லை
தர்ப்பணமில்லை. அக்னிதாகம் கிடையாது. அவனைக்குறித்துக்
கண்ணீர்விடக்கூடாது.

வொ^வஜாரொ^வயி^வபு^வஜாதார^வவோ^வஸ^வவெ^வடி^வகர^வா^வஸ^வயா^வ|

த^வவக்ய^வமெ^வயு^வண^வஸ^வயு^வக்^வநீ^வதெ^வவஜா^வஹ^வவ^வஜாவதிஃ||

வோடாரோக்நிப்ரதாதாரஃபாஸச்சேதகராஸ்ததா

தப்தக்ருச்சேணஸுத்யந்தீ த்யேவமாஹப்ரஜாபதிஃ

ந.ந.

(இ - ள்.) துர்மரணமான சுவத்தை வகித்தவன் அக்நிப்பிரதா
னம் செய்தவன் கயிற்றையறுத்துவிட்டவன் இவர்கள் தப்தக்ரு
சம் என்கிற விரதத்தால் சுத்தியடைகிறார்கள் என்று பிரசாபதி
சொன்னார்.

மொலிஹ-ஃத-தயொஹ் ஸ்ர-ஹ்ணெ-ந-த-வா-தி-த-||
ஸ-ஹ்-ஸ-நி-த-யெ-வி-பு-வொ-பா-ஸ-ஸ-மி-ஹ-கா-||
ஃ-ந-யெ-வா-ந-ம-ஹ-ஸ-வா-ஸ-ஹ-கா-ஸ-யெ-
த-வ-ஹ்-ஹ-ஸ-ஸ-ஹ-ஸ-கா-ஸ-ஸ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-||
ஃ-ந-யெ-த-ஹி-தா-ம-ஹ-ஹ-ஸ-ஸ-யெ-ஹ-ஹ-||

கோபிர்ஹதம்ததோத்பத்தம்ப்ராஹ்மணேநதுகாதிதம் ச.
ஸம்ஸ்ப்ருஸந்திதுயேவிப்ராவோடாஸ்சாக்நிதாஹகா:
அந்யேயேசாநுகந்தாரஃபாஸச்சேதகராஸ்சயே ௩.
தப்தக்ருச்சரேணஸுத்தாஸ்தேருர்யுர்ப்ராஹ்ணபோஜநம்
அநதித்ஸஹிதாம்காம்சதத்யுர்விப்ராயதகறிணம் ௪.

(இ - ள்.) மாட்டினால் கொல்லப்பட்டவன் கயிற்றால் சுருக்கிக்
கொண்டு யிறந்தவன் பிராமணனால் கொல்லப்பட்டவ னிவர்களை
யாதொரு பிராமணர்கள் தொடுவது அனுகமனம்செய்வது வகிப்
பது அக்னியிடுவது இவைகளைச்செய்கிறார்களோ அவர்கள் தப்த
க்ருச்சரவிருதம் செய்து பிராமணபோசனம் செய்துவைத்து ஒரு
துடன் கூடியபசுவை பிராமணருக்கு தகறிணையாகக் கொடுத்தால்
சுத்தராவர்களாக.

ஸ-ஸ-ஸ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-||
ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-||
ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-||
ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-||

ஸம்ஸர்கமாசரேத்விப்ரஃபதிதாதிஷ்வகாமத:
பஞ்சாஹம்வாதஸாஹம்வா த்வாதசாஹமதாபிவா ௬.
மாஸார்தம்மாஸமேகம்வா மாஸத்வயமதாபிவா
அப்தார்தமப்தமேகம்வா பவேதூர்த்வம்ஹிதத்ஸம: ௭

(இ - ள்.) பிராமணன் மகாபாதகம் உபபாதகம் செய்தவர்க
ளோடு ஐந்து நாளாவது பத்துநாளாவது பன்னிரண்டு நாளாவது

அரைமாதமாவது ஒருமாதமாவது இரண்டு மாதமாவது ஆறுமா
தமாவது ஒருவருஷமாவது கூடினால் பாவியாகிறான். அதற்குமேல்
கூடினால் அவனுக்கு சமமாகிறான்.

சூராத்ரஃ ப்ரஃபுஷ்யதெவகௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ|
சூதீயெவெவவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ||
ஹத்யெஃ ஷராத்ரஃ ப்ரஃபுஷ்யதெவகௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ|
கூராத்ரஃ ப்ரஃபுஷ்யதெவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ||
ஸஃபுஷ்யதெவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ|
வகௌஸ்யதெவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ||

தீராத்ரஃ ப்ரஃபுஷ்யதெவகௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ|
தீதீயெவெவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ||
சுதூரததசராத்ரஃ ப்ரஃபுஷ்யதெவகௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ|
சூராத்ரஃ ப்ரஃபுஷ்யதெவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ||
ஸஃபுஷ்யதெவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ|
பகௌஸ்யதெவகௌ துக்யஹ்யாஹரௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ||

(இ - ள்.) பதிதஸம்ஸர்க்கமென்று மேலே சொன்ன ஐந்துநா
ளைக்கு முன்றுநாளைய விருதத்தையும் இரண்டாவதான பத்து
நாளேக்கு ஒரு கிருச்சரத்தையும் முன்றுவதான பனிரெண்டு
நாளேக்கு ஸாந்தபன கிருச்சரத்தையும் நான்காவதானவொருபகூ
த்திற்கு பத்துநாளைய கிருச்சரத்தையும் ஐந்தாவதானவொருமாத
த்திற்கு பராககிருச்சரத்தையும் ஆறுவதான விரண்டுமாதத்திற்கு
சரந்திராயணத்தையும் ஏழாவதான ஆறுமாதத்திற்கு ஐந்தவமெ
ன்னும் சரந்திராயண விரதமிரண்டையும் எட்டாவதானவொரு
வருஷத்திற்கு ஆறுமாத கிருச்சரத்தையும்செய்து ஒவ்வொரு பகூ
ங்களுக்கும் ஒருபொன் இரண்டாவது பகூத்துக்கு இரண்டுபொன்
இவ்வண்ணமாக முறைபே தானம்செய்யவேண்டும்.

ஐதஃஸூதாதத்யாநாஸீ ஹதஃபாஸ்தெநாவஸவஃதி|
ஸாஹ்யதாநாக்யாதி வெயவ்யஹ்யாஹரௌ||
ஐதஃஸூதாதத்யாநாஸீ ஹதஃபாஸ்தெநாவஸவஃதி|
வொராத்யாஹ்யாஹரௌ துக்யஹ்யாஹரௌ திதீயெக்யஹ்யாஹரௌ||
ஐதஃஸூதாதத்யாநாஸீ ஹதஃபாஸ்தெநாவஸவஃதி|
ஸாஹ்யதாநாக்யாதி வெயவ்யஹ்யாஹரௌ||

ருந்துகொண்டுருதுஸ்நானம்செய்தபாரியையையணுகவில்லையோ
அவன்பயங்கரமானசிசுஹத்தியில்சேருகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை
எந்த ஸ்திரீ தரித்திரனாகவும் வீயாதிகிரஸ்தனாகவும் தெரியாதனாக
கவுமிருக்கிற பர்த்தாவை யவமானம் செய்கிறாளோ அவள் மரித்
தபின் நாயாகவாவது பன்றியாகவாவது அடிக்கடி பிறக்கிறாள்
எந்த ஸ்திரீ பர்த்தாபிழைத்திருக்கையில் உபவாஸமிருக்கிறாளோ
அவள் பர்த்தாவின் ஆயுளை அபகரிக்கிறாள். நாகத்தையு மடைகிறா
ள். எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவைக்கேளாமல் வீரதங்களைச் செய்
கிறாளோ அவையெல்லாம் ராக்ஷஸர்களைச் சேருமென்று மறுசொ
ன்னார். எவள் பந்துக்கள் ஞாதிகளினவர்களிடத்தில் த்வேஷம்செய்
கிறாளோ எவள் கர்ப்பத்தையழிக்கிறாளோ அவ்விருவரோடு ஓரி
டத்திலும் பேசக்கூடாது. பிர்ம்மகத்தியில் எவ்வளவு பாப முண்
டோ அவ்வளவுக்கு இரண்டுபங்கு கர்ப்பத்தையழித் ததிலுண்டு.
அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. அப்படிப்பட்டவளை விடவேண்டி
யது. எவன் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைத் தவிர்த்து ஐந்
தாவதான ஆவஸத்யமென்கிற வக்னியாலும் அக்னிஹோத்ரத்தா
லும் காரியமற்றவனாயிருக்கிறானோ அவன்கருமத்தால் சண்டர்
ளாவான்.

வஷ-வா தாஹு தஸ்ஜம் யஸுக்ஷெத்ரூபுரொஹதி|

ஸுக்ஷெத்ரூபுரொஹ தஸ்ஜம் நஸீஜீஹா மஹ-வக்||

தஜஸுபரஸி யாஃவ-துள ஊஸு-தளகூணமொஹகௌ|

வ-தஜஸு-தளகூணஸு-பு-தஹ-த-பரி-மொஹகௌ||

வர்ஷவா தாஹு தம்பீஜம் யஸ்யகூதத்ரேப்ரமேரஹதி

ஸகூதத்ரீ லபதேபீஜம் நபீஜீபாகமர்ஹதி

உரு.

தத்வத்பரஸ்த்ரியாஃபுத்ரௌ த்வௌஸம்ருதௌகுண்டகோல

பத்யௌஜீவதிகுண்டஸ்து ம்ருதேபர்தரிகோலக: [கௌ

(இ - ள்.) வெள்ளம் காற்று இவைகளால் ஒருவனுடைய வீ
ரை மற்றொருவனுடைய நிலத்தில் முளைத்தால அதின் பயனை
நிலக்காரன் அடைகிறானெயாழிய விரையை யுடையவன் அடை
கிறதில்லை. அத்தன்மையாக ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவர்களை
யுண்டாக்கினவ னுடையான். குண்டன்கோள்களென்று இருவகை
ப்பட்டவர்கள் அவர்களில் குண்டன் பதிஜீவித்திருக்கையில் அன்
னியனுக்குப் பிறந்தவன். மற்றவன் பதியிறந்தபிறகு ஜனித்தவன்.

ஒளரஸ்க்ஷேத்ரஜஸெவ டத்குத்ரிகுஸுதஃ

ஒளரஸ்க்ஷேத்ரஜஸ்சைவ தத்தக்ருதிமகஸ்ஸுதஃ உக. ௨.

(இ - ள்.) ஒளரஸன் ஸ்வேதத்திரஜன் தத்தன் கிருத்திரிமன் என் னு பிள்ளைகள் நாலுவகையாம்.

ஐரநாநாதாவிதாவாவி ஸவஸெத்ராஐதகஸுதஃ

தத்பாந்மாதாபிதாவாபி ஸபுத்ரோதத்தகஸ்மருதஃ உக. ௩.

(இ - ள்.) மாதாவாகிலும் பிதாவாகிலும் பிள்ளைகளைத் தவ் களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவன் தத்தன் என்னப்படுகிறான்.

வரிவிதிவரிவெதா யபாஹவரிவிதிவெதா

ஸவெதெதநாக்யாஸி ஐரத்யபாஜகவஹஜாஃ

ஐரத்யபாஜகவரிவிதெதஸு கத்யாபாஜகவஹஜா

கத்யாபாஜகவஹஜா தத்யாபாஜகவஹஜா

பரிவித்திபரிவேத்தாச யபாசபரிவித்யதே

ஸர்வேதேதநாக்யாஸி தாத்ருயாஜகபஞ்சமாஃ உக. ௪.

தவெளக்ருச்ரோபரிவித்திதஸ்ஸு கந்யாபாஜகவஹஜா

க்ருச்ராதிக்ருச்ரோதாது ஸ்சேஹாதாசாந்த்ராயணம்சேதே உக. ௫.

(இ - ள்.) மூத்தவன் கலியாணமாகாதிருக்க இளையவன் கலி யாணம்செய்துகொண்டால் மூத்தவன் பரிவித்தியென்றும் இளையவன் பரிவேத்தாவென்றும் விவாகம்செய்யப்பட்ட பெண்பரி வேதிதியென்றும் அந்தப்பெண் கொடுத்தவன் பரிவேத்தாவென் றும் விவாகம் செய்கின்ற புரோஹிதன் பரியஷ்டாவென்றும்பெய ர்பெறுவார்கள். இவர்களைவரும் நரகமடைவார்கள். பரிவித்திக்கு இரண்டு கிருச்ரமும் பரிவேதினிக்கு ஒரு கிருச்ரமும் பரிவேத்தா வுக்குகிருச்ராதி கிருச்ரமும் பரியஷ்டாவுக்கு சாந்த்ராயணமும்பரி வேத்தாவுக்கு பரிவித்தியைப்போலவும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்.

காஸவாஜநஷணெஷு மஹேஷுஜயேஷு

ஜாத்யுயெஷுரோகெந ஜோஷிவரிவெதெ

குப்தவாமநஷணெஷு கத்தேதஷுஜதேஷு

ஜாத்யந்தேபதிதேமுகந ஜோஷிபரிவேதே

(இ - ள்.) கூனன் குள்ளன் நபும்ஸகன் குழறும் நாக்குள்ள வன் எக்காரியமும் செய்யத்தகாத ஜடன் பிறவிக்குருடன் செவிடன் ஊமை இவர்களுக்கு பரிவேதனதோஷம் கிடையாது.

விதுவடுவாதுவாவதுவாநாஸீஸுதஸுயா|
ஈராநிஹாதுவாயொமெதொஷிவரிவெடிந||

பித்ருவ்யபுத்ரஸ்ஸாபத்ர்யஃபரநாஸீஸுதஸ்ததா *
தாராக்நிஹாத்ரஸம்யோகேநதோஷஃபரிவேதநே

உசு.

(இ - ள்.) சிறியதகப்பன்பிள்ளை மாற்றாந்தாயார்பிள்ளை தத்து புகுந்தபிள்ளை இவர்கள் முத்தவர்களாயிருந்தாலும் தான்கலியாணம் அக்நிஹோத்ரம் இவைகள்செய்துகொண்டாலும்பரிவேதனதோஷமில்லை.

ஜெஷொஸூதாயஈதிஷு ஈயாநொநவகாரயெசு|
கநுஜாதஸுகுநீத ஸ்வஸுவவநயயா||

ஜயேஷ்டோப்ராதாயதாதிஷ்டே தாதாநம்நைவகாரயேத்
அநுஜ்ஞாதஸ்துகர்வீத ஸங்கஸ்யவசநம்யதா

உஎ.

(இ - ள்.) முத்ததமயன் அக்நியாதானம் செய்யாமலிருந்தால் அவனுடைய அனுமதியில்லாமல் இளையவனுதலிநம் செய்யக்கூடாது. பெரியவனனுமதி பெற்று இளையவன் சங்கருடைய வசனத்தின்படியே ஆதானம்செய்யலாம்.

நஷ்டுதெபுவுஜிதெ கீஸெவவதிதெவதள|
வ்வஸாவதுநாஸீணாவதிரநொவிய்யதெ||

நஷ்டேம்ருதெபர்வ்ரஜிதெ க்லீபேசபதிதெபதெள
பஞ்சஸ்வாபத்ஸுநாஸீணம்பதிரந்யோவீதீயதே

உஅ.

(இ - ள்.) ஓடிப்போதல் மரித்தல் சன்னியாசியாகுதல் நபும்ஸகனாக விருத்தல் பதிதனாகுதல் என்கிற ஏதனுமொன்றை பதியடைந்தால் இந்த ஐந்து ஆபத்துக்களில் ஸ்திரீகள் வேறு புருஷனைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளலாம். இது யுகாந்தர விஷயம்.

ஜெகஹதஃஸியாநாஸீ ஸூஹவரெவூவவூதா|
ஸாஜுதாவஹதஸுமஃ யயாதெஸூஹவாரிணஃ||

ம்ருதெபர்தரியாநாஸீ ப்ரஹ்மசர்யேவ்யஸ்திதா
ஸாம்ருதாலபதேதஸ்வர்கம் யதாதேப்ரஹ்மசாரிணஃ

உக.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தா இறந்தபின் பிரம்மசார்யத்
வத யனுஷ்டிக்கிறாளோ, அவளிறந்தபின் பிரம்மசாரிகளைப்போல்
சுவர்க்கத்தை யடைகிறாள்.

கிஸுக் கொடெய்யா-க் கொடிவ யாநிலொஜாநிஜாந-ஹெஷி

தாவக் காஷ்வலெஸுஸமெ-ஹராந்யாந-மஹதி||

திஸ்டிகாட்டியேர்தகோடிச யாநிலோமாநிமாநுஷி

தாவத்தாஸம்ஸிஸ்தஸ்வர்கே பர்தாரம்யாநுகச்சதி ந.0.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன் பர்த்தாவுடன் அனுகமனம் செய்
கிறாளோ, அவள் மனுஷியனுடைய தேகத்திலிருக்கிற மூன்றரை
கோடிமயிர் அளவானகாலம் சுவர்க்கத்தில் வசிக்கிறாள்.

வ்யாஹுரஹீயயாவ்யாஸ-வ்யாஹுரதவிஜாஸி

வஸவஸ்வகிஜாஸி-ததெமவஸஹஜாஷிதெ||

வ்யாஹுரஹீயதாவ்யாஸம் பலாதுத்தரதேபிலாத்

வஸம்ஸ்திரிபதிசுத்தருத்ய தேநைவஸஹமோததே ந.க.

(இ - ள்.) பாம்புபிடிப்பவன் எப்படி தன்மந்திரபலத்தால்புத்
திலிருந்து பாம்பைப் பிடிக்கிறானோ, அப்படியே பதிவிரதையான
ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவை நரகத்திற் போகாமல் தடுத்து அவனுடன்
கூடி சந்தோஷமடைகிறாள்.

நாலாவது அத்தியாயம்

மு ற் றி ற் று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வ்யுக்ஸாநஸுமாவாஹெஷி-ஹெஷி-யஸு-அஜா-தஜி

ஸாக்ஷாஜவெஸுமாயதீ-வவி-தூ-வெஷி-தர||

வ்ருகஸ்வாநஸ்ருகாலாத்யை-ர்தஷ்டேடாயஸ்துத்விஜாத் தம

ஸ்நாத்வாஜபத்ஸகாயத்ரீம் பவித்ராம்வேதமாதரம் க.

(இ - ள்.) செந்நாய் நாய் குள்ளநரிமுதலான பிராணிகளால்
எந்த பிராமணன் கடிக்கப்படுகிறானோ, அவன் ஸ்நானம்செய்து
பரிசுத்தமாயும் வேதங்களுக்கு மர்தாவுமான காயத்ரியை ஜபிக்
கக்கடவன்.

ஸ்ரீராக்ரதாவலீடஸ்ய நகைர்வினிகிதஸ்யசு

அதிகப்பாசூலநம்பரோக்த மக்திராபூரிதாபிதம்

(இ - ள்.) நாயால் மோரப்பட்டும் நக்கப்பட்டும் நகத்தால் பூர்ப்பட்டுமிருப்பவன் அந்தவிடத்தை ஜலத்தினாலலம்பி நெருப்பில் காய்ச்சினால் சுத்தனாகிறான்.

சுருநாதுஸ்பாஹணீஷ்டா ஂஸுகெநவ்யுகெணவா!

உலிதமு ஹநக்ரு^{டி}_{பு}ஷ் ரஸஜ்யம்-விஹ-யெவக||

ஸ்ரீநாத துப்ராஹ்மணீ தத்ஸ்தா ஜம்புதீகநவ்ருதீகணவா

உதிதம்க்ரஹாகூததாம் த்ருஷ்ட்வாஸத்யஸ்ஸுசிர்யவேத்

எ.

(இ - ள்.) பிராமண ஸ்திரீயானவள் நாய் குள்ளநரி செந்நாய் முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்டால் அப்போது உதிக்கிற சந்திரன் முதலிய கிரகங்களையும் நகூத்திரங்களையும் பார்த்தால் சத்தை யாகிறாள்.

சுயவுபகேஷ்யஜாஸொஜொ நடிஸெ-தகஜாலந!

பாண்டிசாம்புஜமேதமஸாஜ ஸாண்டிசாவாவமெனாகமெயக||

கிருஷ்ணபகீஷயதாஸாமோ நத்ருஸ்யேதகதாசந

9.

பாந்திசும்வ்ரஜதேஸாம ஸ்தாந்திசும்வாவலோகயேத்

(இ - ள்.) ஒருக்கால் கிருஷ்ணபகூதத்தில் சந்திரன் தெரியாமல் போனால் சந்திரன் எந்ததிக்கிலிருக்கிறானோ. அந்ததிக்கையாவது பார்க்கவேண்டும்.

சுவாமி ஸ்ரீ ஸுரமணசெழுந்தரே. மூநாடிவெட்டாதிஜாதகம்!

வழங்குபடிக்கிறீர்களா? வாங்குபடிக்காதுமில்லை.

அஸத்ப்ராஹ்மணகேக்ராமே ஸாநாதஷ்டோத்விஜோத்தம: கூ.

வ்ருஷம்ப்ரதகிணீக்ருத்யஸ்த்யஸ்நாத்வாஸூசிர்பவேத்

(இ - ள்.) பிராமணரில்லாத ஹிரில் பிராமணன் நாயால் கடிப்
புண்டால் காளையைப் பிரதக்ஷிணம்செய்து ஸ்நானம்செய்து சுத்த
னாகிரன்.

உணர்வெந்நூலாகெந் தொழிவிடுவெய்தெய்தாயி

சூஹிதாநிஜ்ய-தொவிபெ, விஷணா தஹதொயஜி||

உறுதுய்யாஹணம்பொருகாழ்ந்துவந்தோம்.

40.

கஉ௨.

கருது

45.

(இ - ள்.) ஆஹிதாக்கியான வெரு பிர்மணன் தன்விட்டில் அக்கியிருக்க தேசாந்திம்பையிறந்தால் அவனுக்கு அக்கி ஸ்ம்ஸ் காரத்தை, ஓ முனிச்வரர்களை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

கூஷாஜிநம்ஸஜாவீய உகௌஸௌவாஸாஷாகூதி |
 ஷட்தாநிஸதம்மெவ வவாஸா நாமவ்யுத்ததஃ ||
 உகூஸரிஸுலீரெடிஜா ஐஸகணை தவி நடுஸை ||
 ஸாஹுஸுபா துஸதம்டிஜா ஐம்மாஷேஷாடிஸெவ தா ||
 ஸதாதுஜவமெநடிஜாஃ ஐஸதம் தடுடிரெதயா |
 டிஜாடிஷளவ்யுஷணயொஃவ்யுஷெயெ தம்வி நடுஸை ||
 வாகவிஸதிஜாஹுஸுபாஃ ஐஸதம்ஜா நுஜ்வயொஃ |
 வாகாஹுஷேஷாஷடிஜா ஸயஜ்வா துத்ததா நடுஸை ||
 ஸஜாஹுஸிஸெவிநிக்ஷிப்யுஷ்யுஷ்யொராரணிம் தயா |
 ஜாஹுஹுடிஷிணை ஹஸெவாஜெதடுவஹு தம் நடுஸை ||
 வ்யுஷெ தடுவடுவஹுடிஜா துபுஷெ வஜ்வஹு தயா |
 உரவிக்ஷிப்யுஷடிஜா தணுஹாஜுதிநா நடுவெ ||
 ஸுபாஹுதெவ்யுஷணை டிஜாடிஜாஜுஸாஹீம் துஷகூஷொஃ
 கணைஃமெநதெஜாஹுஷொணை ஹிரணஸுகமம் நடுஸை ||
 கூழிஹாஹுபகரண ஜஸெஷம் ததுநிக்ஷிபெசு |
 கஸளஸுமஹாயஹாகாய ஸாஹுமெதகூஹுதிம் நடுஸை ||
 டிஜாஹுதெபாபவாஸா தா வடுநடுவாவியஸாயவஃ |
 யயாடிஹ நஸம்ஸாரஸயாகாரஹுவிஷகூஷெணை ||

க்ருஷ்ணாஜிநம்ஸமாத்தீர்ய குஸைஸ்துபுருஷாக்ருதிம்	கசுற.
ஷட்சதாநிஸதம்சைவ பலாஸாநாமசவ்ருந்ததஃ	
சத்வாரிம்ஸச்சிரேதத்யா த்தஸகண்டே துவிந்யஸேத்	கருற.
பாஹுப்யாஹுஸதம்தத்யா தங்குளீஷுதசைவது	
ஸதம்துஜகநேதத்யாத் த்விஸதம்துதரேததா	கசுற.
தத்யாதஷ்டெளவ்ருஷணயொஃபஞ்சமேட்ரே துவிந்யஸேத்	
ஏகவிம்ஸதிமுருப்யாம் த்விஸதம்ஜாநுஜங்கயொஃ	கஎற.
பாதாங்குளீஷுஷட்சத்யாத்யஜ்ஞபாத்ரம்ததேதாந்யஸேத்	
ஸம்யாஹிஸநேவிநிக்ஷிப்ய முஷ்கயொராரணிம்ததா	கஅற.
ஜாஹுஸிம்சதகூஷேணஹஸ்தே வாமேதூபப்ருதம்ந்யஸேத்	
ப்ருஷ்டேதூலுக்ஸம்தத்யாத் ப்ருட்டேஷசமுஸலம்ததா	கசுற.
உரஸிக்ஷிப்யத்ருஷதம் தண்டுலாஜ்யதிலாந்முகே	
ஸ்ரேதரேசப்ரேசகூணீம்தத்யா தாஜ்யஸ்தாலீம்துசகூஷேஷாஃ	

சுநயாகுவக்ஷெதகக்ஷாதுஷுபுஜாபுஷொதிதா||
ஹவனயுபாயுஷெஷெவெவததிநரகேஸுமள||

அன்பதாசுர்வதேகர்ம த்வாத்மபுத்யாப்ரசோதிதா:
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தைவ பதந்திரகேஸுமசௌ. உடு

(இ - ள்.) தன் புத்தி போனவழியாக எவர்கள் வேறுவிதமாகச் செங்கிறர்களோ அவர்களுக்கு ஆயுசு குறைவதோடு அசுத்தமான நாகமும் வரும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

மு ன் றி ன் று.

ஆரூவது அத்தியாயம்.

சுதேவரஹ்வக்ஷுராபிபுராணிஹத்யாஸுமிஷ்டுதி||
வராஸுரெணவகுஷொக்ஷாந்தயெவ்விவவிஸுதா||

அதஃபரம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ராணிஹத்யாஸுமிஷ்க்ருதிம்
பராஸுரேணபூர்வோக்தாம் மந்வர்தேபிசவிஸ்த்ருதாம். க.

(இ - ள்.) இதன்பிறகு வீரூக்தபராசராலும் மனுவினாலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட பிராணிகளைச் சொல்வதாலுண்டான பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

சுளஹ்வாரஸஹம்ஸாஸு வக்ஷுவாகுஹக்ஷுடா||
ஜாருவாஹஸுரஹ ஐஹாராஹெருணஸுபுதி||

க்ரௌசஸாரஸஹம்ஸாம்ஸ்ச சக்ரவாகம்சகுட்குடம் .
ஜாலபாதம்சஸரப மஹாராத்ரேணஸுத்யதி. உ.

(இ - ள்.) க்ரௌஞ்சம் - வண்டாழ்வான் - ஹம்ஸம் - சக்ரவாகம் - கோழி - வாத்து - சரபம். இவைகளைக்கொன்றால் - ஒரு நாளுபவாஸ மிருந்தால் சுத்தியுண்டாகும்.

வருகபிபிஹவாவி ஸுகவாராவதாவவி||
சுஹிநக்ஷுவிவாசீவ ஸுபுதெநகஹஜநாக||

பலாகடிட்டிபௌவாபி ஸுகபாராவதாவபி
அஹிநக்ரவிகாதிச ஸுத்யதேநக்தபாஜநாத்

(இ - ள்.) நாரை - சிறுகுருளி - கிளி - மாடப்புற - பாம்பு - முதலை இவைகளைக் கொன்றவன், பகலில்மாத்திர முபவாஸ மிருப்பதால் சுத்தனாகிறான்.

வருககாககவொதாநாம் ஸாரிதிகிரிவாதுகஃ
கனஜஃமஹேஸ்வரயெபு ப்ராணாயாமேநஸுயுகி||

வ்ருககாககபோதாநாம் ஸாரிதித்திரிகாதுகஃ

அந்தர்ஜலஉபேஸந்த்யே ப்ராணாயாமேநஸுயுத்யதி

ச.

(இ - ள்.) சென்னாய் - காகம் - புற - பெண்கிளி - தித்திரி. இவைகளைக் கொன்றவன், இரண்டு சந்திகளிலும் ஜலத்தின் நடு விலிருந்து பிராணாயாமத்தைச் செய்வதால் சுத்தனாகிறான். .

மய்யுஸெநஸுஸாநா ஸுயுகஸ்யவொதுகஃ
கவஸூஸீதிநந்திஷ்டேதி காமுஜாநுதாஸநஃ||

க்ருத்ரஸ்யேநஸுஸாநா முலாகஸ்யசகாதுகஃ

அபக்வஸீதிநந்திஷ்டேத்திரிகாலம்மாருதாஸநஃ

செ.

(இ - ள்.) கழுகு - பரந்து - ராசாளி - கோட்டான் இவை களைக் கொன்றவன் ஒருதினம் பாகம் செய்யப்படாததாக புசி த்து ஒற்றைநாள் உபவாஸமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

வலுஸீதிபிஹாநாஸு கொகிவாஸுஜீடகெ
லாவிகாரகூவகேஷஸு ஸுயுகெதநகூலொஜநாஸு||

வல்குஸீதிபிபாநாஸு கோகிலாகஞ்ஜீடகே

லாவிகாரகூவகேஷஸு ஸுயுகெதநகூலொஜநாஸு

க.

இ - ள்.) வல்குலி யென்னும்பகி - மீன்குந்தி - குயில் - வலி யன் - லாவிகைள்கிறபகி - கருடபகி. இவைகளைக் கொன்ற வன் பகலில் உபவாஸமிருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

காரணவல்கொராணாஸிம்மலாஸுரஸுயுகி
லாஸுரஜாஸிம்மலாஸுரஸிவம்மலாஸுரஸுயுகி||

காரண்டவசகேராணும்பிங்கலாகுரஸ்யச

பாரத்வாஜாதிசம்மதவாஸிவம்மலாஸுரஸுயுகி

எ.

(இ - ள்.) நீர்காக்கை - சகேராம் - பெண்கோட்டான் - அன் லில்பகி - செம்போத்து இவைகளைக் கொன்றவன் சிவனைப் பூசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

கஜஸ்யசதுரங்கஸ்ய மஹிஷோஷ்ட்ரநிபாதநே

ப்ராயச்சித்தமஹாராத்ரம்த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம்

க௨.

(இ - ள்.) யானை - குதிரை - எருமைக்கிடா - ஒட்டை இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் மூன்றுகாலம் ஸ்நானம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

கூரம்மவாநரம்ஸிம்ஹம் சித்ரம்வ்யாக்ரம்துகாதயந்

ஸூத்யதேஸத்ரிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

க௩.

குரங்கம்வாநரம்ஸிம்ஹம் சித்ரம்வ்யாக்ரம்துகாதயந்

ஸூத்யதேஸத்ரிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

(இ - ள்.) மான் குரங்க சிங்கம் வரிவேங்கை இவைகளைக் கொன்றால் மூன்றுநாள் உபவாஸமும் பிராமணஸந்தர்ப்பணமும் செய்து பிறகு சுத்தியடைகிறான்.

ஜமரொஹிதரஹாணா ஜஜாவஸூஸ்யுவாதுகஃ

கூஹாகுஷ்டஜஸ்யா டஹாராத்ரஜுவொஷ்யஸஃ

ம்ருகரோஹித்வராஹாணாமஜாபஸ்தஸ்யகாதுகஃ

அபாலக்ருஷ்டமஸ்நீயாதஹாராத்ரமுபேபாஷ்யஸஃ

க௪.

(இ - ள்.) மான்சாதிகள் ஒருவகைப்பன்றி சண்டைக்கிடா பெண்ணூடு இவைகளைக்கொன்றவன் ஒருதின முபவாஸமிருந்து உழுதுவிடையாத நெல்லைப்புசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

வனவம்வ துஷ்டாநாம்வஸவெஷ்வாம்வநவாரிணாம்

கூஹாராத்ராஹிதஸி ஜநவநெஜாதவெஷ்யஸஃ

ஏவம்சதுஷ்பதாநாம்ச ஸர்வேஷ்வாம்வநசாரிணாம்

அஹாராத்ரோஷிதஸ்திஷ்ட நஜபந்வைஜாதவேதஸம்

க௫.

(இ - ள்.) கீழ் சொல்லப்பட்ட மிருகங்கள் தவிர மற்ற காட்டு மிருகங்களைக் கொன்றவன் ஒருதினமுபவாஸமிருந்துஜாதவேதஸமென்கிற மந்திரஜபத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஸிவீநகாராகுஸ்சுஷ்ரீயம்வாயஸுவாதயெகி

பூஜாவத்யுபக்யக்யாவூஷெகாடிஸடிக்கிணா

ஸில்பிநம்காருகம்ஸூத்ரம் ஸ்த்ரியம்வாயஸ்துகாதயேத்

ப்ராஜாபத்யத்வயம்க்ருத்வா வ்ருஷைகாதஸ்தகிணா

க௬.

வெள்ளுவாசுணாநொ விவெணாலிஹதொயழி
கவெஹாராநெஞ்ஞாவிதஸாக்காபம்உமவெநநஸாஃஜிதி||

சோரஸ்வபாகஸ்சண்டாலோ விப்ரேணாபிஹதேதாயதி
அஹோராத்திரோஷிதஸ்நாத்வா பஞ்சகவ்யேநஸூத்யதி உக.

(இ - ள்) சண்டாளன் சக்கிலி இவர்கள் திருடனாகவந்தால் அவர்களைப் பிராமணன் கொன்றால் ஒருதினம் உபவாஸமிருந்து ஸ்நானம்செய்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு சத்தியடைகிறான்.

ஸ்வாகம்வாவி_வணர_வம_வவி_வபு_வஸ_வஹ_வஷ_வத_வய_வதி_வ!
 தி_வஜெ_வஸ_வஹ_வஷ_வண_வக_வமா_வத_வா_வவி_வக்ரீ_வத_வஸ_வக_வஜ_வவ_வச_வ||

ஸ்வபாகம்வாபிசண்டாளம் விப்ரஸ்ஸம்பாஷதேதயதி
தவிஜைஸ்ஸம்பாஷணம்சூர்யாத் ஸாவித்ரீந்துஸக்ருஜ்ஜபத் ௨௨.

(இ - ள்.) சக்கிலி - சண்டாளன் இவர்களோடு பிராமணன் பேசினால் பிறகு பிராமணர்களோடு பேசியும் காயத்ரியை ஒரு தரம் ஜபித்து சுத்தனாகிறான்.

உணர்வெழுஹஸும்துதி ராகுமவாஸயெசு।
உணர்வெகவயம்மகாபாபதி ஸரணாஹமி॥

சண்டாளேஸ்வரஸ்துத்தந்து திரிபுரமுபவாஸதேயத்
சண்டாளேகபதங்கத்வா காயத்ரீஸ்மரணச்சுகி

(இ - ள்.) சண்டாளனுடன் தூங்கினவனுக்கு மூன்று நாளுப வாஸத்தை விதிக்கவேண்டும். சண்டாளனுடன் வழிநடந்தவன் காயத்ரியை ஸ்மரித்தால் சுத்தனாகிறான்.

**உணர்வுமயம்-நவீன சூழ்நிலைகளை உருவாக்கியது।
உணர்வுமயம்-நவீன உலகத்தை உருவாக்கியது॥**

சண்டாளதர்ஸநேஸத்ய ஆதித்யமவஸோகயேத்
சண்டாளஸ்பர்சநேசைவ ஸநேசவம்ஸ்நாநமாசநேரத்

(இ - ள்.) சண்டாளனைப் பார்த்த உடனே சூரியனைப் பார்க்க வேண்டும் அவன்பேரில்பட்டால் துணியுடன் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

உணர்வுவா தவர்த்திஷு ருக்மாஸலிமு முஜி!
சுஜாநாபெஹகஹதே நக்ப ஹோராபெத்ருணஸ்கயூதி||

சண்டாளகாதவாரிஷ்ட-பீத்வாஸிலமக்ரஜஃ

அஞ்ஞாநாச்சைகபக்தேந த்வஹாராத்ரேணஸுத்யதி 2.6.

(இ - ள்.) சண்டாளனால் வெட்டப்பட்ட நடவாபிகளில் தெரிபாமல் பிராமணன் தண்ணீர் குடித்தால் ஒருவேளை போஜனம் செய்தும் தெரிந்து குடித்தால் ஒருதினம் போஜனமில்லாமலும் சுத்தனாகிறான்.

வணரவாணஸம்ஸுபுஷ்டிவீகாகுவமதஜமூ|

மொஜுத்ருபாவகாஹாரஸ்திராசூரஹிஜாவயாக||

சண்டாளபாண்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் பீத்வாகுபகதம்ஜலம்

கோமுத்ரயாவகாஹாரஸ்திராத்ராச்சுத்திமாப்நயாத் 2.7.

(இ - ள்.) சண்டாளன் பாத்திரம்பட்ட கிணற்று ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் மூன்றுநாள் கோமுத்திரத்தையும் யவ அரிசிமாவையும் புசித்து சுத்தனாகிறான்.

வணரவாணஸம்ஸுபுஷ்டிவீகாகுவமதஜமூ|

ததணாசுக்ஷிவதெதயஸுபுரஜாவதஜஸுஜாவரெக்||

யஜிநாசுக்ஷிவதெததாயஸ்ரீரெயஸஜீரஜெகி

புராஜாவதஜநஜாதவஜகூழ்ஸாந்தவநவரெக்||

சண்டாளகடஸம்ஸ்த்ந்நு யத்தேதாயம்பிபதித்விஜஃ

தத்கூஷணாக்கிபதேதயஸ்து ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத் 2.8.

யதிநோக்கிபதேதேதாயம் ஸரீரேயஸ்யஜீர்யதே

ப்ராஜாபத்யம்நதாதவ்யம் க்ருச்ரம்ஸாந்தபநஞ்சரேத் 2.9.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாண்டத்திலிருக்கும் ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் பதினான்கு நாட்கள் அந்த பிராமணன் பிராஜாபத்ய சிருச்ரத்தைச் செய்யக் கடவன். இந்த பிராயச்சித்தமானது அப்படி குடித்தஜலத்தை வார்திபண்ணினால்தான். அந்த ஜலம் சரீரத்தில் ஜெரித்துவிட்டால் ஸாந்தபன மென்கிற விருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

வரெதாந்தவநவிபு:புராஜாவதஜநஜாவ்|

ததய-தவநவரெக்வெஸஜீவாஜம்ஸுபுஷ்டிவீகாகுவமதஜமூ|

சரேத்ஸாந்தபநம்விப்ர: ப்ராஜாபத்யமநந்தரஃ

ததாத்ந்நுசரேத்ஸைய: பாதம்குத்ரஸ்யதாபயேத் 2.10.

(இ - ள்) பிராமணன் குடித்தால் சாந்தபனமும் கூத்திரியன் - பிராஜாபத்யமும் வைச்யன் அதில் பாதியும் சூத்திரன் அதில் காஹும் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

ஹாணஸுஜ்ஜாநாந்தாஜஸுஜ்யிவயவிவெகி
ஸுஹண்குதி யொவெஸுஸுருஜுஸெவபுஜாத்||
ஸுஹகருவெவாவஸெநசிஜாதீநாந்தாமிஷுதி||
ஸுருஜுஸுஜ்வாவஸெநதபாஜாநெநஸகிதி||

பாண்டஸ்தமந்த்யஜாநாந்து ஜலந்ததிபய:பிபேத்
ப்ராஹ்மண:கூத்திரியோவைஸ்யஸுருத்ரஸ்சைவப்ரமாதத்: நட.
ப்ராஹ்மகர்சோபவாஸேந த்விஜாதீநாந்துநிஷ்க்ருதி:
ஸுருத்ரஸ்யசோபவாஸேந ததாதானேகஸக்தித்: நட.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலம் - தயிர் - பால் இவைகளை சாப்பிட மூன்றுவார்க்குத்தாரும் பிரம்ம - கர்ச்ச பானத்துடன் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். சூத்திரனுக்கு உபவாஸத்துடன் சக்திக்கீடாக தானம்செய்வது பிராயச்சித்தம்

ஹஸெஜாநாசிஜஸுஸுஸுணாநாநுக்ஸயவந
மொஜுருதுயாவகாஹாரொஜுஸுராநெருணஸுஜுதி||
புங்க்தேஜ்ஞாநாத்விஜஸ்ரேஷ்டஸ் சண்டாளாந்நங்கதஞ்சந
கோமூத்ரயாவகாஹாரோ தஸுராத்ரேணஸுந்த்யதி நட.

(இ - ள்.) அறியாமல் சண்டாளன் அன்னத்தைப் புசித்த பிரா - மணன் பத்துநாள் யவமென்கிற அரிசியை கோமூத்திரத்துடன் சாப்பிட்டு சுத்தனாகிறான்.

வஸகெகமுஸஸுயா ஜொஜுருதுயாவகஸுஜுதி||
ஜஸாஹந்தியஸுஸுஸுருதுக்ஸதஸுவிநிதிஸுஸு||
ஏகைகங்க்ராஸமஸ்ரீயாத் கோமூத்ரம்யாவகஸ்யச
தஸாஹந்தியமஸ்தஸ்ய வ்ரதங்கர்தும்விநிதிஸேத் நட.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி அன்னத்தைப் புசித்தவன் கோ - மூத்திரத்துடன் யவஅரிசியை தினம் ஒன்றுக்கு ஒருகபளமாக நியமத்துடன் புசித்து விருதமிருக்க வேண்டும்.

கவிஜாதஸுஸுணாநெயஸுநிதிஷுதி||
விஜாதெதருவஸுநஸுசிஜாங்குஸுஜுநாஸு||

அவிஜ்ஞாதஸ்துசண்டாளோ யஸ்யவேஸ்மதிதிஷ்டதி
விஜ்ஞாதேதூபஸந்நஸய த்விஜா: குர்வந்த்யறுக்ரஹம் ௩௪.

(இ - ள்.) சண்டாளன் தெரியாதவனாக ஒருவன் வீட்டிலிருந்து
பிறகு தெரிந்தால் அவனும் பிராமணர்களை யடைந்தால் அவனை
யவர்கள் அனுக்ரகிக்கிறார்கள்.

ஐநிவகொஹநாநுநாநாயனொவெஹவாரமாதீ
வதஹிஐரெயஸ்யஐஐராவஸ்குராஸி||
முநிவக்த்ரோத்கதாந்தர்மான காயந்தேரவேதபாரகா:
பதந்தமுத்தரேயுஸ்தம் தர்மஞ்ஞா:பாபஸங்கரா:த ௩௫.

(இ - ள்.) சகல வேதங்களையும் ஒதின தார்மிகர்கள் மகரிஷி
களால் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களைச் சொல்லி பதிதனுனவனைபா
வங்களின் கட்டடங்களில நின்றும் தூர விலக்கிவிடக் கடவார்கள்.

ஐயாவஸவி-ஐஷாஹெவ க்ஷீரமொஐ-ஐத்யாவகௌ
ஹுஜீதஸஹுத்யு த்யு த்யுஸ்யஐவமஹநௌ||
தத்நாசஸர்பிஷாசைவ க்ஷீரகோமூத்ரயாவகம்
புஞ்சீதஸஹப்ருத்யஸ்ச த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம் ௩௬.

(இ - ள்.) இப்படி சண்டாளஸகலாஸம் நேரிட்ட வீட்டிற்
குடையவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் மூன்று வேளையும்
ஸ்நானம்செய்து தயிர் - நெய் - பால் கோமூத்ரம் யவஅரிசி
இவைகளை புசிக்கக்கடவன்.

த்யுஹுஹுஜீதஐயாவத்யுஹுஹுஜீதஸவி-ஐஷா|
த்யுஹுஹுஜீரொணஹுஜீதவனகெகெநநிநத்யுயௌ||
தர்யஹம்புஞ்ஜீததத்நாச தர்யஹம்புஞ்ஜீதஸர்பிஷா
தர்யஹம்க்ஷீரேணபுஞ்ஜீத ஏகைகேநதிநத்ரயம் ௩௭.

(இ - ள்.) மூன்றுநாள் தயிருடனும் மூன்றுநாள் நெய்யுடனும்
மூன்றுநாள் பாலுடனும் இப்படி ஒவ்வொன்றோடு ஒவ்வொருநா
ளும் புசிக்கக்கடவன்.

ஹாவஹுஷ்டுநஹுஜீதநொஹிஷ்டி திஷ்டிஷ்டிதௌ
பாவதுஷ்டம்நபுஞ்ஜீத நோச்சிஷ்டக்ரிமிதூஷிதம் ௩௮.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன போஜனத்தில் தனது எண்ணத்தில்
புசிக்கத்தகாதென்று தோற்றினாலும் எச்சில் புழு இவைகளால்
கெட்டதாயிருந்தாலும் அந்த அன்னத்தை புசிக்கக்கூடாது.

ஐயிக்ரஸ்யுதிவலவவெகுவ்யதவ்யத

ததிக்ரஸ்யதரிபலம் பலமேகம்க்ருதஸ்யது

௩௮.

(இ - ள்.) தயிர் - பால் இவைகள் மூன்று பலமும் நெய் ஒரு பலமும் இருக்கவேண்டும்.

ஹஸநாதஹவெஹஜி ருஹயொஸாஜுகாஸ்யுயொஃ
ஜஸுளவெநவஸாணாஹரித்யாமெநஜுணயெ||

பஸ்மநாதுபவேச்சுத்தி ருபயோஸ்தாம்ரகாம்ஸ்யயோ:

ஜலசௌசேநவஸ்த்ராணம் பரித்யாகேநம்ருந்மயே

௩௯.

(இ - ள்.) தாம்ரம் வெண்கலமிவைகளுக்கு சரம்பலாலும் வஸ்திரங்களுக்கு ஜலத்தாலும் மண்பாத்திரங்களை விவெதாலும் சுத்தி. இதுவும் சண்டாளசம்பந்த விஷயம்.

காஸாஹமஹகாபாஸாயுவணந்தெதவஸவி-ஷீ|

பாரொக்யவாதுயாந்யாநிஜிஜ்யாஜெஸநிவாவக||

குஸம்பகுடகார்பாஸ் லவணந்தைதலஸர்பிஜி

த்வாரேக்ருத்வாதுதாந்யாநி தத்யாத்வேஸ்மநிபாவகம்

௪௦.

(இ - ள்.) குசம்பம் - வெல்லம் - பஞ்சு - உப்பு - எண்ணெய் நெய் தானியங்கள் இவைகளை வாசற்படியில்வைத்து அந்த சண்டாளன் வசித்த வீட்டை நெருப்பிட்டிக் கொளுத்த வேண்டும்.

ஹவஸாஹஸதஹஸாதுயாந்யாநிதாஹணதவ-ண||

திஸாஹவ்யஷுஹெகஹஜிஜ்யாஜெஸநிவாவக||

ஹவஸாத்தஸ்ததஹஸாந் குர்யாத்ப்ராஹ்மணதர்பணம்

தரிம்ஸாத்காவ்ருஷபகஞ்ச தத்யாத்விப்ரோஷுதகஜிணம்

௪௧.

(இ - ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சுத்தஞானபிறகு பிராமண சந்தர்ப்பணம்செய்து முப்பது கோதானமும் ஒருவிருஷபதானமும் செய்து பிராமணதகஜிணை நடத்த வேண்டும்.

ஹநயெ-ஹநஸாநெநஹாஜெவெநஸாஹஜிதி

சுயாரெணஹிஜ்யாணாஹகுரிஜொஷொநவிஜிதெ||

புநர்ஸேபநகாதேக ஜேஹாமஜப்யேநஸாந்யதி

ஆதாரேணசஹிப்ராணம் பூமிதாஷோநவித்யதே

௪௨.

ஸ்ராவணவ்யூஷணா ரெவநியஸொணி தஸஹவெ|
 கிரா-த-தயவ்யூயஸி தஹவெ||

ப்ராஹ்மணஸ்யவ்ரணத்வாரே பூயஸோணிதஸம்பவே
க்ரிமிருத்பத்யதேயஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தங்கதம்பவேத்

८५.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய விருணத்தில் சீ ரத்தமுண்டாய் பிறகு புழுவைத்தேயானால் பிராயச்சித்தம் என்னவென்றால்.

மவாஂஜுத்ருவஂஸீஷெணடியிகழீரொணலவநி-ஷொ।
 த்ருஹம்ஸாக்ஷாஅபீக்ஷாஅகிருரிஜஂஷுஸூஂஹிஹ-ஷெக்ஃ॥

கவாம்முத்ரபுரீஷண ததிசுநீரணஸர்விஷா
தர்யஹம்ஸநாத்வாசபீத்வாச க்ரிமிதுஷ்டஸ்யஸிர்யவேத் சக.

(இ - ள்.) பசுக்களுடைய முத்திரம் சாணி தயிர் பால் நெய் இவைசேர்ந்த பஞ்சகவ்யத்தால் முன்றுநாள் ஸ்நானம்செய்து அதையே சாப்பிடவேண்டும் அதினால் சுத்தனாகிறான்.

കുട്ടിയൊരിക്കലും വഞ്ചനയെ അറിയാതെ ജീവിക്കട്ടെ!

மொழிக் கிணாம் துமெய்ஸுய்ஸுபுபுவாஸுவிநிதி-ஸெசு||

கூத்தரியோபிஸுவர்ணஸ்ய பஞ்சமாஷாந்ப்ரதாபயேத்

கோதகநீர்நுதவைச்யஸ்யா ப்யுபவாஸம்விநிர்திஸேத் ௫௦.

(இ - ள்.) ஸ்ரீராமன் தனக்கு விருணத்தில் புழுவைத்தால்
ஐந்து உளுந்து இடையுள்ள சுவர்ணதானமும் வைச்யன் கோதா
னமும்செய்து உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

பாடுபாணா஁ நாவவாஸஸ்யா஁஁பா஁பா஁நநஸ஁஁஁

ஸூத்ராணமநோபவாஸஸ்யாச் சூத்ரோதாதேநஸூத்யதி ௫௦௨.

(இ - ள்.) சூத்திரர்கள் உபவாஸத்தால் சுத்தியடையார்கள்
தானத்தினாலேயே சுத்தராவார்கள்.

சுவிடினியியாக்கூ^{டு} வடிநிகழ்ச்சி^{து}டிவதா^{டு}!

புணர்ச்சிநலமா முஹ்ய ஜயிஷ்டாஜமயாஹிதக்||

அச்சித்ரமிதியத்வாக்யம் வதந்திகுழிதிதேதவதா :

ப்ரணமயசுரஸாக்ராஜ்ய மக்திஷ்டோமபலம்ஹிதத்

சு.சு.உ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் பரிபூர்ணம் என்று வார்த்தையைச் சொன்னார்களேயானால் அவ்வார்த்தையை வணங்கிக்கேட்க

தன்காரியத்தைச் செய்யாவிடில் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அனுக்ரகம் பயன்படாது.

வெஹாஜாயஜிவாஹாஜயாஜ ஜாநதெதாவிவா|
கூரூஜைநாமுஹ்யெதாதூவந்தெஷாமஹி||

ஸ்நேஹாத்வாயதிவாலோபாத் பயாதஜ்ஞாநதோபிவா
குர்வந்த்யநுக்ரஹம்யேது தத்பாபந்தேஷாகச்சதி ௩௬௨.

(இ - ள்.) சினைகத்தாலாவது பொருளாசையாலாவது பயத் தாலாவது தெரியாமலாவது சக்தியுள்ளவனுக்கு எவன் அனுக்ர கம் செய்கிறானோ ; அப்படிசெய்தவனுக்கு அவனுடைய பாபம் சம்பவிக்கும்.

ஸ்ரீரஸூராத்யெபூரெஷ வஜநிநியஜந்தயெ|
ஜஹதாரெராவரெயெநநஸஸ்யஸூகஜாவந||

ஸ்ரீரஸ்யாத்யேப்ராப்தே வதந்திநியமந்துயே
மஹத்கார்யோபரோதேந நஸ்வஸ்தஸ்யகதாநச ௩௬௩.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய சரீரத்திற்குத் தீங்குநேரிடுகிற சமயத் தில் எவன் நியமத்தை விதிக்கிறானோ அவன் அவனுடைய அந்தி மஸ்மரணத்துக்குக் கெடுதிசெய்தபடியால் அவனுடைய பாபத் தையடைகிறான்.

ஸஸஸூஜைஹாஃகூரநி வஜநிநியஜந்தயெ|
தெதஸூவிஸூகதாராஃ வதந்திநாகெஸாஹ||

ஸ்வஸ்தஸ்யமுடாஃகுர்வந்தி வதந்திநியமந்துயே
தேதஸ்யவிக்நகர்தாரஃ பதந்திநரகேசசௌ ௩௬௪.

(இ - ள்.) சுகமாக விருப்பவனுக்குப் பதிலாக எவர்கள் கருமங் களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களும், சாஸ்திரமல்லாததை எவர் கள் விதியாகச்சொல்லுகிறார்களோ அவர்களும் நரசத்தில் விழு கிறார்கள்.

ஸனவநியஜைகூரஸூரஹண்யொவஜநுதெ|
வ்யயாதஸூராவவாஸஸூரநஸவாஹணநயாஜுதெ||

ஸனவநியமந்த்யக்த்வா ப்ராஹ்மணம்யோஸமந்யதே
வ்ருதாதஸ்யோபவாஸஸ்யாந் நஸ்யுண்யேநயுஜ்யதே ௩௬௫.

காகஸ்வாநாவஸீடம் துகவாக்ராதம்கரேணவா

ஸ்வல்பமந்தம்த்யஜேத்விப்ரஸ்ஸுத்திர்தோஷாடகேபவேத்

(இ - ள்.) பிராமணன் காகம் நாய் இவைகளால் நக்கப்பட்டதும் பசு கழுதைகளால் முகரப்பட்டதும் சுவல்பமாயுமிருக்கிற அன்னத்தை விடக்கடவன். அதற்குமேல் துரோண அளவுள்ள அன்னமானால் சுத்தியுண்டு.

சுநவெஸுராயுதநாதமுயலுராராஹதஹவெசு!

ஸுவணை-பாடிகழைப்புகள் உடனடியாக நடைபெறவேண்டும்.

ஹு தாஸுந நஸுஸுஷுஸுவண-ஸுலிமெ நவ।

விபூணாம்பூவொழைவெண்ணொஜ்ஜுவதிததணாக்||

அந்நஸ்யோத்தருத்யதந்மாத்தரம்யஸ்சலாலாஹதம்பவேத்

ஸ்ரீமத் திருமங்கலம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியுள்ள "ஸ்ரீமத் திருமங்கலம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியுள்ள" என்ற நூலின் பதிப்புரிமை இவர்களுக்கு உரியது. ௧௯௮௮

ஹுதாஸ்கே நகஸ் ப்ருஷ்டம்ஸுவர்ணஸலீலநச

விப்ரணம்ப்ரஹ்மகோஷணபாஜ்யம்பவதிதக்ஷணத் எந்.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன அளவுடைய ஆன்னத்தில எவ்வளவு எச்சில்பட்டதோ அவ்வளவு மாத்திரத்தை யெடுத்தெறிந்து சுவர்ணத்தோடுகூடிய ஜலத்தைப் புரோகதித்து அக்நியில் காட்டினால் சுத்தமாகும். இப்படி சுவர்ணஜலத்தாலும் அக்நியாலும் சுத்தமாயும் பிராமணர்களால் ருக்குக்களால் ஜபிக்கப்பட்டதுமான கீழ்ச்சொன்ன ஆன்னம் சுத்தமாகும்.

வெஹ்வாமொருவெலாவிததுமறிகுழுவெக||

சுருஷரிதெஜதமுஷெஹஸுபவநநவ

சுநருஜாயாஸாது மெ-காரவஸூவிய்யதெ||

ஸ்கேஜேஹவாகோரஸவாபி, தத்ரஸு, த்தி:கதம்பவேத் எச.

அல்பம்பரித்யஜைக்தக்ரஸ்மீநஹஸ்யபசநேநச

ஆநலஜ்வாலயாஸுத்திரீகாமஸ்யஸ்தீயதே எடு.

(இ - ள்.) எண்ணெய் நெய் முதலியவற்றிற்கு சுத்தி எப்படி யென்னிஸ்—என்னு அல்பமாயிருந்தால் அதை விடுவதாலும் அதி கமாயிருந்தால் எண்ணெயைக் காய்ச்சுவதாலும் பால்முதலியவற் றிற்கு அடுப்பில் தீயில் வைப்பதாலும் சுத்தியென்று வ்டிக்கப்படு கிறது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஊபாதொடிவஞ்சுலிஸுவராஸரவவொயயா||

அதாதோத்ரவ்யஸுததிஸ்துபராசரவசோயதா

௨.

(இ - ள்.) கீழேசொன்ன பிராயச்சித்தங்கள் திரவ்ய சுத்தி யில்லாமல் பயன்படாதாகையால் முற்பட்ட பராசர வாக்யத்தின் படி திரவ்யசுத்தி சொல்லப்படுகிறது.

ஊராவாணாஹ்வா தூணாந்தக்ஷணாஹ்வரிஷ்யகெ|

தாரவாணம்துபாத்ராணம்தக்ஷணாச்சுத்திரிஷ்யதே

க.

(இ - ள்.) சுருக் சுருவம் முதலிய மரப்பாத்திரங்களுக்கு அதிக அசுத்தியுண்டானால் வாச்சிமுதலான ஆயுதத்தால் செதுக்கினால் சுத்தியுண்டாகும்.

ஹஸநாஸுத்யுதகாஸ்யுதா ப்ராஜாஜெ நஸுயுதி||

பஸ்மநாஸுத்யதேகாம்ஸ்யம்தாம்ரமாம்லேநஸுத்யதி

கற.

(இ - ள்.) வெண்கலப்பாத்திரங்கள் சாம்பலாலும் தாம்ரபாத் திரங்கள் பூளியாலும் சுத்தமாகும்.

ராஜஸாஸுத்யுதநாஸீ விகலாயாநமஹதி||

ராஜஸாஸுத்யதேநாஸீவிகலம்யாநகச்சதி

உ.

(இ - ள்.) வியபிசாரியான ஸ்திரீ அவ்வகையால் கர்ப்பம் தரி யாமலிருந்தால் மாஸருதுவினால் சுத்தையாகிறாள்.

நதீவெமெநஸுயெத வெவொயஜிநடிஸுதெ||

நதீவகேநஸுத்யேத வேபாயதிநத்ருஸ்யதே

உற.

(இ - ள்.) எந்தவிடத்தில் அசுத்தம் கண்ணில் புலப்படவில்லை யோ அந்தவிடத்தில் நதியானது வேகத்தால் சுத்தமாகிறது.

வாடீகுவ தடாகெஷுடிருஷிதெஷுகயுஹந|

உடிதெவெகஸுஹஸதஹ்வெநஸுடிதி||

வாடீகூபதடாகேஷுதூஷிதேஷுகதம்சந

உத்தருத்யவைகும்பஸுதம்பஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

ஈ.

(இ - ள்.) நடவாவி கிணறு தடாகம் இவைகள் தோஷத்தை யடைந்தால் நூறுகுடம் ஜலத்தை இறைப்பதாலும் பஞ்சகவ்யத் தை யதில் சேர்ப்பதாலும் சுத்தமாகின்றன.

சுவாமிநாதர் நவவஷ-பா துரோஹிணி.

உயர்வடிவ-பாஷைவெதநாசுதளய-பாஜஸூ||

அஷ்டவர்ஷாபவேத்கௌரீ நவவர்ஷா துரோஹிணி

தஸ்வரஷாபவேத்கந்யா அதஹர்வம்ரஜ்ஸ்வலா

சுரு.

(இ - ள்.) எட்டுவயதுள்ள பெண் கௌரியென்றும் ஒன்பது வயது பெண் ரோகினியென்றும் பத்துவயது பெண் கன்னிகை யென்றும் அதற்குமேல் ரஜஸ்வதியென்றும் பெயர்பெறுவள்.

புர வெ து ழ ற ழ ஸெவ ஷெ-ய ஃக ந ழ ாம் ந ப்ர ய ஹ தி!

ஜாவிஜாவி^{த வ}ரஜஸஸ்ய^தாவிஸாதிவிதரோநிஸழ||

ப்ராப்தேதுத்வாதஸௌவர்க்ஷய:கந்யா மநப்ரயச்சதி

மாஸிமாஸிசஜஸ்தஸ்யாஃபிபந்திபிதரோநிஸம்

62.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டாவது வயதுவந்தபின் யாதொருவன் கன்னிகையை விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானே அவனுடைய பிதுர்க்கள் மாதந்தோறும் அந்தப் பெண்ணினுடைய ரஜஸ்ஸைப் பானம்செய்கிறார்கள்.

ஜாதாமெவவி தாமெவெஜ்ஜுஷ் ஸாதாதெயெவவ!

தாய்ஸெநாகுயாந்திடிஷாகநாஹஜஸுயாடி||

மாதாசைவபிதாசைவஜேஷ்டப்ராதாததைவச

தரயஸ்தேநரகம்யாந்தித்ருஷ்ட்வாகந்யாம்ரஜஸ்வலாம்

கூ ௨.

(இ - ள்.) விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் பெண் நுதுவானால் அந்தப்பெண்ணின் மாதாவும் பிதாவும் தமயனும் நரகத்தையடைகிறார்கள்.

யஸாஸ்ஸஜிஹெதந்ராஸ்யாஹணோஜிஜொஹி தஃ

சுலம்ஹாஜெ ராஹுபாஜெ யஸுவீபொவ ரஷயீவதிஃ॥

யஸ்தாம்ஸமுத்வஹேத்கநாயம்ப்ராஹ்மணோமதமோஹிதஃ

அஸம்பாஷ்யேயாஹ்யபாந்தேயஸ்ஸவிப்ரோவ்ரூஷலீபதி:

673.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட ருதுவான பெண்ணை மதத்தால் மோகித்தபிராமணன் கலியாணம்செய்து கொண்டால் அவனிடத்தில் பேசவுங்கூடாது. அவனைப் பங்கிதியில்வைக்கவுங்கூடாது அவன் விருஷலீபதியென்று பெயர் பெறுவன்.

யங்கொரா தெகாபெருணவுஷனீஸவ நஹிஜ்!

வெள்ளையாழ்வார் சபாதிபதி அவர்கள் தலைமையில்

[illegible]

யக்ரோத்யேகராத்ரேணஸ்ருஷஸீஸைவநம்த்விஜ:
ஸைபகூபுக்ஜபந்ரித்யம்த்ரிபிர்வவைஷர்விஸுத்யதி

அ.௧.

(இ - ள்.) எவன ருதுவான பெண்ணை விவாகம்செய்து அவளு
டன் ஒருதினம் சேர்கிறானே அவன் தினம்தோறும் பிச்சையிட்
டுக்கொண்டு ஜபம்செய்து மூன்றுவருஷமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

கஸும்தெதயதர்ஸ-ருரெபுஷ்வாவம்வதிதம்ஸியபு|

ஸ-ருதிகாஹஸவம்மெவகயம்ஸாஹிவி-ய்யதெ||

ஜாதவெஷஸுவண-ஹவெஸாஜாம-ஹிவெகாசுப|

ஸுபாஹணாநாமதஸெவஸாநாக்யகாவிஸாயுதி||

அஸ்தம்கதேதயதாஸ-ருர்யே சண்டாலம்பதிதம்ஸ்த்ரியம்

ஸ-ருதிகாஞ்சசவம்ஸைவகதம்சுத்திர்விதீயதே

க.௧.

ஜாதவேதஸ்ஸுவர்ணம்சஸாமமார்ககம்விஸாக்யச

ப்ராஹ்மணாகதஸ்சைவஸ்நாநம்க்ருத்வாவிசுத்யதி

க.௨.

(இ - ள்.) சூர்யாஸ்தமனமான பின்பு சண்டாளனையும் பதிதனை
யும் பிரஸவித்த ஸ்திரியையும் சவத்தையும் தொட்டால் எப்படி
சுத்தியென்றால் அக்நியையும் சுவர்ணத்தையும் சந்திரன்வரும்
வழியையும்பார்த்து பிராமணர்களால் அனுக்ளை செய்ப்பட்டு
ஸ்நானம்செய்து சுத்தனாகிறான்.

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெநாநாஸுபாஹணீஸுபாஹணீந்தயா|

தாவதிஷேநிராஹாராதிருரெருணெவஸாயுதி||

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெநாநாஸுபாஹணீக்ஷத்ரியானயா|

கய-க்யஹம்ஹரெபுவ-காவாஹெகஜநஹரா||

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெநாநாஸுபாஹணீஸெஸுஜானயா|

வாஹீநஹரெபுவ-காவாஹெகஜநஹரா||

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெநாநாஸுபாஹணீஸ-ருஜானயா|

க்யுமெணஸாயுதெவ-ருவ-காஸ-ருஜாநெநாஸாயுதி||

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீப்ராஹ்மணீம்ததா

தாவத்திஷ்டேந்நிராஹாராத்ரிராத்ரேணைவசுத்யதி

க.௩.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீக்ஷத்ரியாந்ததா

அர்தக்ருசம்சரேத்பூர்வாபாதமேகமநந்தரா

க.௪.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீவைஸ்யஜாம்ததா

பாதஹீநம்சரேத்பூர்வாபாதமேகமநந்ததா

க.௫.

ஸ்பருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாந்நோந்யம்ப்ராஹ்மணீசுத்ரஜாம்ததா
க்ருச்ரேணஸுத்யதேதபூர்வாஸுத்ராதானேநஸுத்யதி கசு.உ.

(இ - ள்) ரஜஸ்வலையாயிருக்கிற பிராமணஸ்திரீ ரஜஸ்வலையான வேறு பிராமணஸ்திரீயைத் தொட்டால் மூன்றுநாளும் ஆகாரமில்லாம விருவருமிருக்கவேண்டும் அப்படியே பிராமணஸ்திரி கூத்திரியஸ்திரியைத்தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ அரைகிருகிரமும் கூத்திரியஸ்திரீ கால்கிருகிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ வைச்யஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ முக்கால்கிருகிரமும் வைச்யஸ்திரீ கால்கிருகிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ சூத்திரஸ்திரீயைத்தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ ஒருகிருகிரமும் சூத்திரஸ்திரீ தானமும் செய்யவேண்டும்.

ஸாதாரஜஸுத்யாதாதுதா யெஹநிஸுத்யதி
கூரூரூஜோநிவ்யுதளதாஹெவவிசுரூரூகூஹ||

ஸ்நாதாரஜஸ்வலாயாதுசதுர்தேதஹநிஸுத்யதி
சூர்யாத்ரஜோநிவ்ருத்தௌதுதைதவபித்ரயாதிகர்மச கடு.உ.

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையானஸ்திரீ நாலாவதுதினத்தில் ஸ்நானம்செய்ய வேண்டியது. அன்றையதினத்தில் ரஜஸ் இல்லாமலிருந்தால் தேவகாரியத்தையும் பிதர்காரியத்தையும் செய்யலாம்.
ரொமெணயடிஜஹீணாநஹஹிவ்யுதத||

நாஸுமிஸாததஸு நததூஹெகாலிகூஹத||

ரோகேணயத்ரஜஸ்திரீணாமந்வம்ஹிப்ரவர்ததே
நாஸுசிஸ்ஸாததஸுதேநததஸாத்வைகாலிகம்மதம் கசு.உ.

(இ - ள்.) எந்தஸ்திரீக்கு தினந்தோறும் ரோகத்தால் ரஜஸ் பெருகுகிறதோ அந்தஸ்திரீ அதில் அசுத்தையாகாள் அந்த ரஜஸ் அகலத்திலுண்டானது.

ஸாயாஹாராநதாவதூரூஜோயாவதவதத||

ரஜோநிவ்யுதளமூரூவ்யுஹகூஹிஹெவஹி||

ஸாத்வாசாராநதாவதஸ்யாத்ரஜோயாவத்ப்ரவர்ததே
ரஜோநிவ்ருத்தௌகம்யாஸ்திரீக்ஹெகர்மணிசைவஹி கள.உ.

(இ - ள்.) ஸ்திரீக்கு ரஜஸ் எவ்வளவுகாலம் பெருகுகிறதோ அவ்வளவுகாலம் தேவகாரியம் முதலானதற்கு உபயோகப்பட மாட்டாள், ரஜஸ் நீங்கினவுடன் பர்த்தாவைச் சேர்வதற்கும் கிருக காரியங்களுக்கு முபயோகப்படுவள்.

கடி.உ.

உரு.

ஸுராமாத்ரேணஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ஸுத்யதேதக்நயுப்லேகணை:

(இ - ள்.) எந்த வெண்கலபாத்திரம் கள்ளுடன் சேராமலிருக்கிறதோ அது சாம்பலால் சுத்தமாகும் கள்ளுடன்சேர்ந்த வெண்கலம் அக்நியில் காய்ச்சுவதாலும் பூச்சப்பூசுவதாலும் சுத்தமாகும்.

மவாவ்யா தாநிகாஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ |
ஸூயஸ்யாநிஸூகாநெஸூயஸ்யாநிவ ||

கவாக்ரதாநிகாம்ஸ்யாநிஸ்வகாகோபஹதாநிச
ஸூத்யந்திதசபிஸூகாளைஸ்ஸூத்ரோச்சிஷ்டாநியாநிச உரு.

(இ - ள்.) பசுமோந்ததும் நாய்காகங்களால் தள்ளப்பட்டதும் சூத்திரனால் எச்சில் செய்யப்பட்டதுமான வெண்கலம் பத்துதரம் அலம்புவதால் சுத்தமாகும்.

மூயஸ்யாநிஸூகாநெஸூயஸ்யாநிவ |
ஷணாஸாநிகாநெஸூயஸ்யாநிவ ||

கந்தேஷம்பாதஸௌசம்சக்ருத்வாவைகாம்ஸ்யபாஜநே
ஷண்மாஸாந்நிகாநிவத்பூமாவுத்தருத்யபுநாஹோத் உசு.

(இ - ள்.) வெண்கலபாத்திரத்தால் வாய் கொப்பளிப்பதும் கால்கழுவுவதும் செய்தால் அந்த பாத்திரத்தை ஆறுமாதம் பூமியில் புதைத்து சுத்திசெய்து பிறகு உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

சூயஸ்யாநிஸூகாநெஸூயஸ்யாநிவ |
சூயஸ்யாநிஸூகாநெஸூயஸ்யாநிவ ||

ஆயஸேஷ்வாயஸாநாம்சஸீஸ்யாக்நௌவிஸோதநம் உரு.

(இ - ள்.) இரும்புபாத்திரங்கள் அசுத்தமானால் அதை மற்றொரு இரும்பு ஆயுதத்தால் ராவுவதாலும் ஈயபாத்திரத்தையுருக்குவதாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

ஷணாஸாநிகாநெஸூயஸ்யாநிவ |
ஷணாஸாநிகாநெஸூயஸ்யாநிவ ||

ஷணாஸாநிகாநெஸூயஸ்யாநிவ |
ஷணாஸாநிகாநெஸூயஸ்யாநிவ ||

வாஷாநெஸூயஸ்யாநிவ |
வாஷாநெஸூயஸ்யாநிவ ||

தந்தமஸ்திததாஸ்ருங்கம்ரௌப்யஸௌவார்ணபாஜநம்

மணிபாத்ராணிஸங்கச்சேத்யேதாந்ப்ரகூடாஸ்யேஜ்ஜலே: உசு.

பாஷாநேதுபுநர்கஷ்ணாத்திரேஷாஹ்யதாஹ்ருதா உசு.

(இ - ள்.) யானையின் தந்தத்தினாலும் எலும்பினாலும் மாட்டின்கொம்பினாலும் வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் ரத்னத்தாலும் சங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் அசுத்தமானால்

ஜலத்தால் அலம்புவதாலும் வேறு கற்களில் தேய்க்கிறதாலும்
சுத்தியுண்டாகும்.

ஐயுண்யெடிஹநாஹுய்ய-நாநுஹெவஜாஜ-நாடிவி||

ம்ருந்மயேதஹநாச்சுத்திர்தாந்யம்வைவார்ஜநாதபி உஎ.

(இ - ள்.) மட்பாத்திரங் களுக்குத்தீட்டு நேரிட்டால் நெருப்
பிட்டுக்கொளுத்தவும், தானியத்துக்குத் தீட்டுநேரிட்டால் புரோ
கூணித்தும் சுத்திசெய்க.

வெணுவலுஹீராணாங்குளாகாவ-பாஸவாஸஸாடி|

ஒளண-நெநுதவடாநாஹுஹெவாஹுஹிஷிஷெ||

வேணுவல்கலசீராணாங்குளமகார்பாஸவாஸஸாம்

ஒளர்ணநேதரபடாநாஹுஹெவாஹுஹிஷிஷெ உஅ.

(இ - ள்.) மூங்கில் மூங்கிற்பாய் மூங்கில்விசிரி இவைகளுக்கும்,
மரவுரிவெண்பட்டு வஸ்திரம் பருத்திவஸ்திரம் இவைகளுக்கும்,
கம்பளம் பூர்ஜமரப்பட்டைகளுக்கும் புரோகூணத்தாலே சுத்தி
யுண்டாகும்.

ஐஹைவஸாஸாஹுஹிஷிஷெ-பாணாஹுஹிஷிஷெ||

தபுணகாஷிஷுஹிஷிஷெ-நாஹுஹிஷிஷெ||

மூஹைபஸ்கரஸாஹுஹிஷிஷெ-பாணாஹுஹிஷிஷெ||

தருணகாஷிஷுஹிஷிஷெ-நாஹுஹிஷிஷெ உக.

(இ - ள்.) முஞ்சிப்புல்லாசனம் முறம்சணலாற்செய்தகோணி
மாம்பழம் மான்தோல் புல் விறகு கயிறு இவைகளுக்குப் புரோ
கூணத்தாலே சுத்திவிண்டாம்.

தஹிஷிஷுஹிஷிஷெ-நாஹுஹிஷிஷெ||

சொஷியிஷிஷுஹிஷிஷெ-நாஹுஹிஷிஷெ||

தூலீகாத்யுபதாநாநிரக்தவஸ்தராதிகாநிச

ஸோஷியிஷிஷுஹிஷிஷெ-நாஹுஹிஷிஷெ உஊ.

(இ - ள்.) இலவம் பஞ்ச மெத்தை திண்டு ஆசனம் தலையணை
செஞ்சாயவஸ்திரம் இவைகளை உலர்த்தினாலும் புரோகூணஞ் செ
ய்தாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

ஐஹைவஸாஸாஹுஹிஷிஷெ-பாணாஹுஹிஷிஷெ||

தபுணகாஷிஷுஹிஷிஷெ-நாஹுஹிஷிஷெ||

மார்ஜாரமகூழிகாஷிஷுஹிஷிஷெ-நாஹுஹிஷிஷெ||

மேத்பாமேதயம்ஸ்ப்ருஹந்தேபிநோச்சிஷ்டம்மநுரப்ரவித் உக.

(இ - ள்.) பூனை ஈ பூச்சி யீட்டில் புழு இவை சுத்தம் அசுத்த
மான வஸ்த்துக்களை ஸ்பர்சிப்பவையாயினும் அவை அசுத்தமாகா
வென்று மது சொல்லியிருக்கிறார்.

ஐஹீஸுஷாமதஃதொய்யாஸூநொநாநஸுவிபுஷஃ

ஹுகொலிஷனயாஸௌஹநொநாஹிஷஃநாஸுலீக||

மஹீம்ஸ்பருஷ்டவாகதம்தோயம்யாஸ்சாந்யோந்யஸ்யவிப்ருஷஃ
புக்தோச்சிஷ்டம்ததாஸநேஹம்நோச்சிஷ்டம்மதுரப்ரவீத் நட.

(இ - ள்.) காலலம்பும்பேபாதும் ஆசனஞ் செய்யும்பேபாதும்பூமி
யினின்று தன்மேற்பட்ட ஜலமும், பேசும்பேபாது முகத்தினின்று
விழுந்தஜலமும் புசித்துக் கையலம்புகையில் விடாதிருக்கிற நெய்
எண்ணெய்களின் சிக்கும் எச்சிலல்லவென்று மனு சொல்லியிருக்
கிறார்.

தாஃஸபுருஷஃஹுகொலிஷனயாஸௌஹநொநாஹிஷஃநாஸுலீக||

ஐஹீஸுஷாமதஃதொய்யாஸூநொநாநஸுவிபுஷஃ

தாம்பூலேஷுபலேசைவபுக்தேதஸ்நேஹாதுலேபநே
மதுபர்கேசஸேஸாமேசநோச்சிஷ்டம்தர்மமதேவீது: நட.

(இ - ள்.) தாம்பூலம் கரும்பு பழம் இவற்றைப்புசித்த கையி
லுள்ள நெய்சகிக்கல், மதுபர்க்தம், ஸோமம், இவைகளுக்குநியாய
மாகத்தீட்டில்லை.

ரயோகஷஃதொய்யாநிநாவஃவ்யாஸூநொநாநஸுவிபுஷஃ

ஐஹீஸுஷாமதஃதொய்யாஸூநொநாநஸுவிபுஷஃ

ரத்யாகர்தமதேதாநாநிநாவஃபம்தாஸ்த்ருணாநிச
மரருதாரகேணஸூத்யம்திபக்வேஷ்டகசிதாரிச நட.

(இ - ள்.) தெருவினுள்ள சேற்றுஜலம் ஓடம் வழி புல் சுட்ட
செங்கல் கட்டடங்களான மரத்தடியிலுள்ள மேடை இவைகளுக்
குச் சண்டாளஸ்பரிசத்தாலுண்டான தோஷம் காற்றினாலும் சூரி
யனாலும் சுத்திசெய்யப்படும்.

ஐஹீஸுஷாமதஃதொய்யாஸூநொநாநஸுவிபுஷஃ

ஐஹீஸுஷாமதஃதொய்யாஸூநொநாநஸுவிபுஷஃ

அதுஷ்டாஸம், தகா, தாராவாதோ, த்நூ, தாஸ்சரேணவஃ
ஸ்திரியோவ்ருத்தாஸ்சபாலாச்சநதுஷ்யந்திகதாசந நட.

(இ - ள்.) கமண்டல முதலியஜல பாத்திரத்திலிருந்து வாயில்
ஒரேதாஸையாக விழும்ஜலமும், பலவிடங்களினின்று காற்றினால்

காலஸ்நானஞ் செய்யாவிடினும் மாதர்விருத்தர் பாலர்இவர்கள்
எக்காலமும் புனிதமானவர்களே.

ஹேஸஹம்மெவ்யவாஸெவாவ்யாயிஷுஹ்யஸநெஷுவி||
நக்ஷெஷெவஸுஷெஹாநிவஸாஜஜ-ஹஸஜாஹரெசு||

தேஸபங்கேப்ரவாஸேவாவ்யாதிஷுஹ்யஸநேஷ்வபி
ரக்ஷேதேவஸ்வதேஹாநிபஸ்சாந்தர்மம்ஸமாசரேத்

௩௬.

(இ - ள்.) வேற்றரசு துன்பம்வந்த விடத்தும், தேசாந்தரம்
போயிருக்கையிலும், வியாதி பீடாகாலத்திலும், யஜமானன்கட்
டனை முடிக்கையிலும், தன்னுடனுக்குச் சிரமமுண்டான காலத்தி
லும் ஒருவன்தன்னைப் புத்திரகளத்திராதிகளுடன் மேல்சொன்ன
ஸ்த்திவிஷயத்தைக் கவனியாமலே ரக்ஷித்து ஆபத்துவிலகினபின்
சாஸ்திரீயமான சுத்தியைச் செய்யக்கடவன்.

யெநகெநஹயஜெ-ஹஜ்ஜஹநாஜாரஹணெநவா||
உஜ்ஜரெஜீநஜாதாஹஸஜெ-ஹயஜ-ஹஜாஹரெசு||

யேநகேநசதர்மேணம்ருதுநாதாருணேநவா

உத்தரேத்திரமாத்மாநம்ஸமாதேதாமர்தமாசரேத்

௩௭.

(இ - ள்.) சுத்தியான பொருளாற் செய்ததருமம் மிருதுளன்
பர். வியாதிபீடையில் முலைப்பால்சூடித்தல் மாமிசம்புசித்தல் முத
வியதர்மம் குரூரம்என்பர். இவற்றி லேதேனுமொரு தர்மத்தால்
வியாதியால் மெலிந்துள்ளவன் தன்னைக்காத்து வியாதிநீங்கிச் சுக
மான பின் தர்மத்தைச்சரியாய்ச் செய்யக்கடவன்.

சூவதாஹெஸஜ-தீணெ-ஹளவாஹாரஹஹிஹெயெசு||

ஹஹிஹெஸஜ-ஹரெதஸாதெஸாயஜ-ஹஸஜாஹரெசு||

ஆபத்காலேஸமுத்திரீணெஸௌசாசாரம்துசிந்தயேத்

ஹத்திம்ஸமுத்ததோத்பஸ்சாத்ஸ்வஸ்தேதாதர்மம்ஸமாசரேத் ௩௮.

(இ - ள்.) ஆபத் காலமொழிந்து சுகப்பட்டபின் செளசாரத்
தையும் பிராயச்சித்த காண்டத்திற் சொன்னசுத்தியையுஞ் செய்
யக்கடவன். மேல்சொல்லிய இரண்டுதர்மத்தையும் நோய்முத
லிய துன்பங்கள் நீங்கியபிறகே செய்யக்கடவன்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.



பிராயச்சித்தகாண்டம்.

மவாம்ப்ய நயொகெஷு ஹவெந்யு திரகாஸ்தை :

ஸகாஸ்க்ய தவாவஸ்ய ப்ராபஸ்தி தங்க்யஹவெஸி ||

கவாம்பந்தநயோகத்தரேஷு பவேந்ம்ருதிரகாமத :

அகாமக்ருதபாபஸ்யப்ராபஸ்சித்தம்கதம்பவேத்

க.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியில் கயிற்றினால் இழுக்கப்பட்டு பசுக்களுக்கு மரணம் நேரிட்டால் இவனுக்குத்தெரியாமல் நேரிட்ட அந்த பாபத்திற்கு பிராயச்சித்தம் எதுவென்றால்:

வெடிவெடிஹவிடிஷாஹ யபிஷாஸாஸாவிஜாநதாஸு |

ஸயபிஷா தவிப்ராணாஹ ஸகஹாஸாநிவெடியெஸி ||

வேதவேதாங்ககவிதுஷாந்தர்ம்மஸாஸ்தர்ம்விஜாநதாஹ

ஸ்வதர்ம்ரதவிப்ராணாஹஸ்வகம்பாபம்நிவேதயேத்

உ.

(இ - ள்.) வேதம் அதின் அங்கங்கள் இவை தெரிந்தவர்களாயும் தர்ம்சாஸ்தர்ம் அறிந்தவர்களாயும் தங்கள் வர்ணாசர்ம் தர்ம்த்திலிருக்கிற பிராமணர்களிடத்தில் தன் பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

ஸாவித்ராஸாவிமாயத்ரா ஸ்யெயாவாஸ்யுதிகாஸ்யெயா : |

ஸஜாநாத்யுதிகதாரொஸ்யாஹணாநாஸ்யாரகா : ||

ஸாவித்ர்யாஸ்சாபிகாயத்ர்யாஸஸந்த்யோபாஸ்த்யக்நிகார்யயோ :

அஜ்ஞாநாதக்ருஷிகர்த்தாரோப்ராஹ்மணாஹமதாரகா :

ஈ.

(இ - ள்.) ஸவிதாவைச் சொல்லுகிறதான காயத்திரீ யென்கிற மந்திரத்தை யறியாமலும் சந்தியாவந்தனம் ஒளபாஸனம் முதலியவைகளைச் செய்யாமல் கேவலம் ஜீவனோபாயமாகப் பயிர் செய்கிறவர்கள் பேருக்குமாத்திரம் பிராமணர்கள், இவர்களிடத்தில் மேற்கூறியபடி தெரிவிக்கக்கூடாது.

ஸவ்யதாநாஸிஹத்ராணாஹ ஜாஸிஹத்ராஸஜீவிநாஸு |

ஸஹஸ்யஸஸ்யெஹதாநாஹ வாரிஷக்ஸநவிடியெத் |

அவ்வாறானமமந்தரானும்ஜாதிமாத்ரோபஜீவிநாம்
 ஸஹஸ்ரஸுஸமேதாநாம்பரிஷத்த்வம்நவித்யதே

(இ - ள்.) பிராஜாபத்யம் முதலிய விருதங்களைச் செய்யாதவர் களும் வேத மோதாதவர்களும் பிராமணனென்று சொல்லி ஜீவிக் கிறவர்கள் அனேகம் சும்பல் கூடினாலும் அது பரிஷத் ஆகாது.

யதும்கீதமொருவா மெவ்யாயகுததிரி:

ததாவஸதயாமுகூர ததிக நயிமவதி :

யத்வதந்திதமேமூடாமூர்காதர்மமதத்வித:

தத்பாபம்ஸததாபூத்வாதத்வக்த்ருகதிகச்சதி

G.

(இ - ள்.) அக்யானத்தால் மூடர்களும் தங்களைப் பண்டிதர்களாக நினைத்தவர்களும் இதற்கு இது பிராயச்சித்தமென்று தெரியாதவர்களும் எந்த பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கிறார்களோ, அந்த பிராயச்சித்தத்தால் பேரகவேண்டிய பாவம் அனேகவிதமாக மாறி அந்த பிராயச்சித்தம் சொன்னவர்களைச் சேருகிறது.

சுஜாக்ஷாயபுராஸு நாணி ப்ராயஸி துஷிதா திய: |

புறநாட்டினவெழுந்த கிவ்வொருவரிஷ்டுஜெக ||

அஜ்ஞாத்வாதர்மஸாஸ்த்ராணிப்ராயஸ்சித்தந்ததாதிய:

பிராயஸ்சித்தீபவேத்பூத:கில்பிஷம்பரிஷத்வரஜேத்

ऊ.

(இ - ன்.) தெரியாதவனாய் எவன் பிராயஸ்சித்தம் விதிக்கிறானோ அப்படி விதிப்புண்டவன் சுத்தனாவான்; விதித்த பரிஷத் அந்த பா வத்தையடையும்.

உகாநெரவாதுயொவாவி யம்ஸூஉயுவெடிவாரமா :

ஸயதீக்துதிவிஜெயொ நெதரொஸு-ஸஹஸுயு: ||

சத்வாரோவாத்ரயோவாபியம்ப்நூயுர்வேதபாரகர:

ஸ்தர்ம்மஇதிவிஜ்ஞேயோகெதனாஸ்துஸஹஸ்ரஸ:

எ.

(இ - ள்.) வேதங் தெரிந்தவர்கள் நாலு அல்லது மூன்றுபேர்கள் யாதொரு தர்மத்தைச் சொல்லுகிறார்களோ, அதுவே தர்மம் என்று அறியவேண்டும். மற்றபேர் ஆயிரம்பேர் சொன்னாலும் தர்மமல்ல.

புரணோமும்பொம்வெதா பெயர்கூவுவடிந்திவெ

தெவ்வாழை-அழகுதவாவம் ஸுடி உதம-ணவாழிநாடு ||

ப்ரமாணமார்கம்மார்க்கந்தோயேதர்மம்ப்ரவதந்திவை
தேஷாமுத்விஜதேபாபம்ஸத்பூதகுணவாதிநாம்

அ.

(இ - ள்.) தர்மசாஸ்திரங்களை யாலோசித்து எவர்கள் தர்மஞ்
சொல்லுகிறார்களோ, உண்மையான குணங்களைச் சொல்லுகிற அவ
ர்களைக்கண்டு பாபம் நடுங்குகிறது.

யடிஸுநிஸூதந்தொயம் ஶோஸுதாசுணஸுஷ்யதி |
வஸவஸரிஷ்டாபேஸா ஶாஸயெதஸுஷ்யதஸு ||

யதஸ்மநிஸ்திதம்தோயம்மாருதார்க்கேணஸுஷ்யதி
ஏவம்பரிஷ்டாதேஸாந்நாஸயேத்தஸ்யதுஷ்க்ருதம்

க.

(இ - ள்.) கல்விவிருக்கும் ஜலம் எவ்வண்ணமாகக் காற்றினு
லும் வெயிலினாலும் உலர்ந்துவிடுகிறதோ, அவ்வண்ணமாகவே பரி
ஷத்தானது தன் சொல்லினால் பாவியின் பாவத்தைப்போக்கும்.

நெவமஹதிகதாஸா நெவமஹதிவஷடபு |
ஶோஸுதாசுஷ்யிஸ்யெபாஸா தாவஸுஷ்யதிதொயவஸு ||

வைவகச்சதிகர்தாரம்வைவகச்சதிபர்ஷதம்

மாருதார்காக்ஷிஸம்யோகாத்பாபம்ஸ்யதிதோயவத்

க௦.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தபிறகு அந்த பாவம்
செய்தவனையும் சேருகிறதில்லை, பரிஷத்தையும் சேருகிறதில்லை. தா
னே ஜலம் காற்று நெருப்பு வெயிலிவைகளின் சம்பந்தத்தால் வற்று
கிறதுபோல் நசித்துவிடுகிறது.

ஶக்வாரோவா த்ரயோவாபிவேதவந்தோக்நிஹோத்ரிணஃ |
ஶ்ரஹணாநாஸஸ்யோயெ வரிஷஸூதாஸ்யபதெ ||

சத்வாரோவா த்ரயோவாபிவேதவந்தோக்நிஹோத்ரிணஃ
ப்ராஹ்மணாநாஸமர்த்தாயேபரிஷத்ஸாபிதீயதே

க௧.

ஶநாஹிதாஸுயெபாஸயெவ வெஷவெஷாஸவாரஸாஃ |

வஸுத்யெபாவாயபுஜாஃ வரிஷஸூதாஸுக்நிதா ||

அநாஹிதாக்கயோயேசவேதவேதாங்கபாஸகாஃ

பஞ்சத்ரயோவாதர்மஜஞாஃபரிஷத்ஸாப்ரகீர்திதா

க௨.

(இ - ள்.) வேதங்கள் தெரிந்தவர்களாயும் அக்னிஹோதரம் செ
ய்தவர்களுமான பிராமணர்கள் முன்னு அல்லது நாலுபேர் பிராம

ணர்களுக்குள் சமர்த்தர்களாக விருந்தால் அது பரிஷத் என்னப்படும். அக்னிஜேமாதாம் செய்யாதவர்களாக வேதம் அதின் அங்கங்களையும் அறிந்த பிராமணர்கள் தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களாக ஐந்து அல்லது மூன்றுபேரிருந்தால் அது பரிஷத் என்னப்படும்.

சி-நீநாரிதூவிஷ்ணோநாமிஜாநாமயஜ்ஞயாஜிநாபு ।

வெடிவூதெஷுஸூதாநா வெகொவிவரிஷஹ்வெதீ ॥

மூநீமாதம்வித்யாநாம்தவிஜாநாமயஜ்ஞயாஜிநாம்

வேதவ்ரதேஷுஸூதாநாமேகோபிபரிஷத்பவேத் கக.

வம்வவூவெபூபாபுரூதா வெஷாஹ்வஸம்வவெத்ய: ।

ஹ்வூதிவரிதூஷாபெ வரிஷஹ்வூதூபூகீகீபூதா ॥

பஞ்சபூர்வேமயாப்ரோக்தாஸ்தேஷாம்சாஸம்பவேதர்ய:

ஸ்வவ்ருத்திபரிதுஷ்டாயேபரிஷதஸாப்ரகீர்த்திதா கச.

(இ - ள்.) பிரம்மவித்தை யுணர்ந்து தியானம்செய்பவர்களாகவும் பாகசீலர்களாகவும் பிராஜாபதயம் முதலான விருதஸ்காதர்களாகவு மிருக்கிற பிராமணர்களுக்குள் ஒருத்தரிருந்தாலும் அது பரிஷத்தாகும். முதலில் ஐந்துபேர் நான் சொன்னது முக்யம். அப்படியில் லாவிட்டால் மூன்றுபேரிருக்கவேண்டும். தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் விருத்தியால் சந்தோஷப்படுமவர்களிருந்தால் அது பரிஷத்தாகும்.

ஊதஹ்யூபூதூயெவிபூர: கெவலம்நாஸ்யாரகா: ।

வரிஷஹ்வம்நதெஷுஷூ ஸஹவ்யமுணிதெஷுஷூ ॥

அதஹர்த்வம்துயேவிப்ரா:கேவலம்நாமதாரகா:

பரிஷத்த்வம்நதேஷ்வஸ்திஸஹஸ்ரகுணிதேஷ்வபி கரு.

(இ - ள்.) இப்படி யன்றிக்கே எந்த பிராமணர்கள் வேதமோதாமலும் தர்மமறியாமலும் கேவலம் பிராமணனென்கிற நாமத்தை மாத்திரம் தரித்திருக்கிறார்களோ, அவர்களில் அநேகம்பெயர்கூடினாலும் அது பரிஷத்தாகாது.

யயாகாஹ்வூபொஹவீ. யயாஹ்வூபொபூம: ।

பூஹணஸநய்யாந ஸயதெநாஸ்யாரகா: ।

யதாகாஷ்டமயோஹஸ்தியதாசர்மயோம்ருக:

ப்ராஹமணஸ்த்வநதீயாநஸ்த்ரயஸ்தேநாமதாரகா: கக.

(இ - ள்.) மரத்தால் செய்த யானை எப்படியோ, தோலினால் செய்த மான் எப்படியோ, அப்படியே அத்யயனம் செய்யாத பிராமணனும் இம்முன்றுபேரும் கேவலம் பேரைமாத்திரம் தரிப்பவர்கள்.

மு₈ரிஷாநயயாஸூ₈நி₈யயாகுவஸூ₈நிஜ₈யு₈ :
யயாஹ₈த₈நமௌ₈வ₈ சு₈தி₈வ்₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ண₈ஸூ₈யா₈ :

க்ராமஸ்தாநம்யதாஸூ₈ந்யம்யதாஹ₈ஸ்துநிர்ஜல₈:

யதாஹ₈தமநக்₈ரௌச₈அமந்த்ரப்₈ராஹ்மணஸ்ததா

கஎ.

(இ - ள்.) ஜனங்களில்லாத கிராமம்போலவும் ஜலமில்லாதகிணறு போலவும் ஹோமத்திற்குரித்தாகாத வக்னியில் செய்யப்பட்ட வா குசிபோலவும் வேதமோதாத பிராமணன் ஆகிறான்.

யயாஷ₈வெ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈ஷ₈ய₈யாமௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :
யயாஹ₈ஜ₈ஹ₈ஸூ₈ஷ₈ய₈யாமௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :

யதாஷ₈ண்டோபலஸ்த்ரீ₈ஷ₈யதா₈கௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :

யதாசாஜ்ஞோபலம்தாநம்ததாவிப்₈ரோந்ரு₈சோபல₈:

கஅ.

(இ - ள்.) நபும்ஸகன் ஸ்திரீகளிடத்தில் எப்படி பயன்படாதோ, களர்பூமியானது எப்படி பயனற்றதோ, தெரியாதவனிடத்தில் தானம் எப்படி பயன்படாதோ, அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயன்படான்.

வி₈த₈க₈ய₈யா₈ந₈கெ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈ஷ₈ய₈யாமௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :
ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈ஷ₈ய₈யாமௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :

சித்ரகர்மயதாநேகைரங்கைருந்மீ₈யதே₈ஸூ₈யா₈ :

ப்ராஹ்மண்யமபிநத்வத்திஸம்ஸ்காரைர்மந்த்ரபூர்வகை₈:

கக.

(இ - ள்.) அனேகமான வர்ணங்களால் மெதுவாக சித்திரமானது எப்படி யேற்படுகிறதோ, அப்படியே மந்திரங்களை முன்னிட்ட ஸம்ஸ்காரங்களால் பிராம்மண்ய முண்டாகிறது.

வ₈ய₈ஸி₈த₈வ்₈ஸூ₈ஷ₈ய₈யாமௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :
தெ₈வி₈ஜ₈ய₈யாமௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :

ப்ராயச்சித்தம்ப்ராயச்சித்தயெத்விஜாநாமதாரகா₈:

தேத்விஜா₈ய₈யாமௌ₈ஸூ₈ர₈ஹ₈ஸூ₈யா₈ :

உ௦.

(இ - ன்.) பேர்மாத்திராமுள்ள எந்த பிராமணர்கள் பிராயச்சித் தத்வாத விதிக்கிறார்களோ, அந்த பாவிதனான பிராமணர்கள் கும்ப லாக கரகத்தை யடைகிறார்கள்.

யெஹ்^௧ ஸ்விஜாவெஹ்வயஜ்^௨ ரா^௩ தாஸ்யெ^௪ |
 வெத்ரு^௧ யொக்ஷு^௨ தாஸ்ய^௩ வெத்ரு^௪ வெஹ்^௫ யா^௬ தாக்ஷி ||
 யேபடந்தித்விஜாவேதமபஞ்சயஜ்ஞரதாஸ்சயே
 த்ரைலோக்யம்தாரயந்த்யேகேபஞ்சேந்த்ரியரதாஅபி ௨.௧.

(இ - ன்.) எந்த பிராமணர்கள் வேதமோதுகிறார்களோ, எவர் கள் பஞ்சயக்யங்களைச் செய்கிறார்களோ. அந்த பிராமணர்கள் ஐந்து இத்திரியங்கள் சென்றவழி சென்றபோதிலும் மூன்று லோகத்தையு முத்தரிப்பிக்கிறார்கள்.

ஸவ்ய^௧ ணீ^௨ தஸ்யஸா^௩ நஷ^௪ தீ^௫ வெஹ்^௬ யிஸவ^௭ டு^௮ ஹக்ஷ^௯ க^{௧௦} |
 ஸவ^௧ வ^௨ வெஹ்^௩ விஜி^௪ யு^௫ ஸவ^௬ டு^௭ ஹக்ஷ^௮ ஹி^௯ வெஹ்^{௧௦} |
 ஸம்ப்ரணீ^௧ தஸ்யஸா^௨ நஷ^௩ தீ^௪ ப்தோ^௫ க்^௬ நி^௭ ஸ்^௮ ஸர்^௯ வ^{௧௦} பக்ஷ^{௧௧} க^{௧௨} |
 ஏவம்சவேதவித்விப்ர^௧ ஸ்^௨ ஸர்^௩ வ^௪ ப^௫ க்ஷ^௬ ஹி^௭ தை^௮ வ^௯ தம் ௨.௨.

(இ - ன்.) ஸம்சானங்களில் சவங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தி மூட் டப்பட்ட அக்னியானது எப்படி ஸர்வத்தை பக்ஷித்தபோதிலும் ஜவ் லித்துக்கொண்டு சுத்தனாகிறுனோ ; அப்படியே ஸர்வான்னத்தையு முட்கொண்டபோதிலும் வேதமறிந்த பிராமணன் தெய்வமாகிறான்.

க^௧ வெஹ்^௨ யா^௩ தி^௪ ஸவ^௫ டு^௬ ஹி^௭ யு^௮ க்ஷி^௯ யு^{௧௦} வெஹ்^{௧௧} யோ^{௧௨} டி^{௧௩} வெ^{௧௪} |
 த^௧ வெஹ்^௨ கி^௩ ஹி^௪ ஷ^௫ ஸவ^௬ டு^௭ யு^௮ க்ஷி^௯ வெஹ்^{௧௦} ஹி^{௧௧} ஜா^{௧௨} த^{௧௩} வெ^{௧௪} ||
 அ^௧ மே^௨ த்யா^௩ நி^௪ ச^௫ ஸர்^௬ வா^௭ ணி^௮ ப்ர^௯ க்ஷி^{௧௦} ப்ய^{௧௧} ந்^{௧௨} தே^{௧௩} ய^{௧௪} தோ^{௧௫} த^{௧௬} கே^{௧௭} |
 த^௧ தை^௨ வ^௩ கி^௪ ல்^௫ பி^௬ ஷ^௭ ம்^௮ ஸர்^௯ வ^{௧௦} ம்^{௧௧} ப்ர^{௧௨} க்ஷி^{௧௩} பே^{௧௪} ச்^{௧௫} ச^{௧௬} த்^{௧௭} வி^{௧௮} ஜோ^{௧௯} த்^{௧௧௦} த^{௧௧௧} மே ௨.௩.

(இ - ன்.) எல்லா அசுத்த வஸ்துக்களும் ஜலத்தில் பட்டபோதி லும் எப்படி ஜலத்துக்கு தோஷமில்லையோ, அப்படியே எல்லா பாவங்களைப் பிராமணன் சுமந்தாலும் தோஷமில்லை.

மா^௧ ய^௨ தீ^௩ ரா^௪ ஹி^௫ வெ^௬ தா^௭ வி^௮ யு^௯ ஸ்^{௧௦} டி^{௧௧} ரா^{௧௨} டி^{௧௩} யு^{௧௪} ஸ^{௧௫} ஹி^{௧௬} டி^{௧௭} வெ^{௧௮} க்ஷ^{௧௯} |
 மா^௧ ய^௨ தீ^௩ ஸ்^௪ ஹி^௫ த^௬ க்ஷ^௭ ஜா^௮ ஸ்^{௧௦} வ^{௧௧} ஹி^{௧௨} ஜெ^{௧௩} வெ^{௧௪} ஹி^{௧௫} ஜா^{௧௬} த^{௧௭} வெ^{௧௮} க்ஷ^{௧௯} ||
 கா^௧ ய^௨ தீ^௩ ரா^௪ ஹி^௫ தோ^௬ வி^௭ ப்ர^௮ ஸ்^{௧௦} ஸ^{௧௧} டி^{௧௨} ரா^{௧௩} த^{௧௪} ப்ய^{௧௫} ஸ^{௧௬} ஸி^{௧௭} ர்^{௧௮} ப^{௧௯} வே^{௧௧௦} த்^{௧௧௧} |
 கா^௧ ய^௨ தீ^௩ ரா^௪ ஹி^௫ ம^௬ த^௭ த்^௮ வ^௯ ஜ்ஞா^{௧௦} ஸ்^{௧௧} ஸ^{௧௨} ப்^{௧௩} பூ^{௧௪} ஜ^{௧௫} ய^{௧௬} ம்^{௧௭} தே^{௧௮} ஜ^{௧௯} ந^{௧௧௦} ர்^{௧௧௧} த்^{௧௧௨} வி^{௧௧௩} ஜா^{௧௧௪} ௨.௪.

2. 5

உ.கா.

உ.எ.

உய.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தம் விதிக்கிற புருஷன் அரசனுடைய அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும். பிராயச்சித்த மல்பமாயிருந்தால் தானே விதிக்கலாம்.

வ்ராஹணாஹாநதிசுரோஜாகதபுஃயஜீஹதி |
கௌவாவஸதபாஹலகூராஜாநயிமஹதி |

ப்ராஹ்மணம்ஸ்தாகதிகரம்பராஜாகர்தும்பதீச்சதி
தத்பாபம்ஸுதாபூத்வாராஜாநமதிகச்சதி

உக.

(இ - ள்.) அந்த பிராமணர்களை மீறி அரசன் செய்ய இச்சித் தானேயானால் அந்த பாவமானது அனேகம் பங்காக மாறி அரசனை யே படையும்.

புராயஸிதம்ஸுதாஹிபுஷ்வதாயதநாஸித: |
சுதபூஷுதத:கூகூஜ்வெசுவெவெஷிதர: ||

ப்ராயஸ்சித்தம் ஸதாதத்யாத் தேவதாய தகாக்ரத:

ஆத்மக்ருச்ரம் தத:க்ருத்வா ஜபேத்வை வேதமாதரம்.

உ௦.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தங்களை தேவாலயத்துக்கு எதிரில் விதிக்க வேண்டும். அப்படி பிராயச்சித்தம் விதித்தபிறகு தான் க்ருச்ரம் செய்துகொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸஸிவ்வவநங்கூகூதிஸுய்யுவிமாமஹந |
மவாஸ்யெய்வெஷிதாசுளபிவாமாஸூவ்யநுபுஜெத் |

ஸசிகம் வபகம்க்ருத்வா த்ரிஸந்த்ய மவகாஹநம்

கவாம் மத்யேவஸேத்ராத்ரௌ திவாகாஸ்சாப்யநுவ்ரஜேத்

உக.

(இ - ள்.) தெரியாமல் கோவதம்செய்தவன் குடுமிவைத்துக்கூள ரம்செய்துகொண்டு மூன்று சந்திகளிலும் ஸ்நானம்செய்துகொண்டு இரவில் மாடுகளின் நடுவினிருந்தும் பகலில் பசுக்களைப் பின் செல்வதையும் செய்யவேண்டும்.

உஷ்வஷுதிஸீதெவாரோஸுதெவாகிவாஹுஸ |
நகூஸீதாசுநஸூணம் மொஸகூகூதாஸகூதித: |

உஷ்ணவர்ஷதிஸீதேவாமாருதேவாதிவாப்ருஸம்

சுருவீதா த்மநஸ்த்ராணம்கொரக்ருத்வா துஸகூதித: |

உஉ.

(இ - ள்.) வெயின்னும் மழையிலும் குளிரினும் பெருங்காற்றிலும் மாட்டைக் காப்பாற்றாமல் தன்னைமாத்நீரம் காப்பாற்றக் கூடாது.

சூதநொயலிவாநெயுஷாம் மூஹெக்ஷெத்ருவெயவர |
ஹக்ஷயஜீநகயபெசு விஸகைவெவவதகஸ ||

ஆத்மநோயதிவாந்யேஷாம் க்ருஹேக்ஷத்ரேகலேதவா
பக்ஷயந்தீம்நகதயேத் பிபந்தம்சைவவத்ஸகம்

ந.ந.

(இ - ள்.) தன்னுடையதா யிருந்தாலும் பிறருடையதா யிருந்தாலும் வீட்டிலாவது நிலத்திலாவது மேய்கிற பசுவையாவது ஊட்டுகிற கன்றையாவது ஒருவரிடத்திலும் சொல்லக்கூடாது.

விஸகைஷுவிஸெத்ராயம் ஸம்விஸஜீஷுஸம்விஸெசு |
வதீதாம்பங்குமாமா ஸவபுபூநெஸுபுபூரெசு ||

பிபந்தீஷுபிபேத்தோயம் ஸம்விஸந்தீஷுஸம்விஸேத்
பதிதாம்பங்கலக்நாம்வா ஸர்வப்ராணேஸ்ஸமுத்தரேத்

ந.ச.

(இ - ள்.) பசுக்கள் நீர்குடித்தால் தானும் நீர்குடித்தும் அவை படுத்தால் தானும் படுத்தும் அவைகள் விழுந்தபோதிலும் சேற்றிலகப்பட்டாலும் தன் சக்தியுள்ள வளவும் எடுத்தும் விடவேண்டும்.

பூஹணாயெபுமவாயெபு வாயஸுபூராணாநுவரித்யெஜசு |
பூஹணாயெபுமவாயெபு மொவாமொபூபூஹணஸுபு ||

ப்ராஹ்மணாதேகவார்தேவா யஸ்துப்ராணாநுபரித்யஜேத்
முச்யதேப்ராஹ்மணத்யாயா கோப்தாகோர்ப்ராஹ்மணஸ்யச.

(இ - ள்.) பிராமணன் பொருட்டும் பசுவின் பொருட்டும் எவன் பிராணனை விடுகிறானோ அப்படி பசுவையும் பிராமணனையும் காப்பாற்றினவன் பிரம்மகத்தியில் நின்றும் நீங்குகிறான்.

மொவயஸுபூநுபுலெண பூஜாவத்யுவிநிதிபுஸெசு |
பூஜாவத்யுதகஃ க்ருஷுவிஹஜெஹத்யுவிபுயம் ||

கோவதஸ்யாநுபேண ப்ராஜாபத்யம்விநிந்திசேத்
ப்ராஜாபத்யம்,தகஃ க்ருச்ரம்விபஜேச்சசுதர்விதம்

ந.ச.

(இ - ள்.) கோவதத்திற்கு அனுகுணமாக பிராஜாபத்ய கிருச்சத்த விதிக்கவேண்டும். மேலே சொல்லப்போகிறபடி பிராஜாபத்ய நெசரத்தை நாலுவிதமாக பிரிக்கவேண்டும்.

வாகாஹவெகஹதாஸீவெவ காஹம்நகவொஜந: |
கயாவிதாஸீவெவ காஹவெகாஹம்நாரா-தாஸந: ||

திநயயவெவகஹதாஸீ திநம்நகவொஜந: |
திநயயயயாவீஸ்யாஸ திநம்நாரா-தாஸந: ||

திநம்நகவெகஹதாஸீ திநம்நகவொஜந: |
திநயயயயாவீஸ்யாஸ திநம்நாரா-தாஸந: ||

வதாரஹவெகஹதாஸீ வதாரஹம்நகவொஜந: |
வதாதிநயயாவீஸ்யா வதாரஹம்நாரா-தாஸந: ||

வகாஹமேகபக்தாஸீ சைகாஹம்நக்தபோஜந:
அயாசிதாஸீசைகாஹ மேகாஹம்மாருதாஸந:

௩௭.

திநத்வயம்சைகபக்தோ த்விதிநம்நக்தபோஜந:
திநத்வயமயாசீஸ்யா த்விதிநம்மாருதாஸந:

௩௮.

த்ரிதிநம்சைகபக்தாஸீ த்ரிதிநம்நக்தபோஜந:
திநத்ரயமயாசீஸ்யா த்ரிதிநம்மாருதாஸந:

௩௯.

சதுரஹம்த்வேகபக்தாஸீ சதுரஹம்நக்தபோஜந:
சதுர்திநமயாசீஸ்யாச் சதுரஹம்மாருதாஸந:

௪௦.

(இ - ள்.) ஒருநாள் பகலில் மாத்திரம் போஜனமும் ஒருநாள் ராத்திரியில் மாத்திரம் போஜனமும் ஒருநாள் கிடைத்ததைப் புசித் தும் ஒருநாள் உபவாஸமுமிருந்தால் இது ஒருவித பிராஜாபத்யம். இப்படியே இரண்டுதினம் பகலிலும் மறுபடி இரண்டுதினம் ராத்திரி யிலும் மற்ற இரண்டுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி இரண் டுதினம் உபவாஸமிருந்தா விது இரண்டாவது பிராஜாபத்யம். இப்ப டியே மூன்றுதினம் பகலிலும் மற்ற மூன்றுதினம் இரவிலும் மறு படி மூன்றுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி மூன்றுதினமுப வாஸமிருந்தாவிது மூன்றாவது பிராஜாபத்யம். இப்படியே நாலுதி னம் பகலிலும் மற்ற நாலுதினம் இரவிலும் மறுபடி நாலுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி நாலுதினமுபவாஸமிருந்தா விது நாலாவது பிராஜாபத்யம்.

வ்யாயஸீவெதவாஸீவென-காராஸ்யாஹணவொஜந:
விவ்யாணாராஹிணா ஹிணாஸவவித்ராணிஜவெகிவித: ||

ப்ராயச்சித்தேஸமாசீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
விப்ராணம்தக்ஷீணம் தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜ:

சக.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தமோ கூறியபடி முடிந்த பிறகு பிராமண
ர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைத்து தக்ஷிணையும்கொடுத்து பரிசுத்
தமான் மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதூ மொவ்யஸூ-வெஜ்யஸஸம்ஸய: || கக
ப்ராஹ்மணாஹ்மணபோஜயித்வாது கோக்ஸஸ்ஸ-த்யேந்நஸம்ஸய: சக.

(இ - ள்.) பசுவைக்கொன்றவன் பிராமணபோஜனம் செய்துவை
த்த பிறகு சந்தேகமில்லாமல் சுத்தியடைகிறான்.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.



மவாஸ்யக்ஷணாயூய நஹ்வெஜ்யெயஸ்யயொ: |
தயஸ-தூ நதவிஜ்யாசு காசிகாரக்யதந்தயா ||

கவாம்ஸம்ரக்ஷணூர்தாய நதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ:
தத்வதந்துநதம்வித்யா த்காமகாரக்ருதம்ததா

க.

(இ - ள்.) பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தடுப்பதும் கட்டுவ
தும் செய்வதால் அது இறந்தால் அது கோவதமாகமாட்டாது.
மேற்சொல்லிய தடுத்தலும் கட்டுதலும் புத்தியூர்வமாகச் செய்வப்
பட்டதாகிலும் வதமாகாது.

ஹ்நாஹ்வெஜ்யெயநஹ்வெஜ்யெயஸ்யயொ: |
ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதூ மொவ்யஸூ-வெஜ்யஸஸம்ஸய: ||

தண்டாநூர்தவம்யதந்யேந ப்ரஹாராத்யதிபாதயேத்
ப்ராயச்சித்தம்யதாப்ரோக்தம் த்விசுணம்கோவதேசரேத்

உ.

(இ - ள்.) மேல்சொல்லப்போகிற தண்டப்பிரமாணத்திற்கு மே
ற்பட்ட கழியால் பசுவை யடித்துக்கொன்றால் மேலே கோவதத்தி
ற்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்திற்கு இரண்டுபங்கு செய்யவே
ண்டும்.

ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதூ மொவ்யஸூ-வெஜ்யஸஸம்ஸய: ||

ரோதபந்தந்யேரக்த்ராணி பாதஸ்சேதிசநூர்விதம்

உ.உ.

(இ - ள்.) ரோதம் (தடுத்தல்) பந்தனம் (கட்டுதல்) யோக்த்ரம் (கட்டுத்தாம்பு) பாதம் (அடித்தல்) இந்த நான்கு விதமும் கோவதத் திற்குக் காரணமாகும்.

ஊகவாடிஹரொசுரொயெஹவாடிஸ்யஹநவரொசு |
யொகெஷ்டுவாடிஹநவரொசுஹவாடிஹநவரொசு ||

ஏகபாதம்சரோத்ரோதே த்வௌபாதௌபந்தசேசரோத்
யோக்த்ரோஷுபாதஹீநம் ஸ்யாச்சரோத்ஸர்வம்நிபாதநே ஈ. ௨.

(இ - ள்.) ரோதம் என்ற நிமித்தத்தால் கோவதம் நேர்ந்தால் மேற்சொன்ன கோவதபிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கும் பந்தனத்தால் நேர்ந்தால் அரைபங்கும் யோக்த்ரத்தால் நேர்ந்தால் முக்கால்பங் கும் பாதத்தால் நேர்ந்தால் முழுப்பங்கும் செய்யவேண்டும்.

மொஷ்வாவியுஹவாவியுஹவாடிஹநவரொசு ||

நஜீஹயஸுஹவாடிஹநவரொசுஹநஜீஹவாடிஹநவரொசு ||
ஹநவரொசுஹநவரொசுஹநவரொசுஹநவரொசு ||

கோஷ்டேவாடிஹநவரொசு துர்கேஷ்வப்யஸமஸ்தலே
நஜீஹவதஸமுத்ரோஷு த்வந்யேஷுசநஜீமுதே
தக்ததேஸேம்ருதாகாவ ஸ்தம்பநாத்ரோதஉசயதே ஈ. ௩.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியிலாவது வீட்டிலாவது போகக்கூடாதவி டத்திலாவது மேடுபள்ளமான விடத்திலாவது ஆற்றிலாவது சமுத் திரத்திலாவது வேறு கிணறு முதலியதிலாவது நதியின் சங்கமத்தி யிலாவது கொளுத்தின சாமபலிலாவது பசுக்கள் தடுக்கப்பட்டிறந் தால் அது ரோதமென்னப்படும்.

யொக்துஹரொசுஹநவரொசுஹநவரொசுஹநவரொசு ||
யொக்துஹரொசுஹநவரொசுஹநவரொசுஹநவரொசு ||
தவெஷ்வஸ்யநவரொசுஹநவரொசுஹநவரொசு ||

யோக்த்ராதாம்கதோ ராஸ்சகண்டாபரணபூஷணை
க்ருஹேவாடிஹநவரொசுஹநவரொசுஹநவரொசு ||
ததேவபந்தநம்வித்யா த்காமாகாமக்ருதம்யதி ஈ. ௪.

(இ - ள்.) பூட்டாங்கயிறு தாமணிக்கயிறு கழுத்துக்காபரணமான மணி முதலிய பூஷணங்கள் இவைகளால் வீட்டிலாவது காட்டிலா

வது கட்டினபடி மாடு இறந்தால் அது தெரிந்து செய்தாலும் தெரி
யாமற் செய்தாலும் பந்தனமெனப்படும்.

ஹவெவாஸகபெவங்குளவ்யவெஷ்வாவீயிதொநநெரெ: |
மொவதிபீத்யூபாபெவாதிபொகாசுவதிதய: ||

ஹலேவாஸகபெவங் க்தௌப்ருஷ்டேவாபீடிதோநநர:
கோபதீர்மருத்யுமாப்கோதி யோக்த்ராத்பவதிதத்வத: எ.உ.

(இ - ள்.) ஏரிலாவது வண்டியிலாவது புணையிலாவது தார்கோ
லால் பின்பக்கத்தில் குத்துவதாலாவது மனிதர்களால் மாடு இறந்தா
லிது யோக்த்ரத்தால் நேரிட்ட கோவதமெனப்படும்.

பீத:பூபீதஉநத்யுதநெநாவாவ்யவெதந: ||

காரிகாசுதகெராயொடிவெண்ணஹந்யாடியொவவெய:
பூஹுதாவாபீதாவாவிதபெதாவிநிவாதந ||

மத்த:ப்ரமத்த உந்மத்த ஸ்சேதநோவாப்யசேதந: அ.
காமாகாம க்ருதக்ரோதோ தண்டைர்ஹ ந்யாததோபலே:
ப்ரஹ்ருதாவாமருதா வாபிதத்தேதுர்விநிபாதநே க.

(இ - ள்.) பணச்செருக்கால் மதித்தவனும் கள்குடித்தல் முதலி
யவைகளால் மதித்தவனும் வியாதி முதலியதுகளால் பயித்தியம்பிடி
த்தவனும் தெரிந்தவனாயிருந்தாலும் தெரியாதவனாயிருந்தாலும்
கொல்லவேணுமென்கிற எண்ணத்தோடாவது அல்லது அபுத்தி பூ
ர்வமாயாவது உண்டான கோபத்தால் தடிகளாலாவது கற்களாலா
வது அடித்தாலும் அல்லது கொன்றாலும் அது பாதமென்கிறதா
லுண்டான வதமாகும்.

சுமஹுஷாசுஸூலயஸுஸாஹுஸாசுபூரணக: |

சூடிஸுஸவவாஸஸாடிணஜத்யுலியதெ ||

அங்குஷ்டமாத்ர ஸ்தூலஸ்து பாஹுமாத்ரப்ரமாணக:

ஆர்த்ரஸ்து ஸபலாசஸ்ச தண்டஇத்ய பிதீயதே க.

(இ - ள்.) கட்டைவிரல் பெருமனுள்ளதாய் கைநீளமுள்ளதாய்
பச்சையாயும் இலைகளோடு கூடினதாய் மிருக்கிற கழிக்கு தண்ட
மென்று பெயர்.

பீதயிபூதவதிதொவாவிடிணநாலிஹதஸ்யுத: |

உசுரிதஸுயபாறயெசுவாஸவாடிஸவவா ||

முலாவாயபிமுலாயா சுதொய்வாவிவிஸெடிதி ;
வலிஸ்வாயபுவஸ்யஷ்டெஸுஸுபாயபிதம்நவிடிதெ ||

மூர்ச்சிபதிதோவாபி தண்டேநாபி ஹதஸ்யது
உத்திதஸ்து யதாகச்சே த்பஞ்சஸப்ததஸைவதா

கக.

க்ராஸம்வாயதி க்ருஹ்ணீயாத் தோயம்வாபி பிதேத்யதி
பூர்வம்வ்யாத்யுப ஸ்ருஷ்டச்சேத்ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே

கஉ.

(இ - ள்.) மூர்ச்சித்துக்கிடந்தாலும் விழுந்துபோனாலும் தண்ட
த்திவைடிபட்டபசு பிறகு எழுந்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது
பத்து அடிபோனாலும் புத்தின்றாலும் தண்ணிகுடித்தாலும் முன்
னிட்டவியாதியா விப்படி நேரந்தாலும் அந்தவதத்திற்கு பிராயச்சித்
தமில்லை.

விணஸ்வாபாடிபெகந்தாஸவாடிஸமஹஸ்யுஸிதெ |
வாபெநாநவ்யுதஹிஷ்டஹகூரமஹஸ்யுஸிதெநய ||

பிண்டஸ்தேபாதமேகந்து த்வௌபாதௌ கர்மஸம்மிதே
பாதேநம்வாதமுத்திஷ்டம் ஹத்வாகர்ப்மசேதநம்

கங.

(இ - ள்.) வீர்யம் இளகியிராமல் உண்டைகட்டின கர்ப்பம்தரித்த
பசுவையடித்தால் கால்கிருச்ரமும் அந்த உண்டைகெட்டியான கர்ப்
பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் அரைகிருச்ரமும் கைகால்முளை
த்து உயிரில்லாத கர்ப்பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் முக்கால்
கிருச்ரமும் செய்யவேண்டும்.

வாபெஹரொஸிவவநாஸிவாபெஸுஸுபாயபிதம்நவிடிதெ |
த்ரிவாபெகந்தாஸிவாபெஸுஸிவந்தாஸிவாபெகந்தா ||

பாதேங்கரோமவபநம் த்விபாதேஸம் ஸ்ருணேபிச
த்ரிபாதேதுஸிகாவர்ஜம் ஸஸிகம்துநிபாதநே

கச.

(இ - ள்.) பாதகிருச்ரத்தில் சரீரத்தில் கௌரமும் அரைகிருச்
ரத்தில் மீசையுடன் கூடவும் முக்கால் கிருச்ரத்தில் குடுமிமிகுதியாக
சர்வாங்கமும் பாதம் நேரந்தால் சிகையுடனும் கௌரம் செய்து
கொள்ளவேண்டும்.

வாபெவஸ்யுபாயபிதம்நவிடிதெ த்விவாபெகந்தாஸிவாபெகந்தா ||

த்ரிவாபெகந்தாஸிவாபெகந்தாஸிவாபெகந்தாஸிவாபெகந்தா ||

பாதேவஸ்த்ரயுகம்சைவ த்விபாதேகாம்ஸ்யபாதநம்

த்ரிபாதேகோவ்ருஷம்தத்யாச் சதுர்தேகோத்வயம்ஸம்ருதம் கரு.

(இ - ள்.) பாதகிருச்சரத்தில் இரண்டு துணிகளின்தானமும் அரை கிருச்சரத்தில் வேண்கல பாத்ரதானமும் முக்கால் கிருச்சரத்தில் ஒரு காளைமாட்டின் தானமும் பாதத்தில் இரண்டு கோதானமும் செய்ய வேண்டும்.

நிஷ்நஸவ-புமர-குஷ-புஷ்ய-தவாஸவெதந: |

ஸ-மபு-த்ய-மஸ-வ-உண-பா-பி-ம-ண-மொ-வ-த-ம-வ-ர-க: |

நிஷ்பந்நஸர்வகாத்ரஸ்து த்ருஸ்யதேவாஸசேதந:

அங்கப்ரத்யங்கஸம்பூர்ணோ த்ஸிகுணம்கோவ்ரதம்சரேத் கக.

(இ - ள்) இணையானபசுவின்கர்ப்பம் அவயவங்களெல்லாமுண்டா ய் உயிருமுண்டாய் ஒன்றும் குறையாமலிருந்தால் அந்தபசவுக்கு வதம் நேர்ந்தால் கோவதத்திற்கு இரண்டுபங்கு பிராயச்சித்தம் செய் யவேண்டும்.

வாஷாணநாபிதண்டேந காவோயேநாபிகாதிதா: |

ஸ்ய-ம-ஹ-மொ-வ-ர-க-வா-பி-ம-ண-மொ-வ-த-ம-வ-ர-க: ||

தி-வா-பி-ம-ண-மொ-வ-ர-க-வா-பி-ம-ண-மொ-வ-த-ம-வ-ர-க: |

பாஷாணநாபிதண்டேந காவோயேநாபிகாதிதா:

ஸ்ருங்கபங்கேசரேத்பாதம் த்வௌபாதாவஸ்திபஞ்ஜநே கள.

த்ரிபாதம்சைககர்ணேது சரேத்ஸர்வம்கிபாதநே கள.

(இ - ள்.) கற்களாலாவது தண்டத்தாலாவது பசுக்களை யடித்து அதனால் பசுவின்கொம்பு முறிந்தால் கால் கிருச்சிரமும் எலும்பு ஒடிந்தால் அரைகிருச்சிரமும் காதொன்றறுந்தால் முக்கால் கிருச்சிர மும் பாதம் நேர்ந்தால் பூர்ணகிருச்சிரமும் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ய-ம-ஹ-மொ-வ-ர-க-வா-பி-ம-ண-மொ-வ-த-ம-வ-ர-க: |

யதிஜீவதிஷ்ணாஸாநுபூராயஸூரி-த-ந-வி-தி-த: |

ஸ்ருங்கபங்கேஸ்திபங்கேச கடிபங்கேததைவச

யதிஜீவதிஷண்மாஸாந் ப்ராயச்சித்தம் நவித்யதே கஅற.

(இ - ள்.) கொம்பொடிந்தும் எலும்பொடிந்தும் இடுப்பொடிந்தும் ஆறுமாத மந்தபசு ஜீவித்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

வ-ண-ம-ஹ-மொ-வ-ர-க-வா-பி-ம-ண-மொ-வ-த-ம-வ-ர-க: |

யவஸஸௌ-வ-ஹ-த-ப-வ-ர-க-வா-பி-ம-ண-மொ-வ-த-ம-வ-ர-க: |

வ்ரணபங்கேதுகர்தவ்யம் ஸ்நேஹாப்யங்கஸ்துபாணிநா
யவஸஸ்சோபஹர்தவ்யோ யாவதத்ருடபலோபவேத்

ககஹ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பசு தேறுகிற வரையில் அதின்விருணத்
தில் தான் எண்ணையிடவேண்டும் அப்பசுவுக்கு தேறுகிற வரையில்
புல்முதலியவற்றையும் போடவேண்டும்.

யாவஸஸ்வாபணபுஸவபூமஸாவஸஸ்வொஷயெநூர: |

மொராவஸ்யாஹணஸ்யாமெநஸூக்யாவஸஜபுஸக ||

யாவதஸம்பூர்ணஸர்வாங் கஸ்தாவதஸம் போஷயேந்தர:

கோரூபம்ப்ராஹ்மணஸ்யாக்ரே நமஸ்க்ருத்வாவிஸர்ஜயேத் ௨௦ஹ.

(இ - ள்.) அந்தப்பசுவின் அங்கங்கள் முன்போலக் கட்டுகிறவ
ரையில் அந்தப்பசுவைக் காப்பாற்றவேண்டும் பிறகு பிராமணனுக்
கெதிரில் அந்தப்பசுவின் ரூபத்தைச் சேவித்துவிடக்கடவன்.

யடிஸ்வாபணபுஸவபூமொமாதீநஷெஹாவவெதுரா |

மொவாதகஸ்யுதஸ்யாயபூமயஸிதூவிநிதிபுஸக ||

யத்யஸம்பூர்ணஸர்வாங் கோதிநதேஹோபவேத்ததா

கோகாதகஸ்யதஸ்யார்தம் ப்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத் ௨௧ஹ.

(இ - ள்.) அப்படி ஒடிந்தபோதிலும் அடித்தடிண் னுறாமலும்
அதின்தேகமு மிளைத்துமிருந்தால் கோவதம்செய்தவனுக்கு விதி
த்த பிராயச்சித்தத்தில் அப்படி யடித்தவனுக்கு விதிககவேண்டும்.

ஸந்யுதூக நஷுரஸ்யாவாஹநெரொவநதயா |

நாதுளஸ்வொவநாயபூமநஷுஷெரொயஸ்யயெயா: ||

அந்யத்ராங் கநலக்ஷமாப்யாம் வாஹநேமோசநேததா

ராத்ரௌஸம்கோபநார்தம்துநதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ: ௨௨ஹ.

(இ - ள்.) சிலகிரியைகளில் சூடுபோட்டும் சில அடையாளங்கள்
செய்து மிருக்கிற கோக்கள் தவிர மற்ற மாடுகளின்பேரில் முட்டை
ஏற்றுப்போது இரணமுண்டானாலும் ராத்திரியில் ரக்ஷிப்பதற்காக
தடுப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லை.

ஸதிவாஹதிதாவஹநாஸிகாவெஷெநதயா |

நதீவவபுதஸ்வாரொப்யாயஸிதூவிநிதிபுஸக ||

அதிவாஹேதிதாவஹச நாஸிகாச்சேதநேததா

நதீபர்வதஸஞ்சாநே ய்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத் ௨௩ஹ.

(இ - ள்.) அதிகசுமையை பேற்றுகிறது சூடுபோடுகிறதைக் காரணமின்றியில் செய்வது முக்குக்குத்துவது ஆறு மலையிவைகளில் ஒட்டிவிப்பது இவைகளைச் செய்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

சுதிடாஹைவரௌ தாடிஹைவாடிவாஹை நவரௌ ||

நாவிக்ஷுவாடி ஹீ நஃ துஹை தவஃ நிவா தநை ||

அதிதாஹைசரேத்பாதம் த்வௌபாதௌவாஹைநைசரேத்
நாவிக்யேபாதஹீநம்து சரேத்ஸர்வம் நிபாதநை

உசு,உ.

(இ - ள்.) சூடுபோடுவதைக் காரணமின்றியில் செய்தவனுக்கு கோவத பிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கும் அதிபாரம் ஏற்றினவனுக்கு அரைப்பங்கும் முக்குக்குத்தினவனுக்கு முக்கால்பங்கும் கொன்றவனுக்குப் பூர்ணபிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

காஷ்டலோஷ்டகபாஷாணைஸ் ஸஸ்த்ரேணைவோத்ததாபலாத்

வ்யாபாதயதியோகாந்து தஸ்யஸுத்திம் விநிர்திசேத் ||

உரௌ தாஃ தவ நஃ காஹைவ்ராஜாவத்யுஃ துஹைவ்ரௌ ||

தவ்யுஃ துவாஷாணைஸ்ஸுவாதெதிக்யுஃ ||

காஷ்டலோஷ்டகபாஷாணைஸ் ஸஸ்த்ரேணைவோத்ததாபலாத்
வ்யாபாதயதியோகாந்து தஸ்யஸுத்திம் விநிர்திசேத்

உரு,உ.

சரேத்ஸாந்தபநம்காஷ்டே ப்ராஜாபத்யம் துலோஷ்டகே

தப்தக்ருச்ரம்துபாஷாணைஸ்ஸ்த்ர பாதேதி க்ருச்ரகம்

உசு,உ.

(இ - ள்.) கட்டை, மண்ணுங்கட்டி, கல், அல்லது கத்தி, இவைகளால் கோவை எவன் கொல்லுகிறானோ அவனுக்கு பிராயச்சித்தம் - கட்டையாற்கொன்றவனுக்கு சாந்தபனமும் மண்கட்டியால்கொன்றவனுக்குப் பிராஜாபத்யமும் கற்களால்கொன்றவனுக்கு தப்தகிருச்ரமும் கத்தியால்கொன்றவனுக்கு அதிகிருச்ரமும் விதிக்கவேண்டும்.

வஃஸாஃ தவ நஃ மாவஃ ப்ராஜாவதெத்யுதயாத்யுயஃ ||

தவ்யுஃ தவ்யுஷ்டாவதிக்யுஃ துயொடிஸ ||

பஞ்சஸாந்த பநேகாவஃ ப்ராஜாபத்யே ததாத்யுயஃ

தப்தக்ருச்ரோ பவந்த்யஷ்டா வதிக்ருச்ரேத்ரயோதஸ

உஎ,உ.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன சாந்தபனவிருதத்தில் ஐந்து கோதான மும்பிராஜாபத்யத்தில் மூன்றுகோதானமும் தப்தகிருச்சரத்தில் எட்டு கோதானமும் அதிகிருச்சரத்தில் பதின்மூன்று கோதானமும் செய்ய வேண்டும்.

புராவணெபுரணஹுதாஹிதாதிருவகழ் ।

தவ்யாநாநாபவஹிதாதிருவகழ் ।

ப்ரமாபணே ப்ராணப்ருதாம் தத்யாத் தத் ப்ரதிருபகம்

தத்யாநாநாபம் மூல்யம்வா தத்யாதித்ய ப்ரவீந்மநு:

உஅஹ.

(இ - ள்.) பிராணிகளைக்கொன்றால் கொன்றபிராணிக்கு சமான ரூபமுள்ள பிராணியையாவது அதற்கு சரியான கிரயத்தையாவது தானம்செய்யவேண்டுமென்று மனுசொன்னார்.

உஹநாதாதிருவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் ।

உத்யாநாநாபவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் ।

தத்யாநாநாபவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் த்ரித:

உக்தம்பராஸரணைவ ஹ்யேகபாதம்யதாவிதி

உகஹ.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியில் கட்டப்பட்டபடி தீயினால் மாடு இறந் தால் அந்த மாட்டைக் கட்டினவன் பராசரரால் செல்லப்பட்ட பிராஜாபத்யத்தில் கால்பங்கு செய்யக்கடவன்.

ரொயநாநாபவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் ।

உஹநாதாதிருவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் ।

ரோதநம்பந்தனம்சைவ பார:ப்ரஹ்மணம்ததா

நார்க்கப்ரேரணயோக்தர்ம்ச நிமித்தநிவதஸ்யஷட்

கஹ.

(இ - ள்.) தடுத்தல், கட்டுதல், சுமை, அடித்தல், செல்லக்கூடாத விடத்தில் செல்லவைத்தல் புணைகட்டுதல் இந்த ஆறும் கோவதத் திற்குக் காரணங்களாகும்.

ஸ்யவாஸஸுஹுதாதிருவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் ।

உஹநாதாதிருவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் ।

பந்தபாஸஸுஹுதாதிருவகழ் தத்யாநாநாபவகழ் ।

பவநேதத்பாபிஸ்பாத ப்ராயஸ்சித்திர்தமாஹதி

ககஹ.

ப்ரோயன்கூபவாபிஷு வ்ருஷ்ச்சேதேஷுபாதயந்
கவாஸுநேஷு விக்ரீணம் ததாப்ராப்நோதி கோர்வதம்

கருதி.

(இ - ள்.) கிணறு நடவாபி இவைகளில் மாட்டையோட்டினாலும்
மாம்வெட்டுகிறவிடத்தி லோட்டினாலும் மாடுதின்கிறவர்களுக்கு
வித்தாலும் கோவதத்தையடைகிறான்.

சூராயிதஸுய:கபூரிஸிவினவக்ஷாயஜாவவெச |
ஸூவணம்ஹுடிபம்வினம்மொவாகவிவஸங்கடு ||

ஆராதிதஸ்துய:கச்சித் பிந்வக்ஷாயதாபவேத்
ஸ்ரவணம்ஹ்ருதபம்பிந்நம் மக்நோவாகூபஸங்கடே

கசு.உ.

கூவாடிசுக்ருபெணெநவஹ்ருவாநீவவாடியொ: |
ஸவ்வரீயதெதத்ருதீநுவாடிஸுஸரோஹரெசு ||

கூபாதுத்க்ரமணைவை பக்நோவாக்ரீவபாதயோ:
ஸவ்வம்ரீயதேதத்ர த்ரீந்பாதாம்ஸ்துஸமாசரேத்.

கௌ.உ.

(இ - ள்.) விருஷபோத் ஸர்ஜனம்முதலான கிரியைகளில் விட்டுத்
துறத்தப்பட்ட எருதானது மார்பினந்தாலும் காதறந்தாலும் வயிறு
கிழிந்தாலும் பாழுங்கிணற்றில் மூழ்கினாலும் கிணற்றிலிருந்து கிளம்
புங்காலத்தில் கால்கழுத்து முறிந்தாலும் மேல்கூறிய விருஷபமிறந்
தால் முக்கால் கிருச்ரம் பிராயச்சித்தம் விருஷபத்தைவிட்டவன்
செய்யவேண்டியது.

கூவவாநெததடாஸ்யெநதீஸ்யெவ்யவாஸுஹ |
வாநீயெஷுவிவஹாநாஸ்யாயஸிதூநவிஷ்யெத ||

கூபகாதேதடாபந்தே நதீபந்தேப்ரபாஸுச
பாநீயேஷுவிபந்நாநாம் ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே.

கஅ.உ.

(இ - ள்.) நடவாபிலும் பெரியதடாகத்திலும் அணைக்கட்டிலு
ம் பெரிய மாத்தொட்டிகளிலும் தண்ணிகுடிக்கச்சென்று கோக்க
ளிறந்தால் அவை யுடையவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

கூவவாநெதநதீவாநெததடாவாநெததெயெவஹ |
கூநேஷுயபிஷ்வாநெதஷுஸ்யாயஸிதூநவிஷ்யெத ||

கூபகாதேநதீகாதே தடாகாதேததைவச
அந்யேஷுதர்மகாதேஷு ப்ராயஸ்சித்தம் நவித்யதே.

கசு.உ.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கு வெட்டப்பட்ட கிணற்றிலும் ஆற்றிலும் தடாகத்திலும் வேறுதர்மத்திற்கு வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால் முதலியனுகளில் பசுவிழுந்திறந்தால் தர்மஞ்செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்த மில்லை.

வெஸ்வாரொநிவாவெஷு-யொநாஸுவாதூரிஹதி |
ஸகாராயுஹ்வாதெஷு-புராயஸிதூநவிநிஹி-ஸக ||

வேஸ்மத்வாரேநிவாஸேஷு-யோநாஸகாதூமிச்சதி
ஸ்வகார்யக்ருஹகாதேஷு-ப்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத். ச௦ ஹ.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கல்லாமல் தன்விட்டின் வாசலிலாவது வீட்டிலாவது பள்ளம்வெட்டியிருந்து அதில் பசுவிழுந்திறந்தால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

நிஸிஸ்யநிரொயெஷு-ஸவ-புராயஸுஹ்வாதெஷு-ய |
சுதூவிஷு-சுவிவநாஸு-புராயஸிதூநவிஷு-தெ ||

நிஸிபந்தநிரோதேஷு-ஸர்பவ்யாக்ரஹதேஷு-ச
அக்திவித்யுத்விபநாஸு-ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே. ச௧ ஹ.

(இ - ள்.) இரவில் கட்டுத்தறியிலும் அடைத்தவிடத்திலும் சர்ப்பத்தினாலாவது புலியினாலாவது அறையப்பட்டாலும் நெருப்பு இடி இவைளால் பசு இறந்தால் அவைகளைக் கட்டினவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸ்ராஸுவாதெஸாஸவெணவெஸ்வஹமாநிவாதந |
சுதிவ்யுஷிஹதாநாஹ்வாயஸிதூநவிஷு-தெ ||

க்ராமகாதேஸரௌகேண வேஸ்மபங்காந்நிபாதநே
அதிவ்ருஷ்டிஹதாநாம்ச ப்ராயச்சித்தம் நவித்யதே. ச௨ ஹ.

(இ - ள்.) கிராமத்தில் சண்டைநடக்கையில் பாணம் விழுவதாலும் வீடு இடிந்துவிழுவதாலும் அதிகமழையினாலு மிறந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸம்ஸ்ராஸெநிஹதாயெவ்யெஷு-ஸ்ராவெஸ்வகெஷு-ய |
ஶாவாநிஸ்ராஸுவாதெஷு-புராயஸிதூநவிஷு-தெ ||

ஸங்க்ராமேநிஹதாயேச யேதக்தாவேஸ்மகேஷு-ச
தாவாக்திக்ராமகாதேஷு-ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே. ச௩ ஹ.

(இ - ன்.) யுத்தத்திலடிக்கப்பட்ட பசுக்கள் விஷயத்திலும் சத்துருக்களால் கொளுத்தப்பட்ட வீட்டிலிறந்த பசுக்கள் விஷயத்திலும் கட்டுத்திபா வெரிக்கப்பட்ட கிராமத்தி விருக்கும் பசுக்கள்விஷயத்திலும் பிராயச்சித்தமில்லை.

யஜுதாமளஸ்ரிகி ஸலாயபுஃபிவமஹுவிவோவநெ |

யதேக்யுதவிவபெயுதவ்யாயஸ்ரிகிதூநவிப்யுதெ ||

யந்த்ரிதாஃகௌச்சிகித்ஸார்தம் கூடகர்ப்பவிமேரசநே

யதேக்ருதேவிபத்யேத ப்ராயச்சித்தம்வித்யதே.

சசுற.

(இ - ன்.) வைத்யம் செய்வதற்கு கட்டப்பட்ட பசுவும் கன்று போடமாட்டாத காலத்தில் சிகித்சை செய்ய யத்தனிக்கப்பட்ட பசுவுமிறந்தால் அப்படிசெய்ய ஆரம்பித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

வ்யாவநூநாஃஸஹூநாஃஸ்யபெநரொயநெவிவா |

விஷஜிப்யாவ்யாரொணவ்யாயஸ்ரிகிதூவிநிபிபுஸௌ ||

வ்யாபந்நாநாம்பஹூநாம்ச பந்தநேரோதநேபிசா

பிஷங்மித்யாப்ரசாரேண ப்ராயச்சித்தம்விநிர்திஸேத்.

சருற.

(இ - ன்.) கட்டுத்தறியிலாவது தடுத்து அடைத்தவிடத்திலாவது வயித்யம் செய்வதில் பிசகினாலாவது ஒருராத்திரியில் அனேகம் பசு மரடிநந்தால் முன்சொன்ன பிராயச்சித்தத்தை யிரட்டித்து செய்ய வேண்டும்.

மொவ்யுஷாணாஃவிவதூளவ்யாவணுஃவெ ஸுகாஜநாஃ |

ஸநிவாராயதாஃவெதஷாஃஸவெபுஷாஃவா தகஃஹவெஸ ||

கோவ்ருஷாணம்விபத்தௌச யாவந்தஃப்ரேஷுகாஜநாஃ

அநிவாரயதாம்தேஷாம் ஸர்வேஷாம்பாதகம்பவேத்.

சசுற.

(இ - ன்.) பசுக்களும் காளைகளும் ஆபத்தையடைபுங்காலத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் அவைகளைவிலக்காவிடில் அப்படியிருந்தவர்களுக்கு பாதகமுண்டு.

வணகொஹவொதாவெய வபுஹுஃவிஸுரெவெத நபுஜாயவெத
யஸ்யுப்யெதாவிவாதாஸ | லிஷெநதெஷாஃவமஹுஹுதாநிவ
தபுநீயொந்யவஸநியபுஃவெத ||

சுள.உ.

சா.அ.உ.

சுரு.

50.

பிராயஸ்சித்தம் துதேனோக்தம் கோக்யஸ்சாந்த்ராயணம் சேரத். ௫௧.

(இ - ள்.) சகல சாஸ்திரங்களை யுமுணர்ந்த ஒப்பற்றமனுவினாலும் கோவதத்திற்கு சாஸ்திராயண விருதத்தைப் பிராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டது.

கௌரநாமக்ஷணாப்யாயசிமணவ்யதரிவரௌ ।

சிமணவ்யதசூழிவெஷ்டி க்ஷிணாசிமணாவவௌ ।

கௌரநாமக்ஷணாப்யாய த்விசுணம்வ்ரதமாசரேத் த்விசுணேவ்ரத ஆதிஷ்டே தக்ஷிணத்விசுணபீவேத். ௧௨.

(இ - ள்.) மேலே கூறப்பட்டபடி கௌரம் செய்துக்கொள்ளாதவன் இரண்டுபங்கு விரதமும் இரட்டித்த தக்ஷிணையும் கொடுக்கக் கடவன் -

ராஜர்வாராஜபுவெத்ராவாஸாஹணாவாவஹுஸூத ।

சுக்ஷாவவ நந்தவ்யப்யாயசி த்விநிஷ்டிபௌ ।

ராஜாவாராஜபுத்ரேவா ப்ராஹ்மணோவாபஹுஸ்ருதஃ அக்ருத்வாவபநம்தஸ்ய ப்ராயச்சித்தம்விநிர்த்திஸேத். ௧௩.

(இ - ள்.) அரசனாவது அரசன் பிள்ளையானது மிகவும் தெரிந்த பிராமணராவது கோவதம் செய்தால் அவர்களுக்கு கௌரத்தை விதியாமல் தெரிந்த பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

ஸவ்யாநுகௌரஸஸிஷ்டித்யுஷ்டியெஷ்டிமஹாஸயம் ।

வணவந்தாரீகூரிணாஸிரவொரிஷ்டிநஸ்யுதம் ॥

ஸர்வாங்கௌந்ஸமுத்ருத்யச் சேதயேதங்குலத்வயம் ஏவம்நாரீகுமாரீணம் ஸிரஸோமுண்டநம்ஸ்ம்ருதம். ௧௪.

(இ - ள்.) பதியுடன் கூடின ஸ்திரீகளுக்கும் கன்னிகைகளுக்கும் கோவதப் பிராயச்சித்தத்தில் எல்லா மயிர்களை யுந் தூக்கிக் கட்டி தூனியிவிரண்டு அங்குலம் கத்திரிக்கவேண்டும்.

நவ்யியாகௌவவ நந்திவெஸயநாஸநம் ।

நவமொவெஷ்டிவெஷ்டித்யுள நதிவாகாநவ்யுஜௌ ॥

நஸ்த்ரியாகௌவபநந் தூரோயநாஸநம் நசகோஷ்டேவஸேத்ராத்ரௌ நதிவாகாநவ்யுஜேத் ௧௫.

(இ - ள்.) ஸ்திரீகளுக்கு மேற்சொன்னது தவிர வேறுகௌரமில்லை. ஊருக்கு வெளியில் மாட்டுடன்சயனமும் உட்கார்ந்தது

நகர.

நா. எ.

நிளவு.

⑧ அ.உ.

கீழ்வாழ்க்கையின் உயர்வு உயர்வு நான் நினைவாக ||

விழுத்தேந்நகாதஸ்மா ந்மர்த்யலோகேஷுஜாயதே
க்லீபாது:கீசகுஷ்டச ஸப்தஜமாதீவைநர:.

ருகூ, ௨

தலூகஸ்ய காஸயெகவாவாநிதிபூஷ்யதஜாஹரௌ |
ஸ்ரீஸாருமபுவயொவிபுஷ்ய திகொவவிவஜயெச ||

தஸ்மா த்ப்ரகாஸயேத்பாபம் நிர்திஷ்டவ்ரதமாசரேத்
ஸ்திரீபாலந்ரபகோவிப்ரே ஷ்வதிகோபம்விஸர்ஜயேத்.

சு. ௨.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நாகத்தினிருந்து வீடுபட்டு இப்பூமியில்
எழுபிறப்பு நபும்ஸகனாகவும் துக்கமுடையவனாகவும் குஷ்டரோக
முடையனாகவும் பிறக்கிறான்.

(தலூகஸ்ய.) ஆதலால் பாவத்தைப் பிரகாசம்செய்து சொன்ன
விருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும் ஸ்திரீ, பாலர்கள், அரசர்கள், பசுக்கள்
பிராமணர் இவர்களிடத்தில் கோபம் செய்பக்கூடாது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கௌ-வது அத்தியாயம்.

வாதுவபுஷ்யஸ்யவெஷ்ய ஹிதாஹ்நாநிநிஷ்யதி |
ஸமரோமரெநவெவ ஸுஷ்யாந்ராயணவரௌ ||

சாதுர்வரண்யேஷுஸர்வேஷு ஹிதாம்வக்ஷ்யாமிநிஷ்க்ருதிம்
அகம்யாகமநேசைவ சுத்யைசாந்த்ராயணம்சரேத்.

க.

(இ - ள்.) பிரம்மக்ஷத்திரிய வைச்ய சூத்திரர்களென்கிற நான்கு
வர்ணங்களிலும் இதமான பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்.
புணரத்தகாத ஸ்திரீயைப் புணர்ந்தால் சுத்தியடைவதென்பொருட்டு
சாந்திராயணவிருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

வனகெகஹ்ராவயெக்யாஸம் சுபுஷ்யஸுஷ்யவயபுஷ்ய |
கூராவாஸாந்நஹ்நீத ஹேஷ்வாந்ராயணாவியி ||

ஏகாகம்ஹ்ராவயேத்க்ராவம் க்ருஷ்ணேசுக்லேசவர்தயேத்
அமாவாஸ்யாம்நபுஞ்ஜீத ஹ்யேஷ்சாந்த்ராயணோவிதி:.

உ.

(இ - ள்.) கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் தினம் ஒவ்வொருகபளமாக அன்ன
த்தைப் பதினைந்து கபளங்களில்நின்றும் குறைக்கவேண்டும், சுக்ல
பக்ஷத்தில் தினம் ஒவ்வொரு கபளமாக விருத்திசெய்யவேண்டும்.

五、

♫.

ॐ .

(இ - ள்.) பிராமணன் சண்டாள ஸ்திரீபையாவது சக்கிலிஸ்திரீ
பையாவது புணர்த்தால் பிராமணர்களுடைய அனுமதிபெற்றுமூன்
றுநாள் உபவாஸமிருந்து சிகையுடன் வபனம்செய்துகொண்டு

இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து இரண்டு கோக்களை
தக்ஷிணையாகக் கொடுத்துச் சத்தியடைகிறான் என்று பராசரர் சொன்னார்.
கூத்ரியோவாயவெவெஸுராவா வணாதீம் ஹவெதாயதி|
புராஜாவ த்யுயம் கூரூராஸ டிடி ருசுமொரீயம் நயம்||
கூத்ரியோவாதவைஸ்யோவா சண்டாலீம்கச்சதேயதி
புராஜாபத்யத்வயம் குர்யாத் தத்யாத் கோமிது நத்வயம். எ.

(இ - ள்.) கூத்திரியனாவது வைச்யனாவது சண்டாளஸ்திரீயைப்
புணர்ந்தால் இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷபங்
களோடு கூடின இரண்டு பசுக்களை தானம் செய்யவேண்டும்.
ஸுவாகீம்வாயவணாதீம் ஸுவிஷ்ராவாயதி ஹவதி|
புராஜாவ த்யுஹவெஸுக்யுயம் ஹதம் மொரீயம் நஹிடி||
ஸ்வபாகீம்வாதசண்டாலீம் சூத்ரோவாயதிகச்சதி
புராஜாபத்யஞ்சரேத் க்ருச்ரம்சதுர்கோமிது நம்ததத். அ.

(இ - ள்.) சூத்திரன் சண்டாளஸ்திரீயையாவது சக்கிலிஸ்திரீ
யையாவது புணர்ந்தால் பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷ
பங்களோடு கூடின நான்கு கோதானம் செய்யவேண்டும்.
கோதாஸ்ய ஹிமவெதம் ஹமிநீம்ஸவஸுதாம் தயா|
வந்தாஸுஹோஹிதொமகூரீ த்ரீணிக்யுயாணிஸுஹவெஸு||
வாந்ரூயண த்யுயம் கூரூராஸ ஸிஸுஹவெடி நஸுஹிதி|
மாதரம்யதிகச்சேத்து பகிநீம்ஸவஸுதாம் ததா
எதாஸ்துமோஹிதொகத்வா த்ரீணிக்ருச்ராணிஸஞ்சரேத். க.
சாந்த்ராயணத்ரயம் குர்யா ஸ்சிச்நக்ஸேதேநஸுத்யதி. கூஉ.

(இ - ள்.) தாயையாவது தங்கையையாவது தன் பெண்ணையா
வது எவன் மோகித்தவனாய்ப் புணர்கிறானோ; அவன் மூன்று கிருச்
ரங்களைச் செய்து மூன்று சாந்திராயணங்களையும் செய்து சிச்னத்தை
யறுத்தபிறகு சத்தியடைகிறான்.
கோத்யுஷஸுஹவெதெவ கோத்யுஷஸு நிகதம்||
மாத்ருஷ்வஸ்ருகமேசைவ மாத்ருமேட்ரதிகர்தம். க௦.

(இ - ள்.) தாயுடன் பிறந்த சிசுதாயாரைப் புணர்ந்தாலும் மேற்
சொன்னவண்ணமாகவே சிச்னத்தை யறுக்கவேண்டும்.

சுஜாமெநநததுயொமவெஹு சுரூபாசுலாபுராயணயயொ
உயமொரியுநுடிபாசு ஸுபிவாராஸரொஸ்யவீசு||

அஜ்ஞானேநதுயோகச்சேத் குர்யாச்சாந்த்ராயணத்வயம்
தஸகோமிதும்தத்யாத் சுத்திம்பாராஸரோப்ரவீத்.

கக.

(இ - ள்.) தெரியாமல் மேற்சொன்னவர்களைப் புணர்ந்தால் இர
ண்டு சாந்திராயணம்செய்து விருஷபங்களோடுகூடிய பத்து கோதர்
னமும் செய்து சுத்தனாகிறுனென்று விருத்த பராசார்சொன்னார்.

விதுஜாராந்தாராஹு ரோதுராஹுரோதுஜாதுஜா||
மூராவதீஸுஷாஹெவ ஸுரதுஹாராந்தயெவ||
ரோதுராஹுமொதூராவ பூராஜாவதுதுயம்உரொசு||
மொயபந்தகிணாந்திபாசு ஸுபிதெநாதுஸம்ஸய||

பித்ருதாராம்த்ஸமாருஹ்ய மாதூராப்தாந்துப்ராத்ருஜாம்
குருபத்நீம்ஸநுஷாம்ஸைவ ப்ராத்ருபார்யாம்ததைவச.

கஉ

மானுலாநீம்ஸகோத்ராம்ச ப்ராஜாபத்யத்ரயம்சரேத்
கோத்வயம்தகிணம்தத்யாச் சுத்யதே நாத்ரஸம்ஸய||

கங.

(இ - ள்.) தாயைத்தவிர மாற்றாந்தாய்களையும் தாய்க்குத்துணை
வியானவளையும் உடன்பிறந்தவனுடைய பெண்களையும் குருவின்
பத்னியையும் மருமகளையும் உடன்பிறந்தவன் மனைவியையும் அம்மா
ன்மனைவியையும் தன் கோத்திரத்தில் வந்தவளையும் புணர்ந்தவன்
மூன்று பிராஜாபத்யங்களைச்செய்து இரண்டு கோக்களை தகஷணை
யாகக்கொடுத்து சுத்தனாகிறான்.

வஸுவெஸுபாதிமநே லிஹிஷுஷீஹவீந்தயா||
வஸீஹஸுகஸீஹவா பூராஜாவதுஸுரோவரொசு||
பஸுவேஸ்யாதிசமநே மஹிஷ்யுஷ்டீம்கபீம்ததா
கரீம்சஸுகரீம்கத்வா ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத்.

கச.

(இ - ள்.) பசுக்களையும் தாவிமுதலியவர்களையும் புணர்ந்தாலும்
எருமை, ஓட்டை, குரங்கு, கழுதை, பன்றி இவைகளைப் புணர்ந்தா
லும் பிராஜாபத்ய கிருசாத்ஸதச் செய்யவேண்டும்.

மொமரீவதிபூராவெதுண மாவேகாஸுபாஹணாதிசு||
கோகாமீசத்ராத்ரேண காமேகாம்ப்ராஹ்மணேததத்.

கசு.

இ. ள்.) மகாவம்புணர்ந்த பிராமணன் தீரிராத்ர கிருசரத்தை
யும் ஒரு கோதானத்தையும் செய்யவேண்டும்.

உயிற்று = ஒவ்வொரு மனிதன் கவனமாய் நோக்கி.

மஹிஷாசுரமர்த்திகை தவஹோராத்ரேணஸூத்யதி. கரு.

(இ - ள்.) ஏருமை, ஒட்டகம், கழுதை யிவைகளை ப்புணர்ந்தவன்
ஒருதின கிருசாரத்தால் சுத்தனாகிளுன்.

லாஜரெஸலரெவாவி டி-லி-டுக்ஷவாஜ நக்ஷயெ|
 ஸாஜீஸ்ராதெஹவபாத-டுளவா ஸடிஸஸலீ-நிந்நக்ஷயெ||

டாமரேஸமரேவாபி தூர்பிகேஷ்வரஜகேஷ்யே
பந்தீக்ரஹேபயார்தௌவர ஸதாஸ்வஸ்திரிம்நிரீக்ஷ்யேத். ககூ.

(இ - ள்.) தேசங்களுடைய உபத்திரவத்திலாவது யுத்தத்திலாவது அன்னமில்லாதகாலத்திலாவது வியாதிமுதலிய பிடைகளால் ஜனங்கள் நசிக்கையிலாவது காராகிருத்திலாவது பயத்தினாலுண்டான பிடைபிலாவது இக்காலங்களில் தன் ஸ்திரீயை ரக்ஷித்து நோக்கக்கடவன்.

உணர்வெல்லு ஹஸம்ஸகூம் யாநாஸீகூரூதெததத:।
விபுராநுடிஸாவராநுக்யகூர ஸகூஷாஷாஷு காரஸயெக||
சுகணஸம்ஸீதெகூவெ மொஸ்யோடிசுககடிபெரி .
தத்யுஸிகூநிராஹாரா சுவெஹாராநெத்யுணநிஷெபெரி||

ஸரீபவ்வநக்ஷுக்ஷா ஸுஹீயாடி ராவகொடிநா!
 திராது சீவவாஸிக்ஷா கெக்ஷா துஜெவெவெஸக||

[illegible]

சண்டாளேஸ்ஸஹஸம்பர்கம் யானாரீசுருதேததத:
விப்ராந்தஸாவார்க்ருத்வா ஸ்வகம்தோஷம்ப்ராகாஸயேத்.

ஆகண்ட ஸம்ஸிதேகூபே கோமயோதககர்த்தமே
தத்ரஸ்தித்வாநிராஹாரா த்ஷ்லோராத்ரேணநிஷ்க்ரமேத். க்ஷு.

ஸஸிகம்வபநம்க்ருத்வா புஞ்ஜீயாத்யாவகோதநம்
 த்ரிராத்ரமுபவாஸித்வா த்வேகராத்ரம்ஜலேவஸேத். கசு.
 ஸங்கபுஷ்பலதாமுலம் பத்ரம்வாகுஸுமம்பலம்
 ஸுவர்ணம்பஞ்சகவ்யஞ்ச க்வாதயித்வாபிபேஜஜலம். உயி.
 ஏகபக்தம்சரேத்பஸ்சாத் யாவத்புஷ்பவதீபவேத்
 வ்ரதம்சாதிதத்யாவ த்தாவத்ஸம்வர்ததேபஹிஃ. உக.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீயானவள் சண்டாளனோடு புணர்ந்தால் அந்த ஸ்திரீ பத்துக்குமேற்படாத பிராமணர்களை பரிஷத்தாக வேற்படுத்திக்கொண்டு தன் தோஷத்தைப் பிரகாசம் செய்யவேண்டும். பிறகு கழுத்தளவுமான பள்ளத்தில் சாணிஜலத்தை நிறைத்து ஒரு தினம் அதில் ஆஹாரமில்லாமலிருந்துபிறகு மறுநாள் குடுமியுடன் சேர்த்துக் கொளாம் செய்துகொண்டு யவத்தால்சமைத்த அன்னத்தையுண்டு பிறகு மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து பிறகு ஒருநாள் ஜலத்தில் கழுத்தளவாக நின்று சங்குப்பூளன்கிற ஒருவித ஒஷதிகொடி, கிழங்கு, இலை, பூ, பழம், சுவர்ணம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளையிட்டு ஜலத்தைக்கொதிப்பித்துக்குடித்து பிறகு ரஜஸ் உண்டாகிறவரையில் ஒருநாளைக்கு ஒருவேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டியும் இவ்விருதம் முடியும்வரையில் வெளியிலேயே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ப்ராயஸிதேதததஸ்சீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
 மொஹ்யந்திஷணாந்திராஸு ஸுஹிவாராஸரொஸ்யவீசு||

ப்ராயச்சித்தேதததஸ்சீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
 கோதவயம்தக்ஷிணம்தத்யா ச்சுத்திம்பாராஸனோப்ரவீத். உஉ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவிதமாகப் பிராயச்சித்தம்முடிந்தபிறகு பிராமணபோஜனம் செய்வித்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டுமென்று விருத்த பராசரர் சொன்னார்.

வாதுவணுஷுநாநீணாம் க்ருஹ்வாத்ராயணஸ்யதா|
 யயாஹுலிஸ்யாநாநீ தஸூதாநதாஹுஷயெச||

சாதூர்வரண்யஸ்யநாநீணாம் க்ருச்சரம்சாந்த்ராயணம்ஸம்ருதம்
 யதாபூம்ஸ்ததாநாநீ தஸ்மாத்தாந்நதுதுஷயேத். உக.

(இ - ள்.) நான்குவர்ணத்திய ஸ்திரீகளுக்கும் பொதுவாக உண்டாள சங்கமத்திற்கு சாந்திராயணம் விதிக்கப்பட்டது. பூமி வெள்ளம்

யோ; அப்படியே ஸ்திரீகளும். ஆகையால் அவர்களை தூஷிக்கக் கூடாது.

ஹந்தீத்ராஹணயாஹந்தா ஹக்வாஸ்யூஸவராத் ஹயாக்
க்யூக்வாஸாஹந்தவந்க்யூஹம் ஸாஹிவாராஸரொஸ்யவீக்
ஸக்யூக்வாஹந்தாஹந்தாநாரீ நெஹ்நீவாவகரீபுலி
புராஜாவதெநஸாஹிபுத பீதாஹ்ஸவணெநய

பந்தீக்ராஹணயாபுத்தா ஹத்வாபத்வாபலாத்பயாத்
க்ருத்வாஸாந்தபநம்க்ருச்ரம் ஸாஹித்திம்பாராஸஹோப்ரவீத். ௨௪.
ஸக்ருத்புத்தாதுயாநாரீ நேச்சந்தீபாபகர்மபி:
ப்ராஜாபத்யேஸாஹித்தேத ருதுப்ரஸ்ரவணெநச. ௨௫.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ காராகிருந்ததிலும் பலாத்காரத்தாலும்
பயமுறுத்தியும் கொல்வதாகச்சொல்லியும் கட்டியும் அனுபவிக்கப்
பட்டாளோ; அந்த ஸ்திரீ ஸாந்தபந கிருச்ரத்தைச்செய்து சுத்தை
யாகிறுனென்று விருத்த பராசரர் சொன்னார்.

தன்னிச்சையில்லாமல் துஷ்டர்களால் ஒருக்கால் அனுபவிக்கப்
பட்ட ஸ்திரீ பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தாலும் ரஜஸ்ஸாஹந்தத்தாலும்
சுத்தையாகிறாள்.

வதத்யூயஹந்தாஸாஹிபுத யஸ்யூஹாஸாஹிபுத
வதிதாயஹந்தாஸாஹிபுத நிஷ்யூதிநஹிபுத

பதத்யூயஹந்தாஸாஹிபுத யஸ்யூஹாஸாஹிபுத
பதிதார்தசரீரஸ்ய நிஷ்க்ருதிநிஷ்யூதிதே. ௨௬.

(இ - ள்.) எவனுடைய பெண்டாட்டியானவள் கள்ளைக்குடிக்
கிறாளோ அவளுடைய பர்த்தாவுக்கு சரீரத்தில் பாதிபதிதமாகிறது.
அப்படிபாதி பதிதமானவனுக்கு பிராயச்சித்தங்கிடையாது. ஆனால்
சுராபானத்துக்கு எந்தபிராயச்சித்தமோ; அதுதானிதுக்கும் பிராயச்
சித்தம்.

மாயதீஹந்தாஸாஹிபுத க்யூஹந்தாஸாஹிபுத
காயதீஹந்தாஸாஹிபுத க்ருச்ரம்ஸாந்தபநம்சரேத் ௨௬.௧.

(இ - ள்.) பாதிபதிதமான சரீரமுள்ளவன் விருதம் முடியுமளவும்கா
யத்திரியை சபித்துக்கொண்டு சாந்தபந கிருச்ரத்தைச் செய்யக்
கூடவன்.

௨௭௨.

உயி.

உகூஉ.

509.

(இ) - ள். எந்தஸ்திரீ பந்துக்களையும் பதியையும் பிள்ளைகளையும் விட்டு தேசாந்தரத்தில் காமத்தினாலாவது அக்யானத்தாலாவது வசிக்கிறுளோ அவள் மனுஷியலோகத்தில் நஷ்டையென்னப்படுவள். பாலோகத்திலும் விசேஷமாக நஷ்டையாவள்.

‘உபொஹமதாநாநீ’ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

கூலிதீயாமதாவெவ வுநராமநிநஹவெசு|

மதமோஹகதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா

அத்விதீபாகதாசைவ புநராகமநம்பவேத்.

௩௧௨.

(இ - ள்.) - மதித்தவனும் சித்தப்பிரமங்கொண்ட ஸ்திரீயும் தடி முதனியவற்றாலடிக்கப்பட்டவனும் வேறொருவரும் சகாயமில்லால் ஒடிப்போய் மீதுபடி திரும்பிவந்தால் வரலாம்.

உபொஹமதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

உபொஹமதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

தஸமேதுதிநேப்ராப்தே ப்ராயஸ்சித்தம்நவீத்யதே

தஸாஹம்நத்யஜேந்நரீம த்யஜேந்நஷ்டஸ்ருதாம்ததா.

௩௧௩.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி அடிக்கப்பட்டு ஒடினவள் பத்தா வதுநாள் திரும்பிவந்தால் அவளை பிராயச்சித்தம் செய்து சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது. மேற்சொன்ன பத்துநாளைக்குள் அவள் நஷ்டை யென்று கேள்விப்படாவிட்டால் பிராயச்சித்தம்செய்து சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதற்குள் நஷ்டையானொன்று கேட்டால் அவளை விட்டுவிடவேண்டியது.

ஹதாஹமதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

பர்தாசைவசரேத்க்ருசரம் க்ருசரார்தம்சைவபாந்தவா ||

௩௧௪.

(இ - ள்.) ஒடிப்போய் பத்துநாளைக்குள் வியபிசாரம் செய்தா ளென்று கேள்விப்பட்டபிறகு அவளுடைய புருஷன் ஒரு கிருசரத் தையும் அவன் பந்துக்கள் அரை கிருசரத்தையும் செய்யவேண்டும்.

தேஷாம்புக்த்வாசபீத்வாச அஹோராத்ரேணஸுத்யதி.

தேஷாம்புக்த்வாசபீத்வாச அஹோராத்ரேணஸுத்யதி.

௩௧௫.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவர்களின் வீட்டில் புசித்தவர்களும் ஜலம் குடித்தவர்களும் ஒருதினம் உப வாஸமிருக்கவேண்டும்.

ஹதாஹமதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

ஹதாஹமதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

௩௪௨.

கரு.

கூ. எ. உ.

உ.அ.உ.

இதரோஷாமஹோராதாம் பஞ்சகவ்யம்சயோதகம்

உபவாஸைர்வாஸதஃபுண்யை ஸ்நாநஸந்த்யார்ச்சநாதிதி.

௬௧௧.

ஜபஹோமதயாதாந ஸ்நாநத்யந்தேப்ராஹ்மணாதயா

ஆகாஸம்வாபுரக்நிஸ்ச மேத்யம்பூமிகதம்ஜலம்.

௪௦௨.

நதுஷ்யந்திசதர்பாச்ச யக்ஞேஷுசமஸாயதா.

௪௧.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பதிகை பிரவேசித்த வீட்டின் மண் ணைக்கீறிபஞ்சகவ்யத்தால் புரோக்ஷித்து மண்பாண்டங்களை யப்பாற் போட்டு துணிமாங்களை நனைத்து வேறு சாமக்ரிகளை சோதித்து தேங்காய் குடுக்கைமுதலானவைகளை பசுவின்மயிரால் சோதித்து தாம்பங்களை பஞ்சகவ்யத்தாலும் வெண்கலங்களை பத்துதாம் சாம்ப ளிட்டலம்புவதாலும் சுத்திசெய்யவேண்டும். அந்த வீட்டு பிரமண னும் பிராமணர்களால் விதிக்கப்பட்ட இரண்டு பிராஜாபத்தியத்தை யும் இரண்டுகோதானத்தையும் செய்யவேண்டும். அவ்வீட்டிலுள்ள இதரர்களும் ஒருநாளுபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்சாப்பிட வேண் டும், உபவாஸங்களாலும் விருதங்களாலும் புண்யங்களாலும் ஜபம் ஹோமம் தேவதார்ச்சனை முதலியவைகளாலும் ஜீவகாருண்யம் சந்தி யை ஸ்நானம் தான மிவைகளாலும் பிராமணர் முதலியவர்கள் சுத் தராகிருார்கள். அதில் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, பூமியில் விழு ந்தஜலம் தர்ப்பம் இவைகள் யாகத்தில் சமஸ என்னும் பாத்திரம் போல் சுத்தமானவைகள்.

௪௦-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௬௧-வது அத்தியாயம்.

சுரெய்யுரெதொமொரிஃஸம் வணாநாஹையாவிவா ।

யஜிஹுதூதூவிபுண க்யஹுதூயணஹரெ ॥

அமேத்யரேதோகோமாம்ஸம் சண்டாலாந்நமதாபிவா

யதிபுத்தந்துவிப்ரேண க்ருச்சரம்சாக்த்ராயணஞ்சரேத்.

௬௧.

(இ - ள்.) அமேத்யமென்கிற மலமுத்ரங்கள் பட்டஅன்னம் சுக் லம் பசுமாம்சம் சண்டாளனுடைய அன்னம் இவைகளை பிராமணன் புசித்தால் சாந்திராயணக்ருச்சரம் செய்யவேண்டும்.

2.

五、

4.

⑤.

(இ - ள்.) சூத்திரனுடைய அன்னமும் தீட்டு உடையவர்களுடைய அன்னமும் சாப்பிடத்தகாதவர்களுடைய அன்னமும் சந்தேகப்பட்ட அன்னமும் விதியால்விலக்கப்பட்ட அன்னமும் பாத்திரத்தில் பரிமாறி புசிக்கப்பட்டு காலாந்தரத்தில் மீட்டிருக்கு மந்த அன்னமும் பிராமணனால் அக்யானத்தாலாவது ஆபத்திலாவது புசிக்கப்பட்டு பிறகு தெரிந்தால் பிராஜாபத்யக்ருசரத்தை பஞ்சகவ்யத்துடன் செய்யவேண்டும்.

(இ - ள்.) கள், மாம்ஸம், இவைகளில் அக்கிரமம் கெட்டகாரியங்களைச் செய்துகொண்டுமிருக்கிற சூத்தரர்களை பிராமணன் சக்கிவியைப்போல் தூரவிடவேண்டும்.

விஜஸிஸ்ய உஷணர தாநு லேரோஸ விவஜிபுதாநு |
ஸுகரிபுநிர தாநித்யுப தாநுஸுலேரண க்யுஜெவிஜஃ ||

தவிஜஸிஸ்ருஷணர தாக் மத்யமாம்ஸவிவர்ஜிதாந
ஸ்வகர்மநீர தாக்நித்யம் தாநுஸு உத்ராக்நத்யஜேத்விஜஃ.

கரு.

(இ - ள்.) இருபிறப்பாளர்களான தனக்கு முந்தினவர்களுடைய
சிச்ருஷையில் முயன்றும,கள், மாம்ச, மிஸைகளைத் தவிர்த்தும் தன்
தொழிவிச்சிருந்தும் வருகிற அந்தசூத்திரர்களை விடக்கூடாது.

கஜாநாக்ஸஹ்ஜெதவிபு ஸுதககெபுதகெவிவா |
புராயஸிதக்ஸயகெதஷாஃ வணெபுவணெபுவிநிதிபுஸௌ ||
மாயசுரேஷ்ட ஸஹஸுண ஸஹிஸுரஹுஷ ஸுதககெ |
வெவஸுபஹஸுண திவஹஸுணக்ஷத்ரியெ ||
புரஹஸுபரஹஹுக்ஷெ வஸுஹஸுதஜாவயெக் |
ஸயவாவாஹெவெந ஸாரஜாவெவெநஸஹிதி ||

அஜ்ஞாநாபுஞ்ஜதேவிப்ர ஸ்ஸ-உதகேம்ருதகேபிவா
ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்தேஷாம் வர்ணேவர்ணேவிநிர்திசேத்.

கக்.

காயதர்யஷ்டஸஹஸ்ரேண ஸஹத்திஸ்யாத்ஸ-உத்ரஸ-உதகே
வைஸ்யேபஞ்சஸஹஸ்ரேண த்ரிஸஹஸ்ரேணக்ஷதரியே.

கஎ.

ப்ராஹ்மணஸ்யயதரபுங்கே த்வேஸஹஸ்ரே தஜாபயேத்
அதவாவாமதேவ்யேந ஸாம்தாஸகேகஸஹத்யதி.

கஅ.

(இ - ள்.) பிராமணன் மாணசௌசத்திலாவது ஜநசௌசத்தி
வாவது தெரியாமல் சூத்திரன்முதலியவர்களின் தீட்டன்னத்தைப்
புசித்தால் பிராயச்சித்தம் எப்படி எனில்-தீட்டுள்ள சூத்திரனன்னத்
தைப் பிராமணன் புசித்தால் எண்ணாயிரம் காயத்திரிஜபத்தாலும்
தீட்டுள்ள வைச்யனன்னத்தைப் புசித்தால் ஐயாயிரம் காயத்திரியா
லும் தீட்டுள்ளக்ஷத்திரியனன்னத்தைப் புசித்தால் மூவாயிரம் காய
த்திரியாலும் தீட்டுள்ள பிராமணனன்னத்தைப் புசித்தா வீரண்டா
யிரம் காயத்திரியாலும் இல்லாதபட்சத்தில் வாமதேவ்யமென்கிற
ஒருஸாமத்தைச் சொல்வதாலும் சுத்தனாகிறான்.

ஸஹ்ஷாஹ்மொரஸஹ்ஸுஹம் ஸுஷுபெஸுநசூமக |
வக்ஷுவிபுமுகெஹவக்ஷு வொஜுந்தநுநாஸுபீக் ||

ஸூத்ரகந்தம் கோரஸம்ஸ்கேஹம் ஸூத்ரவேஸ்மந ஆகதம்
பக்வம் விபாக்ருஹேஸக்தம் பேரஜ்யம் தம்மநூர்ப்ரவீத்.

கக.

(இ - ள்) நெய் அரிசிமுதலானவை, பால் எண்ணை இவைகளை
சூத்திரன் வீட்டிலிருந்து பிராமண கிருகத்தில் கொண்டுவந்து பாகம்
செய்தால் அவற்றை புசிக்கலாமென்று மனுசொன்னார்.

சூவஸகாரமெதௌவிவ்ருண ஹுக்ஷஸூத்யுபுஹயதி |
பிநஸூராவெ நஸூவெஹித ட்யுவஹாவாஜவெஹத ||

ஆபத்காலேதுவிப்ரேண புத்தம்ஸூத்ரக்ருஹேயதி
மநஸ்தாபேநஸூத்யேத த்ருபதாம்வாஜபேச்சதம்.

உ௦.

(இ - ள்.) ஆபத்காலத்தில் பிராமணன் சூத்திரன் வீட்டில் போஜ
னம்செய்தால்பிறகு பச்சாத்தாபத்தால்சுத்தனாகிறான். இல்லாவிடில்
துருபதையென்னும் ருக்கை நூறுதரம் ஜபித்தாலும் சுத்தியடை
வான்.

ஐரஸநாவிதமொவாய கௌயித்ராயஸீவிநஃ |

வனதெஸூதெஹிஷுவொஹஜ்ஜானா யஸூதாநந்திவெஹயௌ ||

தாஸநாபிதகோபால குலமித்ரார்தசீவிநஃ

ஏதேஸூத்ரேஷுவோஜ்யரந்தா யஸ்சாத்மாநம் நிவேதயேத்.

உ௧.

(இ - ள்) சூத்திரர்களுக்குள் தாஸன் நாவிதன் கோபாலன் குல
மித்ரன் அர்த்தசீவி ஆத்மநிவேதகன் இந்த ஆறுபேரிடத்திலும் பிரா
மணர்கள் நெய் பால் தயிர் முதலியவைகளை வாங்கிசாப்பிடலாம்.

ஸூத்யுகந ஜாஸஹிதௌ ஸூரஹணெந தௌஸஸ்யுதஃ |

ஸஸூராரதௌவெஹாஸஃ கஸஸூராரதௌநாவிதஃ ||

க்ஷத்ரியாஹுத்யுகந ஜாயாஸூதொஜாயெதநாமிதஃ |

ஸமொவாயஹதிஜெயொ ஹொஜொவிவெஹ நஸஸ்யுதஃ ||

வெஸூகந ஜாஸஹிதௌதொ ஸூரஹணெந தௌஸஸ்யுதஃ |

ஸஹயிதௌதிஜெயொ ஹொஜொவிவெஹ நஸஸ்யுதஃ ||

ஸூத்ரகந்த்யாஸமுத்பநோ ப்ராஹ்மணேந துஸம்ஸருதஃ

ஸம்ஸ்காராத்து பவேத்தாஸ அஸம்ஸ்காராத்துநாபிதஃ.

உ௨.

க்ஷத்ரியாச்சூத்ரகந்த்யாயாம் ஸூதோஜாயேதநாமதஃ

ஸகோபாலஇதிஜ்ஞேயொ போஜ்யோவிப்ரார்தஸம்ஸயஃ.

உ௩.

வாய்ப்பகல்வாஸமுத்பூதோ ப்ராஹ்மணேநதுஸம்ஸ்ருதஃ
ஸஹர்திகஇதிஜ்ஞேயோ போஜ்யோவிப்ராரகஸம்ஸயஃ.

உச.

(இ - ள்) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனானுண்டாய் பிராமணனால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன் தாஸனென்றும், அப்படியுண்டாய் ஸம்ஸ்காரம்செய்யப்படாதவன் நாவிதனென்றும், சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் கூத்திரியனுக்குப் பிறந்தவன் பெயரினால் கோபாலன் என்றும், வைசியனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன் குலமித்திரனென்றும், வைசியஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனானுண்டாய் பிராமணனால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன் - ஆர்த்திகன் - அல்லது அர்த்தசீலி பென்றும், மனது-வாக் - காயம்-இவைகளின் தொழிலால் பிராமணனையே சரணமடைந்த சூத்திரன் ஆத்மநிவேதகனென்றும் பெயர்பெறுகர். இவர்களிடத்தில் பிராமணர்சந்தேகமில்லாமல் புதிக்கலாம்.

வாணஸூதரெவாஜெஷு ஜயஃப்யவ்யுதஃஸயஃ|

ஸகாஹஸுயொஹுதௌ ப்ராயஸீதஃகயஃஹவெஸ||

ப்ராஹ்மணஃகூத்ரியொவெஸு ஸூரெஷ்வாவாஉவஸவபுதி|

ப்ராஹ்மணஃகூத்ரியொவெஸு ந யொஜ்யவணபுஷுநிஷுதிஃ||

ஸூரெஷ்வாணாஹ்வாவாஸஸு ஹவெஷ்வாநநஸுஃபுதி||

ப்ராஹ்மணஃகூத்ரியொஹாநாநு ஸ்வாகஸிவ்யொயயெஸ||

பாண்டஸ்திதமபோஜ்யேஷு ஜலம்ததிக்ருதம்பயஃ

அகாமதஸ்துயோபுக்தே ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்பவேத்.

உரு.

ப்ராஹ்மணஃகூத்ரியோவைஸ்ய ஸ்ஸூத்ரோவாஉபஸர்பதி

ப்ராஹ்மகூர்சோபவாஸேன யோஜ்யாவர்ணஸ்யசிஷ்க்ருதிஃ.

உசு.

சூத்ராணம்நோபவாஸஸ்யா ச்சூத்ரோதானேஸுத்யதி

ப்ராஹ்மகூர்சமஹோராத்ரம் ஸ்வபாகமபிஸோதயேத்.

உஎ.

(இ - ள்) சாப்பிடத்தகாத நீசஜாதிகளிடத்திலிருந்து பிராமணன் கூத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் இவர்கள் ஜலம் தாயிர் பெய் பால் இவைகளை அவர்கள் பாத்திரத்தோடு குடித்தால் பிராயச்சித்தமென்னவெனில் - ஒருநாளுபவாஸத்துடன் பீர்ம்ம கூர்ச்ச பஞ்சகவ்யத்தைப் புசித்து சுத்தராகிறார்கள். சூத்திரர்களுக்கு உபவாஸம் விதிக்கத்தக்கதன்று. அவர்கள்தானத்தால் சுத்தராகிறார்கள். ஒருபகல் ஒரு

ராத்திரியுபவாஸத்துடன் பீர்ம்ம கூர்ச்சபஞ்சகவ்யத்தைசாப்பிட்
டால் சுத்தமாக்கும்.

மொஃகுத்ருமொஃயங்கூரம் டியிஸவிடூகூஸொஃகூ

நிபிடிஷ்டம்பெஹவ்யுதூ வவித்ருவாவஸொயநா

கோமூத்ரம்கோமயம்கூரம் ததிஸர்பி:குஸோதகம்

நிர்திஷ்டமபஞ்சகவ்யந்து பவித்ரம்பாபஸோதகம்.

2.அ.

(இ - ள்) பசுவின்மூத்திரம் கோமயம் பால் தயிர் நெய் தர்ப்ப
த்தோடுகூடியஜலம் இவைகள் சேர்ந்தால் பரிசுத்தமாயும் பாவங்க
ளைப்போக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிற பஞ்சகவ்யமென்னப்படும்.

மொஃகுத்ரும்கூஷ்வணபூயா: ஸுதாயாஸௌவமொஃயா:

வயஸூதா ஸ்வணபூயா நகூயாமுஹுதேஃயி

கோமூத்ரம்க்ருஷ்ணவர்ணயா: ஸ்வேதாயாஸ்சைவகோமயம்

பயஸ்சதாம்ரவர்ணயா: ரக்தாயாக்ருஹ்யதேததி

(இ - ள்) கோமூத்திரம் கறுத்த பசுவிடத்திலிருந்தும் நெருத்த
பசுவினிடத்திலிருந்து கோமயமும் தாமிரம் போன்றவர்ணமுள்ள
பசுவினிடத்திலிருந்து பாலும் சிவந்தபசுவினிடத்திலிருந்து தயிரும்
கிரகிக்கவேண்டும்.

கவிஸாயாவ்யுதம்ப்ராஸ்யூம் வவடூகாவியுஹேவய|

ஃகுத்ருஹேகவயஹேஃ ஃகுமஹூயடூதூமொஃயம்||

கூரம்ஸவவயஹேஃ ஃகுயித்ருவயஹேஃ

வ்யுதஹேகவயஹேஃ வயஹேகூஸொஃகூ

கபிலாயாக்ருதம்க்ராஹ்யம் ஸர்வம்காபிலமேவச.

உகூ.

மூத்ரமேகபலம்தத்யா தங்குஷ்டார்தம்துகோமயம்.

கூஹ.

கூரம்ஸப்தபலம்தத்யாத் ததித்ரிபலமுச்யதே

க்ருதமேகபலம்தத்யாத் பலமேகம்குஸோதகம்.

கூகூ.

(இ - ள்) கபிலைப்பசுவினிருந்து நெய்யும் எல்லாமும் கபிலையிலிரு
ந்தாவது கிரகிக்கலாம். கோமூத்திரமொருபலமும் பால்எழுபலமும்
தயிர் மூன்றுபலமும் நெய் ஒருபலமும் ஒருபலம்தர்ப்பஜலமும் பெரு
விரலின் மேல்பாகத்தில் பாதுகாவு கோமயமுமிருக்கவேண்டும்.

மாயத்ரு ஃகுஃயமொஃகுத்ரும் மஃயாஸௌத்ரிமொஃயம்

ஸௌயாஸௌதிஃகூரம் ஃகுயித்ருவவயாஃயி||

தயாஸுஞ் சூவே த்யாஜ்யம் ஷெவஸ்யக்வாகுஸொடி கௌ
பௌவஸ்யுஜ்யஸாவதா ஸாவயெடி ஸிஸநியள||

காயத்ரீயாதாயகோமூத்திரம் கந்தத்வாரோதி கோமயம்
ஆப்யாயஸ்வேதிசக்ரீரம் ததிக்ராவ்ணஸ்ததாததி.

௩௨.

ததாசக்ரமஸீத்யாஜ்யம் தேவஸ்யத்வாகுஸோதகம்
பஞ்சகவ்யம்ருசாபுதம் ஸ்தாபயேதக்விஸந்திதௌ.

௩௩.

(இ - ள்) காயத்திரியால் கோமூத்திரத்தையும், கந்தத்வாரா என்கிற ருக்கால் கோமயத்தையும், ஆப்யாயஸ்வ என்கிற மந்திரத்தால் பாலையும், ததிக்ராவ்ண என்கிற ருக்கால் தயிரையும், சக்ரமஸி என்கிறதால் வெய்யையும் தேவஸ்யத்வா என்கிறதால் தர்ப்பஜலத்தையும் கிரகித்துருக்கினால் பரிசுத்தமான அந்த பஞ்சகவ்யத்தை அக்னியின் சமீபத்தில் வைக்கவேண்டும்.

சூவொஹிஷ்டே தியாகௌய ஷாநஸூராகௌவிஜ்ஞயெசு|

ஆபோஹிஷ்டே திசாலோட்ய மாநஸ்தோகேபிமந்த்ரயேத். ௩௩௨.

(இ - ள்.) ஆபோஹிஷ்டா என்கிறதால் கலந்து மாநஸ்தோக என்கிறதால் ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸவாவராஸுபெடி ஹு கஹிஹாஸூராகௌவிஷ்டே||

வணதௌஸுபுதௌஹா தவ்யௌ வௌவஸ்யுயயாவியி|

ஸப்தாவராஸ்துயேதர்பா அச்சிந்நாக்ராய்ஸுதத்விஷ்டே

ஏதைருத் த்ருத்யஹோதவ்யம் பஞ்சகவ்யம்யதாவிதி.

௩௪௨.

(இ - ள்.) ஏழுதர்ப்பங்களை நுனி கெடாமலும் உலர்ந்ததினும் கினிரம் போன்ற மிருக்கும் தர்ப்பங்களால் எடுத்து கிரமப்படி பலாசிலையினால் அக்னியில் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும்.

ஹாவதீஹிஷ்டே ஷாநஸூராகௌதஸுவதீ|

வணதாஹிஸூவஹா தவ்யௌ ஹுதஸௌஷ்டிஸைவிஜ்|

இராவதீ இதம்விஷ்டு ர்மாநஸ்தோகே துஸம்வதீ

ஏதாபிஸ்சைவஹோதவ்யம் ஹுதசேஷம்பிபேதத்விஜ்.

௩௪௩.

(இ - ள்.) இராவதீ என்றும் இதம்விஷ்டு ஒன்றும் மாநஸ்தோக என்றும் சம்வதி என்றும் சொல்லுகிற மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். ஹோமஞ்செய்து மிகுந்ததை சாப்பிடவேண்டும்.

யக்ஷமஸூரிமகவாவம் ஷெஹைசிஷுதிஷெஹிநா||
ஸ்ரஹகூதெவபாடிஹைதவபு வுஜீஷாநிரிவெயந||

யத்த்வகஸ்திகதம்பரபம் தேஹேதிஷ்டதிதேஹிநாம்
ப்ரஹ்மகூர்சோதஹேத்ஸர்வம் ப்ரஜிப்தாக்நிரிவேந்தநம். ௬௭௨.

(இ - ள்.) பிராணிகளினால் செய்யப்பட்டு தோலினும் எனும்பி
லும் ஒட்டியிருக்கும் பாவத்தை பிரம்ம கூர்ச்சமானது எனிகிற அக்
னியாவது விறகைப்போல் கொளுத்திவிடும்.

வவித்ருந்திஷுஹொகெஷு ஷெவதாலிரயிஷீத||

வரஹ்ணெஸுவமொஜிதெத்ர மொஜியெஹவ்வாஹந||

டிபிவாயஸுஜிஷு ஸ்லோஜைக்ஷீரெவ்யுதெரவி||

பவித்ரம்த்ரிஷுலோகேஷு தேவதாபிரதிஷ்டிதம்

வருணச்சைவகோமூத்ரே கோமயேஹம்யவாஹந:

தத்திவாயுஸ்ஸமுத்திஷ்ட: ஸோம:க்ஷீரேக்ருதேரவி:.

௬௭௩.

(இ - ள்.) தேவதைகள் பஞ்சகவ்யத்தில் வசிப்பதால் மூன்றுலோ
கத்திலு மது உயர்ந்தது. கோமூத்திரத்தில் வருணனும் கோமயத்
தில் அக்னியும் தயிரில் வாயுவும் பாலில் சந்திரனும் நெய்யில் சூரிய
னும் வசிக்கிறார்கள்.

விஸத:வதிதெதாயம் ஹொஜெநஜெவநிஸ்யுத||

குவெயந்தஜிஜாநீயாக்ஷுஹூக்ஷாஹாந்ராயணம்வரெக்||

பிபத:பதிதம்தோயம் போஜநேமுகநிஸ்ருதம்

அபேயம்தத்விஜாநீயாத் புக்த்வாசாரந்த்ராயணம்சரேத்.

௬௭௪.

(இ - ள்.) தண்ணீர் குடிக்குங்காலத்தில் வாயினிருந்து பாத்திரத்
தில் விழுந்த மிகுதி தண்ணீர் குடிக்கத்தக்கதன்று. அப்படி யதை
தினாவர்ணிகர் குடித்தால் சாந்திராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

கூதெவதாவதிதெஷுஷு ஸ்லஸ்யமாமுஷிக்ஷு||

கஸூரிஷுபாடிவதிதெ வீக்ஷாரெய்யாகுவொஜிஜ:||

நாரஹ்குக்ஷணவங்காகம் விபுராஹ்வெரொஷ்யக||

மாவயம்ஸாப்யகீக்ஷு ராயிரவ்யஜந்தயா||

வெயாவ்யுஜைக்ஷுஹெஸெஹெ வாகூதெவயஜிநிஜைதி||

தடாகஸ்யாயஜிஷுஸ்யு வீத:ஸ்யாரடிசுயதி||

புரையுதிதவெசுவாஸு: குரெண்ணெதநஸவபுஸ:
 விவழுவெசுதிருரெருணகூதிருயவாஸு: நபயாஸு:
 வனகாவெநதவெசுவாஸு: ஸுருசுரநதெதநஸவபுஸு: தி.

கூபேதுபதிதம்நுஷ்ட்வா ஸ்வஸ்குராலம்சமர்கடம்
 அஸ்திசாமாதிபதிதம் பீதவாமேத்யா அபோத்விஜ: சக.

காரம்தகுணபம்சம் விட்வரஹம்கரோஷ்ட்ரகம்.
 காவயமஸாப்ரதீகம்ச மாயூரம்கட்கஜம்ததா சஉ.

ஸவயபாக்ரமார்ஷம்ஸைம்ஹ்யம் வாகூபேயதிமீஜஜதி.
 தடாகஸ்யாதநுஷ்டஸ்ய பீதம்ஸ்யாதகம்யதி சங.

பிராயச்சிதம்பவேத்பும்ஸ: க்ரமேணேதேநஸர்வச:
 விப்ரஸ்யுத்யேத்திராத்ரேண கூத்திரியஸ்துதிருத்வயாத் சச.

ஏகாவேஹதவைஸ்யஸ்து ஸுத்ரோநக்தேநஸுத்யதி. சச, ௨.

(இ - ள்.) கிணற்றில் விழுந்திருக்கின்ற நாய் நரி குரங்கு எலும்பு
 தேயல் இவைகளைப் பார்த்து அக்கிணற்றின் நீரைக்குடிக்கக்கூடாது.
 மனிதன் காகம் நாட்டுப்பன்றி கழுதை ஒட்டகம் கவயமென்னும்
 மிருகம் புனிதரடி சிங்கம் இவைகள் கிணற்றிலாவது தடாகத்திலா
 வது முழுகி யிறந்து அதின் பிணத்தைப் பார்த்து பிறகு அதின் நீ
 ரைக்குடிக்கக்கூடாது. அப்படி குடித்தால் கீழ்வருமாறு பிராயச்சி
 த்தம் செய்யவேண்டும். பிராமணன் குடித்தால் மூன்முநாள் உபவா
 ஸமும் கூத்திரியன் குடித்தால் இரண்டுதினமும் வைச்யன் ஒருதின
 மும் சூத்திரன் ஒருராத்திரியும் உபவாஸ மிருக்கவேண்டும்.

வரவாகநிவ்யதஸு வரவாகரதஸு
 ஸவவஸுயவகூஸாஹம் திஜஸாந்ராயணம்வரெஸா

பரபாகநிவ்ருத்தஸ்ய பரபாகரதஸ்யச
 அபசஸ்யசபுக்த்வாங்கம் த்விஜச்சாந்த்ராயணம்சரேத். சரு, ௨.

(இ - ள்.) பரபாக நிவ்ருத்தனுடையவும் பரபாகரதனுடையவும்
 அபச னென்பவனுடையவும் அன்னத்தை தியாவர்ணி கர்புஜித்தால்
 சாந்திராயணம் செய்யவேண்டும்.

ஸவவஸுயதயஜாநம் டிராகுஸூரஸுயகூத:ஹம்
 டிராகாவ்யதிமூஹீநாய வளதளநிரயமாநிநள

அபசஸ்யதுயத்தாநம் தாதுச்சாஸ்யகுதஃபலம்
தாதாப்ரதிக்ருஹீதாச த்வௌதௌநிரயகாமிநௌ.

சகூற.

(இ - ள்.) அபசனுக்கு தானம் கொடுக்கக்கூடாது. அவனுக்குக் கொடுத்த தானம் பயனற்றது. அப்படி கொடுத்தவன் வாங்கினவ னிருவரும் நரகமடைவார்கள்.

முஹீக்வாழிஸரோரொவ்ய வஹ்யஜாஹநிவபுவேஃ|
வரவாகநிவ்யதௌஸளஃநிலிவரிகீதிபுதஃ

க்ருஹீத்வாக்ரீம்ஸமாரோப்ய பஞ்சயக்யாந்நிர்வபேத்
பரபாகநிவ்ருத்தோஸௌ முநிபிபரிகீர்த்திதஃ.

சௌ.

(இ - ள்) அக்னியை கிரகித்துக்கொண்டு அதாதது விவாகம்செய் துகொண்டு ஆத்ம ஸமாரோபணம் செய்துகொண்டு பஞ்சயக்யத் தைச் செய்யாதவனைப் ப்ரபாக நிவ்ருத்தன் என்று இருஷிகள் சொல் வார்கள்.

வஹ்யஜாநுஸ்யங்க்யூக்வா வராவௌநொவஜீவதி|
ஸததஃபுராதரஃஸுராய வரவாகரதஸுஸஃ||

பஞ்சயஜ்யாந்ஸ்வயம்க்ருத்வா பராந்நேநோபஜீவதி
ஸததம்ப்ராதருத்தாய பரபாகரதஸ்துஸஃ.

சஅ.உ.

(இ - ள்.) தினம்தோறும் பஞ்சயக்யஞ்செய்து கொண்டு அயலா னுடைய அன்னத்தாலேயே ஜீவிக்கிறவன் பரபாகரதன் என்னப்படு வன்.

முஹஸ்யபெய்யொயாவியொ டிஹிவரிவஜிபுதஃ|
ஜிஹிவியபுபுதகுவெஜ ராவஃவரிகீதிபுதஃ||

க்ருஹஸ்ததர்மோயோவிப்ரோ ததாதிபரிவர்ஜிதஃ
ருஹீபிர்தர்மத்தவஜ்ஞ ரபசஃபரிகீர்த்திதஃ.

சகூற.

(இ - ள்.) கிருகஸ்த தர்மத்திலிருந்து கொண்டு தானமற்றவனு யிருக்கும் பிராமணன் அபசனென்று தர்மம் தெரிந்த இருஷிகள் சொல்லுவார்கள்.

யுமெயுமெதயுமெயபெய்யா ஸுஷுதெஷுமெயெயிஜாஃ|
தெஷாநிநாநகதபுய்யா யுமரூவாஹிதெயிஜாஃ||

யுகேயுகேதுயேதர்மா ஸ்தேஷுமேதஷுமேதேயத்விஜாஃ
தேஷாம்நிந்தாநகர்தவ்யா யுகருபாஹிதேத்விஜாஃ.

இஃ.

(இ - ள்.) யுகங்கள் தோறும் எந்த தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டதோ அந்த யுகங்கள்தோறும் எந்தெந்த த்விஜர்களோ அவர்களை நிந்திக்கக் கூடாது அவர்கள் யுகத்தை யனுசரித்திருப்பவர்கள்.

ஹுங்காரஃஸுரஹ்ணஸெ ஶாக்ஷா க்ஷுங்காரஃஹமஸீயஸஃ|
ஸாக்ஷா திஷ்நஹஸ்யஸஷ ஶிவாடி ஶுபுஸாடியெசு||

ஹுங்காரம்ப்ராஹ்மணஸ்யோக்த்வா த்வம்காரம்சகரீயஸஃ
ஸகாத்வாதிஷ்டந்தஹஸ்சேஷ மபிவாத்யப்ராஸாதயேத்.

ருக.௨.

(இ - ள்.) பிராமணனைப்பார்த்து ஹுங்காரத்தைச் செய்தவனும் பெரியவர்களை நியென்று சொல்லியும் ஸ்நானம்செய்து மீதிதினம் உபவாஸமிருந்து அவர்களை சேவித்து தெளிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது.

தாயயிக்ஷாத்யுணைநாவி கணெஸுபூரவிவாஸஸா|
விவாடிவாவிநிஜித்யு ஶுபுணிவத்யுபுஸாடியெசு||

தாடயித்வாத்ருணேகாபி கண்டேபத்வாபிவாஸஸா
விவாதேவாபிநிர்ஜித்யப்ராணிபத்யப்ராஸாதயேத்.

ருஉ.௨.

(இ - ள்.) புல்லினாலாவது பிராமணனையடித்தும் கழுத்தில் துணியைச்சுற்றியும் பிராமணனை வாதத்தில் ஜயித்துமிருக்கிறவன் அவர்களைத் தெளிவித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ஹமஸுரஃகூஹாராத்யு த்ரிநாத்யுக்ஷிதிவாதந|
சுகிக்ஷுஹுஃஹுயிரெ க்யுஹுஹுஹுஸாஸாணிதே|

அபகூர்யத்வஹாராத்ரம் த்ரிநாத்ரம்க்ஷிதிபாதகே
அதிக்ருச்ரம்சருதிரே க்ருச்ரோப்யந்தரஸோணிதே.

ருக.௨.

(இ - ள்.) பிராமணனை யடிக்கும்பொருட்டு கையேரங்கினவன் ஒருதின முபவாஸமும் கீழேதள்ளினால் மூன்றுநாள் ரக்தம்புறப் படச்செய்தால் கிருச்ரமும் உள்காயம்பட்டால் அதிக்ருச்ரமும் பிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

நவாஹமிக்ஷுஹுஸுரஃகூ வானிவஸாஸாஹஹாஜந|
த்ரிநாத்யுஃஹவாஸஸுரஃகூ கிக்ஷுஹுஸுஹுஹுதே|

நவாஹமதிக்ருச்ரஸ்ஸ்யாத் பாணிபூராக்ஷபோஜநம்
த்ரிநாத்ரமுபவாஸஸ்யாத் ததிக்ருச்ரஸ்ஸஉச்யதே.

ருச.௨.

(இ - ள்.) ஒன்பதுநாள் விருதமிருந்தால் அதிக்ருச்ரம் என்னப்படும். அதில முதல் மூன்றுநாள் மத்தியாங்கபோஜனமும் இரண்டா

வது மூன்றுநாள் ராத்திரிபோஜனமும் கடைசி மூன்றுநாளும் சுத்த உபவாஸமு மிருக்கவேண்டும். சாப்பிடுகிற ஆறுநாளும் தன்னைகள் நினைந்த அன்னமாத்திரமே சாப்பிட வேண்டும்.

ஸவெபுஷாரெவபாபாநாஃ ஸங்கரெஸஜிவவ்யிதெ|

உஸஸாஹஸுஜ்யஸு மாயதீஸோயநஃவாஃ||

ஸர்வேஷாமேவபாபாநாம் ஸங்கரேஸமுபஸ்திதே

தஸஸாஹஸ்ரமப்யஸ்ய காயத்ரீஸோதநம்பரம். *

௫௫.

(இ - ள்.) இதற்குமுன் சொல்லப்பட்டத எல்லாவிதமான பரபங்களுக்கும் பிராயச்சித்தமாக காயத்ரியைப் பதினாபிரம் தாம் ஜபிக்க வேண்டும்; இதுவே உத்தமமான பிராயச்சித்தம்.

கக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஉ-வது அத்தியாயம்.

உஸஸாயஜிவஸ்யுதஃ வாவனெதுக்ஷுராகுபுணி|

நெயுநெயுதயநெயு ஸாநநெயவியீயதெ||

துஸ்வபநம்யதிபஸ்யேத்து வாந்தேதுக்ஷுராகர்மணி

மைதுதேபரேததூமேச ஸ்நாநமேவவிதீயதே.

க.

(இ-ள்.) கெட்டகனாவைக்கண்டாலும்வாந்திசெய்தாலும் கெஷுளரம்செய்துகொண்டாலும் புணர்த்தாலும் பிரேதத்தின் புஷபட்டாலும் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டியது.

சுஜாநாகுபுராஸுவிணுதஃ ஸுராஸஸுபுஷுநெயவ|

புநஸஸுராஸுஹபுனி துயொவணபுஜிஜாதயஃ||

அஞ்ஞாநாத்ப்ராஸ்யனிண்முத்ரம் ஸுராஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமேவச

புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி த்ரயோவர்ணாத்விஜாதயஃ.

உ.

(இ - ள்.) த்விஜர்என்கிற மூன்றுவர்ணத்தாரும் தெரியாமல் மல முத்திரைத் தயாவது கள்ளுடன் சம்பந்தப்பட்டதை யாவது சாப்பிட்டால் மறு உபாயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

சுஜிநநெயவாடிணொ நெயுஷுயபுரவ காநிது|

நிவதபுதெ த்விஜா கீதாஃ பௌஸுஸாராகுபுணி||

正.

g.

⑤.

En.

67.

2.

(இ - ள்.) ஜலம் அக்னி இவைகளில் விழுந்து மீண்டாலும் மகாப்ரஸ்தானமென் கிற டரணைந்தாமான காரிபத்தில் நின்றும் மீண்டா

லும் கான்குவர்ணத்தாந்குப் பிராயச்சித்தமேதெனில் - இரண்டு பிராஜாபத்யம்செய்து தீர்த்த யாத்திரைசெய்தும் விருஷபத்தடன் கூடின பத்து கோதானஞ்செய்தும் பிராமணனொழிய மூன்றுவர் ணத்தாரும் சுத்தராகிருர்கள். பிராமணனுக்குச் சொல்லுகிறேன். நம்சத்தியில் குடிமியுடன் செஷ்ளாஞ் செய்துகொண்டு காட்டைச் சென்று இரண்டு பிராஜாபத்யத்தைச் செய்து இரண்டு கோதானமு ஞ்செய்து சுத்தனாகிருனென்று விருத்தபராசரர் சொன்னார். அந்த பாவத்தில் நின்று மவன் நீங்கி பிராமண்யத்தையும் அடைகிறான்.

ஸாநாநிவாவபுண்ணாநி கீதி-தாநிநீஷிஹி:

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவ ||

ஸ்காநாநிபஞ்சபுண்யாநி தீர்த்தாநிமநீஷிபி:

ஆக்னேயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவச.

க.

(இ - ள்.) தெரிந்தவர்களால் ஆக்னேயமென்றும் வாருணமென் றும் பிராம்மமென்றும் வாயவ்யமென்றும் திவ்யமென்றும் ஸ்கானம் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவ ||

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவ ||

பத்வாஸாதவவஷே-தண தசஸாநாநிவ்யமேவ ||

தத்வாஸாதவவஷே-தண தசஸாநாநிவ்யமேவ ||

ஆக்னேயம்பஸ்மநாஸ்காந மவகாஹம்துவாருணம்

ஆபோஹிஷ்டேதிசப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்கோஜஸம்ருதம்.

க௦.

பத்துஸாதவவஷே-தண தசஸாநாநிவ்யமேவ ||

தத்வாஸாதவவஷே-தண தசஸாநாநிவ்யமேவ ||

க௧.

(இ - ள்.) சாம்பலைப் பூசிக்கொள்வது ஆக்னேயமென்றும் தண் ணீரில் மூழ்த்துவது வாருணமென்றும் ஆபோஹிஷ்டா என்கிற மக் திரத்தால் புரொக்ஷிப்பது பிராம்மமென்றும் பசுவின் குளையு தூளி யில் நிற்பது வாயவ்யமென்றும் வெயிலுடன் கூடினமழையில் நனை வது திவ்யமென்றும் பெயர்பெறும். இவைகளில் ஒவ்வொன்றைச் செய்தால் கங்கையில் ஸ்தாநஞ் செய்தவனாகிறான்.

ஸாநாநிவாவபுண்ணாநி கீதி-தாநிநீஷிஹி:

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவ ||

ஸ்வாதாமயாத்தம்த்விஜம்ஸர்வே தேவா:பித்ருகணைஸ்ஸஹ
வாயுபூதாஸ்துகச்சத்தித்நஷ்ணூர்தாஸ்ஸலிலார்தி: . க௨.

(இ - ள்.) மூழ்கப்போகிற ஒருபிறப்பாளனை தேவர்கள் பிதூர்க்
களுடன் கூட காற்றாக்களாக விருந்துகொண்டு தாகித்தவர்களாய்
ஜலம்வேண்டிப் பின் செல்லுகிறார்கள்.

நிராஸாஸ்தேநிவதபுனௌ வஸநிஷீயநெக்யுதௌ

தஸாஸூவீயபெஜிஸூ ஶக்யகூவாவித்யதவபுணௌ ||

நிராஸாஸ்தேநிவர்தந்தே வஸ்தர சிஷ்பீடநேக்ருதே

தஸ்மாந்பீடயேத்வஸ்தரம க்ருத்வாபித்ருதர்பணம். க௩.

(இ - ள்.) அப்படிவந்ததே வரும் பிதூர்க்களும் துணியைப் பிழி
ந்தால் ஆசையற்றுப் போய்விடுகிறார்கள் ஆகையால் அவர்களுக்குத்
தர்ப்பணஞ்செய்யாமல் வஸ்திரத்தைப் பிழியக்கூடாது.

ரொஷிதெவெஷ்வஸூவபு யஸிவெவெஷ்வபுயெஷவித்யுந்

தவிபுதாவெஷ்வநஸவெபுதௌ ராயிரொணைவெநவ ||

ரோமகூபேஷ்வவஸ்தாப்ய யஸ்தீஸ்தர்பயேத்பித்ருன்

தர்பிதாஸ்தேநஸர்வேது ருதிரேணமலேநச. க௪.

(இ - ள்.) தர்ப்பணஞ்செய்கையில் மயிருள்ள சரீரத்தில் எள்ளை
வைத்துக்கொண்டு எவன் தர்ப்பணஞ்செய்கிறானோ அவனுடைய
பிதூர்க்கள் ரக்தத்தாலும் மலத்தாலும் தர்ப்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

கவயதெநாதீய:கௌராவ ஸாக்ஷாபுஸ்யவெதாவிஜ:

சூவாஷிஜாவெஷ்வாவி ஸஸாஹுஷித்யுஷெவெதௌ ||

அவதுபோதீய:கௌராக் ஸ்நாத்வாப்ரஸ்ரவதேதாத்விஜ:

ஆசாமேத்வாஜலஸ்தோபி ஸபாஹ்ய.பித்ருதவதை: . க௫.

(இ - ள்.) எவன்ஸ்நானஞ்செய்தவுடன் மயிர்களையுதறுகிறானோ,
ஜலத்திலிருந்தே ஆசமனஞ் செய்கிறானோ, அவன் பிதூர்தேவதைக
ளால் விலக்கப்படுகிறான்.

ஸிராஸூவாபுத்யுக்ஷணவா ஶக்யகூவஸிவெவாவிவா

விநாயஜாவவீதௌ சூவாஷிஜாவஸூஷிஷபுவெச ||

ஸிராஸூவாபுத்யுக்ஷணவா முக்தகச்சஸிகோபிவா

விநாயஜாவவீதௌ ஆசாந்தோப்யஸூசர்ப்பவேத். க௬.

20.

25.

22.

25

2. 5.

(இ - ள்.) கலயக்யத்திலும் விவாகத்திலும் சூர்ய சங்கிராந்தியிலும் கிரகணத்திலும் ராத்திரியில் தானம்செய்யலாம் மற்றராத்திரியில் இப்படி தானம்செய்யக்கூடாது.

வஃதஃஜநநியஜெஹ தயாஹா த்யகஜேஹி
ராஹொஸாஹிஸாஹி நஹி நஹி நஹி நஹி
புத்ராஜந்மநியஜேஹ ததாசா த்யகர்மணி
ராஹொஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி. ௨௫.

(இ - ள்.) பிள்ளை பிறந்தபோதும் யக்ஞத்திலும் மரணத்திலும் சந்திரகிரகணத்திலும் ராத்திரியில் தானமுயர்ந்தது. மற்றராத்திரியிலுயர்ந்ததல்ல.

ஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
புஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
மஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
ப்ரஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி. ௨௬.

(இ - ள்.) ராத்திரி நாலுயாமத்தில் நடுவிரண்டு யாமமும் மகாநிசையென்று பெயர்பெறும. முதல் கடைசியாமங்களில் பகலைப்போன்றதாகையால் ஸ்நானம் செய்யலாம்.

ஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
புஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
மஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
ப்ரஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி. ௨௭.

(இ - ள்.) சமசானவீருகூதம் சிதையின்மரம் யக்யத்தின் யூபஸ்தம்பம் சண்டாளன் சோமலதைவிந்நிதவன் இவைகளை பிராமணன் தொட்டால் உடுத்தவுடையுடன் ஸ்நானம்செய்யவேண்டும்.

ஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
புஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
மஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி
ப்ரஹொஹிஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹி. ௨௮.

(இ - ள்.) மரித்த பத்துபாட்களுக்குள் மரித்தவனைப்பற்றி அஸ்திஸஞ்சயஸ்தத்தக்கு முன் அபிஷேகபிராமணன் ஸ்நானம்செய்யவேண்டும்.

ஊற்கின்றிலேன். பன்னிரண்டு பிறப்புசமூகாகவும் பத்துப்பிறப்பு பன்றியாகவும் ஏழுபிறப்பு நாயாகவும் பிறப்பன். என்று மனுசொன்றார்.

தக்ஷிணாயுத்யுயோவிபு ஸூரீஸுஜஹாயாதிவி|
புராஹணஸுஹவெஹுஸு ஸூரீஸுத்யுபுராஹணாஹவெசு||

தக்ஷிணார்தம்துயோ விப்ரஸ்ஸுதிரஸ்யஜஹாயாத் தவி:
ப்ராஹ்மணஸ்துபவேதஸுதிர ஸ்ஸுதிரஸ்துப்ராஹ்மணோபவேத்.

(இ - ள்.) தக்ஷிணக்காக எந்தபிராமணன் சூத்திரனுடைய ஹ விஸ்வஹோமஞ் செய்கிறானோ- அந்த பிராமணன் சூத்திரனாகவும் சூத்திரன் பிராமணனாகவுமாய் விடுகிறான்.

ஜேநவ்ருதஸுரீஸுத்யு ஸூரீஸுநாநவெதிஜி:
ஹுஜாநாஹிவெதிஜிஸு ததிஹ்வரிவஜுயெசு||

மௌகவ்ரதம்ஸமாஸ்ரித்ய ஆஸீநோநவதேத்தவிஜி:
புஞ்ஜானோஹிவதேத்தயஸ்து ததந்நம்பரிவர்ஜயேத். ஈகூ.

(இ - ள்.) மௌனவிருதத்தை சங்கல்பித்துக்கொண்டு போஜனஞ் செய்கிற த்விஜன் - வார்த்தைசொல்லக்கூடாது. அப்படி வார்த்தைசொன்னால் அந்த அன்னத்தை யெறிந்துவிடவேண்டும்.

சுயுத்யுத்யுத்யுயோவிபு ஸூரீஸுஜஹாயாதிவி|
புராஹணஸுஹவெஹுஸு ஸூரீஸுத்யுபுராஹணாஹவெசு||

அர்த்தரம்புக்த்வாதுயோவிப்ரஸ்தஸ்மின்பாத்ரேஜலம்பிபேத்
ஸுபம்தைவம்சபிதர்யஞ்ச ஆத்மாநம்சோபபாதயேத். சௌ.

(இ - ள்.) பிராமணன் போஜனம் பாதிசெய்கையில் அந்தப்பாத்திரத்தில் பாதியன்னத்துடன் ஜலத்தைக்குடித்தால் தான்செய்யும் தேவகிருத்யம் பிதுர்கிருத்யம் இவைகளையும் தன்னையும் அழித்து விடுகிறான்.

ஹுஜாநாஹிவெதிஜிஸு ததிஹ்வரிவஜுயெசு||
புஞ்ஜானோஹிவதேத்தயஸ்து ததந்நம்பரிவர்ஜயேத்.

புஞ்ஜானோஹிவதேத்தயஸ்து ததந்நம்பரிவர்ஜயேத்.
ஸுபம்தைவம்சபிதர்யஞ்ச ஆத்மாநம்சோபபாதயேத். சக.

சூஉ.

甲辰：

85.

(இ - ள்.) கிரகஸ்த தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பவன் தனது போஷ்ய வர்க்கத்தில் தனது அடையவனாய் அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நியாயவழியினை நுழைத்துப் பரமோக சாதகமான புத்தியுடன் தர்மத் தையே எண்ணுவண்டும், நியாயமாகத்தேடினபொருளைக்கொண்டு

(இ - ள்.) மேற்கூறிய கோசர்மம் என்கிற கேஷத்திரத்தை தானஞ்செய்தவன் தன்மனது வாக்கு உடல் இவைகளா லுண்டான பிரம்மஹத்தி முதலான எல்லாபாவங்களினால் விடப்படுகிறான்.

கூடூண்விநெடிநிஜாய ஸ்ரூத்ரியாயவிஸேஷத:
யஜாநஜீயதெதவெஸ தஜாநஸூஹகாரணம்||

குடும்பிநேதரித்ராய ஸ்ரோத்ரியாயவிசேஷத:
யத்தாநம்தீயதேதஸ்மை தத்தாநம்ஸூபகாரணம்.

௫௦.

(இ - ள்.) அதிக குடும்பத்தை யுடையவனும் தரித்திரானயும் வேதாத்ரயனஞ் செய்தவனாய் மிருப்பவனுக்கு தானஞ்செய்தால் அத்தானம் செய்தவனுடைய சுபத்துக்குக் காரணமாகும்.

வாலீகலிவதடாகாஹெடி வஜாவெயஸதெநாவி:
மவாஹகாபிபுஜாநெந ஹரிஹதடாவிஸூபதி||

வாபீகூபதடாகாத்ரையர்வாஜபேயஸதைரபி
கவாம்கோடிப்ரதானேந பூமிஹர்தாவிஸூத்யதி.

௫௧.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய பூமியை யபகரித்தவன் நடவாபி கிணர் குளம் முதலியது வெட்டுவதாலும் தூறுவாஜபேயமாகஞ் செய்வதாலும் கோடி கோதானத்தாலுஞ் சுத்தனாகிறான்.

கஷ்டாடிஸஜிநாடிவடா காதெவாஜஸூவா||

கதஹயூகூத்ரிராதுஸூரா டூஸநாஹிரஸூவீக||

அஷ்டாதஸதிநாதர்வாக் ஸ்தாநமேவரஜஸ்வலா

அதஹர்த்வம்த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாதுஸநாமுநிரப்ரவீத்.

௫௨.

(இ - ள்.) தூரஸ்திரீ ஸநானதின முதற்கொண்டு பதினெட்டுநாள்களுக்குள் ரஜஸ்உண்டானால் ஸநானம் பண்ணவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் முன்றுநாள் விலகவேண்டுமென்று உசனஸ்முனி சொன்னார்.

யாமாயாமாயவெவ திரயாமவதாயகாம||

ஹணாயஸூதிஹகாடிசூர வதிதாநாயயாஹூராக||

யுகம்யுகத்வயம்ஸைவ த்ரியுகம்சசதுர்யுகம்

சண்டாலஸூதிஹகாதக்யா பதிதாநாம்யதாஹ்ரமாத்.

௫௩.

(இ - ள்.) பதிதர்களுக்கு ஒருதுகத்தடியும் தூரஸ்தீர்களுக்கும் - இரண்டும் பிரஸவித்தவளுக்கு மூன்றும் சண்டாளனுக்கு நான்கு துகத்தடியும் விலகவேண்டும்.

ததஸ்தியிரோதௌ ஸவெவஹுஸாநராவரௌ |
ஸாக்ஷாவவொகயெசுஸூர ௧ ஜநாசுஸுபுஸுதெயதி ||

ததஸ்ஸந்திதிமாத்ரேண ஸசேலம்ஸ்நாநமாசரேத்
ஸ்நாத்வாவலோகயேத் ஸூர்யமஜ்ஞாநாத்ஸ்ப்ருச்யதேயதி. ௧௪.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன அளவைவிட நெருங்கினால் உடுத்தது ணியுடன் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். மேற்சொன்னவர்களைத் தெரியாமல் தொட்டால் அப்படி ஸ்நானஞ்செய்வதுடன் சூரியனைப்பார்க்க வேண்டும்.

விடிஜோநஷஹஸௌஷஹ ஸ்ரஹணாஜநஷஹபு: |
தொய்விஸதிவகௌ ஸயொநளஜாயதெயுவ ||

வித்யமரேஷஹஸ்தேஸ ப்ராஹ்மணோஜ்ஞாநதூர்பல:
தோயம்பிபதிவக்த்ரேண ஸ்வயோநேனஜாயதேத்ருவம். ௧௫.

(இ - ள்.) தன் கைகளிருக்கையில் மூடனான பிராமணன் வாயினால் குளிந்து ஜலத்தைக்குடித்தால் நாயாய்ப்பிறக்கிறான் இதுநிச்சயம்.

யஸுக்ருஃபவரோஸுபுரியாக ஹரோயாரி துமரோதா |
வநரிஹதிவெஷநா விபுரேயுதஸூராவயெசு ||

ஸ்ரான:க்ருஃபஸுரோயொவா க்ருஃசுவிவாஸாஹயாதிபுதா |
ஜநஹ்ணுரேக்ருகூரத ப்ராயஸிதஹிநத்யம் ||

உபஸுபெசுதிஷ்வணம் ஹநஷோஸம்மஷி |
வீணபூனெவெவமாஷிஷா ஸ்ரஹணாநுஹாஜயெஷு ||

யஸ்துக்ருத்தபுமாந்ப்ருயாத் பரீயாயாமாத்ருகம்யதாம்
புரிச்சதிசேதேநாம் விப்ரமத்யேதுசாவயேத். ௧௬.

ஸ்ரான்தைக்ருத்தஸ்தமோந்தேவா க்ருத்பிபாஸாபயார்தித:
தாநம்புண்யமக்ருத்வாது ப்ராயஸ்சித்தந்திநத்யம். ௧௭.

மாயெய்-மாயிஷ்டியெயாமிஷ்டி நோஸிஷ்டேதளதயா |
 மாயெய்-மாயிஷ்டியெயாமிஷ்டி நோஸிஷ்டேதளதயா ||

ஊர்த்வோச்சிஷ்டமதோச்சிஷ்ட மந்தரிக்ஷம்ருதௌததா
க்ருச்ரத்யம்ப்ரகுர்வித ஆஸௌசமரணேததா.

சுரு.

(இ - ள்.) கட்டில் முதலியவற்றில் படுத்துக்கொண்டே மரித்த
லாகிய ஆகாச மாணத்திலும் யாந்திமுதலிய மேலெச்சிலிலும் முதல்
திரம் முதலிய கீழெச்சிலிலும் ரஜஸ்வலை முதலிய தீட்டுக்களிலும்
மரித்தவருக்கு கர்த்தாக்கள் மூன்று க்ருச்ரம் செய்யவேண்டும்.

கூஹ்யுஷ்வயுதாவெவ ப்ராணாயாமஸதத்யம்
வாணுதீயெபுநாடிபுஸிர ஸூரநஃபாடிஸஸ்வயா||
அபொஜநகீயபுயாதுர கூஹ்யுஷ்வயுதீயத||

க்ருச்ரம்தேவ்யயுதம்சைவ ப்ராணாயாமஸதத்யம்
புண்யதீர்த்தேநார்தரகிர ஸ்நானம்த்வரதசஸங்க்யயா.

சுரு.

தவியோஜநேதீர்த்தயாத்ரா க்ருச்ரமேகம்ப்ரகீர்த்திதம்.

சுரு.

(இ - ள்.) பதினாயிரம் காயத்ரீ ஜபமும் இருநூறு பிராணாயாம
மும் புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஒருதரம் முழுகி தர்ப்பண ஜபாதிகளைச்
செய்து தலையையுலர்த்தி மறுஸ்நானம் என்கிற கணக்கில் பன்னிர
ண்டு ஸ்நானமும் இரண்டு யோஜன தூரமுள்ள தீர்த்தயாத்ரிகளையும்
ஒரு க்ருச்ரத்திற்கு சமானமாகும்.

கூஹ்யுஷ்வயுதாவெவ ப்ராணாயாமஸதத்யம்
வாணுதீயெபுநாடிபுஸிர ஸூரநஃபாடிஸஸ்வயா||

க்ருஹஸ்தகாமதகுர்யாத்ரேதஸஸ்கலநம்புவி

ஸஹஸ்ரந்துஜபேத்தேவ்யாஃ ப்ராணாயாமஸ்த்ரிபிஸ்ஸஹ. சுரு.

(இ - ள்.) கிரகஸ்தன் காமத்தால் நேந்தஸ்ஸை பூமியில்விட்டால்
மூன்று பிராணாயாமங்களுடன் ஆயிரம் காயத்ரீ ஜபம் செய்யவேண்
டும்.

வதுவிபுஷ்யாவவநஸு வியிவகஸு ஹவாதுகௌ
ஸுபுஷ்யவெதுமபிநம் ப்ராயஸிதம்விநிபிபுஸௌ||

சதுர்வித்யோபபநஸு விதிவத்ப்ரஹ்மகாதுகே

ஸமுத்ரஸேதுசமநம் ப்ராயஸித்தம்விநிந்திஸேத்.

சுரு.

மீஸ்தூத் திருஷ்டிவாஸமுதாஸ்ய பிரஹ்மஹத்யாம்வ்யபேபாஹதி. ௧.௧.௨

வாந், ராயணத்தஸீணெடு க-புராசுபுரா ஹணெலாஜ ந்.

உகிணர்

ம்

மணபோஜம்

தகிணர்.

எசுஉ

முத்திரகாமியான நதியினரு
முடித்தி பிராமணபோஜனம் செய்
ததோடு டிய கோதானத்தை பிராமணர்களுக்குக்
னும்.

ஸுராவாநஸக்யக்யக்யா சுபிவண்பாஸுராவிஸை

ஸுவாதயெடியாதாந விஹொகெவரதய

ஸுராவாநஸக்யக்யக்யா அக்நிவர்ணம்ஸுராம்பிபேத்

ஸுபாதயேத்ததாத்மாந மிஹலோகேபரதாச.

எருஉ.

(இ - ள்.) ஒருக்கால் சாராயத்தைக் குடித்தவன் சாராயத்தை
அக்னியின்வர்ணமுண்டாகும்படி நன்றாகக்காய்ச்சி அதைக்குடிக்க
வேண்டும். அதினால் தன்சரீரத்தைவிட்டு இந்தலோகத்திலும் பா
லோகத்திலும் சுத்தனாவன்.

கவஹுதஸுவணபுது ப்ராஹ்ணஸுததஸுய

மெவநுஸுமரீடிய ராஜாநஸுவயாயது

ததஸுபிவிவாவொதி ராஜாஸௌக்யவனவது

காரிதஸுதயகஸுநாநயாவயுஹபுதி

அபஹ்ருத்யஸுவர்ணந்து ப்ராஹ்மணஸ்யததஸ்வயம்

கச்சேந்முஸலமாதாய ராஜாநம்ஸ்வவதாயது.

எசுஉ.

ததஸ்ஸுத்திமவாப்நோதி ராஜாஸௌமுத்தவது

காமதஸ்துக்ருதம்யதஸ்யாத் நாந்யதாவதமர்ஹதி.

எஎஉ.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய ஸ்வர்ணத்தைத்தானபகரித்தால் உல
க்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு தன்னைக்கொல்வதற்கு அரச
னிடத்தில்போகவேண்டும். பிறகு அரசன் அந்தஉலக்கையாலிவனை
ஒருஅடி அடித்தால் அந்த அடியாலிவனிறந்தாலும் விடப்பட்டாலு
மிவன் சுத்தனாகிறான். அறிந்துசெய்த திருட்டுக்கு இந்தவதம் பிரா
யச்சித்தம். இல்லாவிடிவிது பிராயச்சித்தமாகாது.

ஸுஸநாஸுநாடிநாசு ஸுஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஆனந்தசூரன். சான்ன விடங்குகளில் பெற்சொன்னப
லங்காரம். (இ - ள்.) நுகிற பரிசுத்தமானசமுத்திரத்தைக்கி டி

முதலியவைகளில் கூட ப்பட்டு நன்னென்பவனாகட்டப்பட்டது
கூடபோஜனம் செய்வது. ன் பிரம்மஹத்தியைப்போக்குகிறான்.
போல் பரவுகின்றன. கலாஹஹைதலாஹம்.

உரந்ராயணம்பாவகஞ்ச துலாபந ன்னவச
மவாஹைவரநுமதிதம் ஸவபுலாவ புணராயநன்.

சாக்தராயணம்பாவகஞ்ச துலாபந ன்னவச
கவாஞ்சைசவாதுகமகம் ஸவபுலாவ புணராயநன். எகற.

(இ - ள்.) சாக்தராயணம்பாவகஞ்ச துலாபந ன்னவச
கவாஞ்சைசவாதுகமகம் ஸவபுலாவ புணராயநன். எகற.

நததகிவாராயணம்பாவகஞ்ச துலாபந ன்னவச தாயிகு.

திவலபுதிவாராயணம்பாவகஞ்ச துலாபந ன்னவச தாயிகு.

எதத்பாராயணம்பாவகஞ்ச துலாபந ன்னவச தாயிகு.
தரிஸப்ததிவாராயணம்பாவகஞ்ச துலாபந ன்னவச தாயிகு. அற.

(இ - ள்.) இந்த பாரதன் நுகிற ன்னவச தாயிகு.
சுலோகங்களடங்கியது தர்மம்சொன்னதற்கு சங்கிரகமானது.

கவாஞ்சைசவாதுகமகம் ஸவபுலாவ புணராயநன்.

கவாஞ்சைசவாதுகமகம் ஸவபுலாவ புணராயநன்.

யதாத்யயகதர்மாணி தர்மஸாஸ்த்ரமிதந்ததா.
அத்யேதவ்யம்பாயத்நேந் நியதம்ஸவர்க்ககாமிநா. அகற.

(இ - ள்.) வேதாத்யயனத்திற்கு எந்தநியமங்கள் சொல்லப்படு
கிறதோ, அப்படியே இந்ததர்மமசாஸ்த்ரமும் பிரயதனத்துடன் ஸவ
ர்க்கமடையவேண்டிய புருஷனால் நியமமாக அத்யயனம் பண்ணத்
தகுந்தது.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பராசரஸ்மிருதி முற்றிற்று.